

Å undervise barneklasser Trinn 1

Ruhi-instituttet

Bok 3

Å undervise barneklasser

Trinn 1

Ruhi-instituttet

Bøker i serien

Nedenfor er det en liste over de gjeldende titlene i serien utarbeidet av Ruhi-instituttet. Bøkene er ment å skulle bli brukt i hovedsekvensen av kurs i en systematisk bestrebelse på å utvikle evnen til ungdom og voksne til å tjene sine samfunn. Ruhi-instituttet har også under utvikling et sett av kurs som forgreiner seg ut i fra den 3. boken i serien for opplæring av lærere for bahá'í-barneklasser, samt et annet sett fra Bok 5, opplæring av inspiratorer for juniorungdomsgrupper. Disse er også oppført i listen. Det bør nevnes at listen blir gjenstand for forandringer ettersom erfaring i felten går fremover, og nye titler vil komme til ettersom et økende antall pensumdelar under utvikling når et stadium der de kan gjøres tilgjengelig i større skala.

- Bok 1 *Refleksjoner over åndens liv*
- Bok 2 *Å reise seg for å tjene*
- Bok 3 *Å undervise barneklasser, Trinn 1*
Å undervise barneklasser, Trinn 2 (grenkurs)
Å undervise barneklasser, Trinn 3 (grenkurs)
Teaching Children's Classes, Grade 4 (grenkurs)
- Bok 4 *Tvilling manifestasjonene*
- Bok 5 *Å frigjøre juniorungdommens evner og krefter*
Innledende impuls: Det første grenkurs av bok 5
Widening Circle: The second branch course of Book 5
- Bok 6 *Å undervise i Saken*
- Bok 7 *Å vandre sammen på tjenestens sti*
- Bok 8 *Bahá'u'lláhs Pakt*
- Bok 9 *Om å oppnå et historisk perspektiv*
- Bok 10 *Å bygge levende samfunn*
- Bok 11 *Materielle midler*
- Bok 12 *Familie og samfunnet*
- Bok 13 *Å engasjere seg i sosial handling*
- Bok 14 *Participating in Public Discourse*

Copyright © 2005, 2021 by the Ruhi Foundation, Colombia
All rights reserved. Edition 2.1.1.PE.PV (provisional translation) published in October 2021
Trykt i Norge
ISBN 978-82-90224-53-5

Spansk originaltittel: *Enseñar clases para niños, primer grado*
Copyright © 1987, 1996, 2021 by the Ruhi Foundation, Colombia
ISBN 978-958-52941-7-2

Tillatelse til et begrenset opptrykk av denne boken på norsk er blitt gitt til Nasjonalt Åndelig Råd for Bahá'ier i Norge av Ruhi Instituttet.

Ruhi Institute
Cali, Colombia
Email: instituto@ruhi.org
Website: www.ruhi.org

Bahá'í Forlag

forlag@bahai.no
www.bahaiforlag.no

Innhold

Noen tanker og ideer for veilederen	5
Noen prinsipper for bahá'í-opplæring	11
Leksjoner for barneklasser, Trinn 1	45
24 leksjoner for barn	77

Musikkfiler

Lydfiler med sangene til leksjonene
vil etterhvert finnes på:
<https://songs.ruhi.org/songs>

Feil i bøker

Send oss gjerne en beskjed hvis du oppdager feil i boka.
Du finner tilbakemeldingsskjema i nettbutikken.
www.bahaiforlag.no (nederst på siden).

Noen tanker og ideer for veilederen

Denne boken omfatter to enheter som tar sikte på å styrke kompetansen hos et økende antall enkeltpersoner som ønsker å påta seg den meget prisverdige handlingen å undervise regelmessige barneklasser for åndelig opplæring av barn i nabolag og landsbyer. Det er den tredje boken i Ruhi- instituttets hovedsekvens av kurs, og den første som innleder til en spesialisert tjenestesti for dem som ønsker å følge den. Deltakere som ønsker det, kan gå videre og studere en rekke grenkurs for undervisning av barn, samtidig som de fortsetter å følge stien som hovedsekvensen tegner opp, i et tempo som passer den enkelte.

En veileder bør huske visjonen ovenfor når han eller hun veileder en gruppe gjennom boken, og huske at bare en liten andel av deltakerne kanskje velger å vie seg til dette innsatsområdet. Foruten sitt umiddelbare mål, vil derfor denne boken tjene til å gjøre hver enkelt person som nå med fasthet betrer tjenestestien, kjent med noen av begrepene og ideene som gir form til utdanningsprogrammet for barn som utfolder seg i hans eller hennes landsby eller nabolag. Dermed er det et håp at denne boken bidrar til å høyne oppmerksomheten i et lokalsamfunn, både når det gjelder dets plikt til å gi åndelig næring til barn, og også egenskapene, holdningene og atferden som dets voksne medlemmer må utvise i sin samhandling med dem.

Fra studiet av den andre enheten i Bok 2 er deltakerne allerede kjent med 'Abdu'l-Bahás utsagn om at det er tre former for opplæring: materiell, menneskelig og åndelig. Her vil de bli gitt en anledning til å styrke sin forståelse av den siste formen for opplæring hvorved den enkeltes åndelige natur, den høyere natur, blir utviklet. Det bør være klart fra begynnelsen av at åndelig opplæring for barn slik det forstås i bahá'í-troen, er grunnleggende forskjellig fra påleggene om dogmatiske overbevisninger som noen ganger knyttes til religiøse forskrifter. Den har i stedet som mål å fostre en kjærlighet til kunnskap, en åpen holdning til læring og et vedvarende ønske om å undersøke virkeligheten.

Det er like viktig å erkjenne at i opplæringen av de unge, kan ikke religiøse forskrifter feies til side, for å gjøre dette ville være å nekte dem adgang til guddommelige sannheter og åndelige prinsipper, prinsipper som etter hvert må styre deres tanker og handlinger. De som støtter påstanden om at det beste for barn er om de får tilegne seg sine egne standarder og verdenssyn fra sine samhandlinger med samfunnet, formodentlig av fritt valg, ser ikke ut til å verdsette hvor aggressivt politiske, økonomiske og kulturelle krefter fremmer holdninger og atferd som tjener deres egne interesser. Men selv om det ikke var slik, er det ingen grunn til å anta at etterfølgende generasjoner ville være i stand til å skape en bedre verden uten en opplæring og utdanning som gir næring til den enkeltes åndelige natur. Helt uten veiledning fra den guddommelige lærer, kan menneskeheten ikke produsere stort mer enn kaos, urettferdighet og lidelse.

Bahá'í-læren er dermed sentral for det seksårige programmet for barneopplæring slik det er fremsatt i denne boken og i dem som forgrener seg ut fra denne. Når det er sagt, åpner utformingen av programmet, spesielt slik innholdet fordeles over klassetrinn, veien for at barn fra enhver bakgrunn kan delta. Leksjonene for Trinn 1 fokuserer på utviklingen av åndelige egenskaper hos barn fra fem til seks år, i den hensikt å bidra til karakterforedling. Trinn 2

bygger på disse leksjonene ved å fostre atferdsvaner og -mønstre som gir uttrykk for de indre egenskapene som ble utforsket året før – for eksempel vanene med å be, hvorigjennom en indre tilstand som kjennetegnes ved ønsket om å komme nærmere Gud, blir uttrykt. De neste trinnene tar for seg spørsmålet om kunnskap, spesifikt dette at for å arbeide bevisst for sin egen åndelige utvikling, må den enkelte være knyttet til kilden som Guds kunnskap flyter fra. Temaer som er sentrale for livene til Guds tvillingmanifestasjoner så vel som for manifestasjonene som kom før dem, blir diskutert i leksjonene for disse trinnene. Det siste trinnet gir barna en anledning til å øke sin kunnskap om Bahá'u'lláhs åpenbaring, under veiledning av, og med fordel av, 'Abdu'l-Bahás forklaringer og eksempel. Det er å håpe at dette vil bidra til å styrke barns vaner med å vende seg til hans skrifter og ytringer etter hvert som de går videre i livet og etterstreber å bringe sine tanker og handlinger i samsvar med Bahá'u'lláhs lære. Når de så blir elleve eller tolv år, er barna klare for å gå over til programmet for åndelig styrking av juniorungdom der deres voksende bevissthet vil fortsette å utvide seg gjennom er serie med tekster som studeres sammen med en inspirator, og som omfatter tekster som viderefører opplæringen de fikk i bahá'í-barneklassene. De som ønsker å bli barneklasselærere, bør ha full tillit til at foreldre som ikke selv er bahá'íer, ønsker velkommen muligheten for å sende sine sønner og døtre til slike klasser og fryder seg over å se virkningen av åndelig opplæring på deres sarte hjerter og sinn.

Som nevnt ovenfor, fokuserer timene på Trinn 1 på karakterforedling. Det er i denne sammenheng at den første enheten, «Noen prinsipper for bahá'í-opplæring», undersøker visse grunnleggende begreper som er hentet fra troens skrifter og som har dyptgående følger for opplæring. Den første halve enheten dreier seg om denne diskusjonen, mens resten tar for seg hvilke tilnæringsmåter som kan benyttes i timene, og lærerens forhold til foreldrene.

Et av de første begreper som diskuteres i denne enheten, er det menneskelige potensial som utforskes gjennom bildespråket som finnes i Bahá'u'lláhs utsagn som sammenligner mennesket med «en grube rik på edelstener av uvurderlig verdi». Deltakerne blir bedt om å reflektere over to umiddelbare følger som kan utledes fra utsagnet – nemlig at utdanningsmessige tilnæringsmåter som ser elevene som tomme kar som venter på å bli fylt opp med informasjon, helst bør settes til side, og at barn som ikke får passende oppfostring, ikke vil bli i stand til å åpenbare de mange edelstener som ligger latent i deres innerste vesen.

Denne enheten fremlegger at blant de edelstener som ethvert individ er inngitt med, er de som kalles «åndelige egenskaper» som anses som permanente strukturer hvorpå en edel og rettskaffen karakter kan bygges. At de utgjør en bestemt kategori av «dyder» – et generelt begrep brukt for enhver type rosverdig egenskap, inkludert vaner og holdninger så vel som ferdigheter og evner, er en grunnleggende idé som alle deltakere bør forstå i tilstrekkelig grad. Del 6 og 7 tar for seg noen av følgene av dette utsagnet. Veilederen bør sørge for at gruppemedlemmene er i stand til å relatere det de diskuterer til studiet av den tredje enheten i Bok 1 der de tenkte over hvordan åndelige egenskaper, som menneskets sjelsevner, må utvikles i dette livet for å hjelpe og støtte oss på vår evige reise mot Gud. Guds kjærlighet og Guds kunnskap er uunnværlige når det gjelder å gi næring til åndelige egenskaper. Det er viktig for deltakerne å se hvordan ideene i disse to delene skiller leksjonene på Trinn 1 fra, la oss si, et kurs om dyder som behandler punktlighet og sannferdighet som en og samme type egenskap. Og når lærere setter pris på denne forskjellen, vil de unngå tendensen til å se utviklingen av en utmerket karakter først og fremst som atferdsmodifisering.

Åndelige egenskaper har selvsagt sin egen dynamikk, noe som grunnelementene i leksjonene – bønn, å lære sitater utenat, og fortellinger – etterstreber å fremme. Deltakerne har allerede litt kjennskap til disse elementenes natur fra å studere Bok 1 og 2, og Del 8 har til hensikt å hjelpe dem til å utvide det som de har lært, til oppgaven med å undervise barn. Når de gjør dette, bør de være klar over at for å utvikle åndelige egenskaper hos barn, bringer

leksjonene dem i umiddelbar kontakt med Guds Ord og inspirerer dem med fortellinger om 'Abdu'l-Bahá, legemliggjøringen av de høyeste menneskelige idealer.

Et annet begrep som undersøkes i enheten, er gudsfrykt, som blir tatt opp i Del 12. Dette er ifølge bahá'í-skriftene «hovedfaktoren» i et menneskes opplæring. Det som det er viktig for deltakerne å forstå, er at denne frykten er uatskillelig fra gudskjærlighet, for det er en frykt født av ønsket om å behage Den ene som vi elsker og å unngå enhver handling som ville hindre hans kjærlighets gaver i å nå oss. I fravær av kjærlighet, er den frykten som motiverer oss til å venne oss bort fra usømmelig atferd, av et annet slag – frykten for straff fra en vred Gud. Dette er ikke et bilde som bør komme inn i barns sinn. Mens de som ønsker å være lærere må ha en god forståelse av forholdet mellom gudskjærlighet og gudsfrykt i opplæringsprosessen, bør de forstå at det ikke er et tema som de spesifikt vil ta opp i timene. De må heller lære å få Guds kjærlighets ild til å flamme opp i hjertene til sine elever og hjelpe dem til å få den absolutte trygghet at Gud som har skapt menneskeheten fra sin uendelige kjærlighet, aldri vil opphøre å gi oss næring og beskytte oss. Det er hans Skjønnhets kjærlighet som til syvende og sist vil hindre dem i å handle på måter som strider mot hans velbehag.

Diskusjon omkring begrepene og ideene ovenfor, bør lede deltakerne til den forståelse at barn til sist, gjennom en prosess med åndelig opplæring, bør anse tilegnelsen av åndelige egenskaper som en belønning i seg selv, og det å ha en uverdigg karakter som den største straff. Alt dette bør da gjøre deltakerne i stand til å se atferdsendring hos barn fra et egnet perspektiv – ikke som et hovedmål, men som en hjelp til karakterforedling. I tråd med dette vil de finne passende måter å samhandle med barn på for å oppmuntre til ønskelig atferd og til å hindre upassende atferdsmønstre, og noen av disse er nevnt i Del 13. Andre begreper som kort blir tatt opp i den delen, er de som er knyttet til frihet og disiplin. Mens hard straff helt klart ikke har en plass i opplæring av barn, er det å gi dem absolutt frihet til å gjøre det de vil, like skadelig for deres åndelige utvikling.

Det neste spørsmålet som tas opp i enheten, gjelder opprettholdelse av orden og disiplin i timene, samtidig som en skaper et gledefylt læringsmiljø. Veilederen bør huske på at de fleste deltakerne ikke har hatt noen tidligere erfaring med å undervise barn, og bare noen få innledende ideer presenteres her for overveielse. Kanskje ønsker de å gå tilbake til relevante deler etter at de har begynt med denne tjenestehandlingen, og reflektere over ideene i lys av erfaring.

Deltakerne går så videre til å undersøke noen av fremgangsmåtene de kan følge når de skal engasjere barn i aktivitetene som leksjonene er bygget opp av. Foruten kjerneelementene bønn, å lære sitater utenat og fortellinger som nevnt ovenfor, inkluderer disse aktivitetene sanger, leker og fargelegging. Når de analyserer fremgangsmåtene som er tilgjengelige for dem, tar deltakerne for seg den første leksjonen om den åndelige egenskapen renhet.

Til sist, i Del 26, overveier deltakerne de stadige samtaler som utvikler seg mellom en lærer og foreldrene til barna i hans eller hennes klasse. Denne delen bygger på det som deltakerne allerede i dette henseende har studert i Bok 2, så vel som enhver annen erfaring de måtte ha fått siden da, som en del av en voksende kjerne av venner som besøker familier med barn som deltar i klasser i deres nabolag eller landsby. Veilederen bør forsikre seg om at deltakerne får tilstrekkelig tid til å utføre øvelsene der de blir bedt om å undersøke på nytt begrepene i denne første enheten, som en forberedelse til samtaler de skal ha med foreldre. Denne øvelsen vil tjene som et middel for gruppedeltakerne til å underbygge mange av de begrepene og ideene som har vært diskutert.

Den andre enheten, «Leksjoner for barneklasser, Trinn 1», består av to deler: de tjuefire leksjonene som er foreslått for dette trinnet og forberedende deler som er utformet for at lærerne skal kunne bli godt kjent med innholdet i leksjonene, som hver er strukturert rundt utviklingen av en åndelig egenskap. Idet de tar fire leksjoner om gangen, leder de forberedende delene deltakerne gjennom et tilbakeblikk på grunnelementene i hver av dem, som de analyserer på stort sett samme måte som de gjorde med den første om renhet i den foregående enheten.

Et sitat fra bahá'í-skriftene utgjør det sentrale elementet i hver leksjon. Det følges av et kort utsagn som lærere oppmuntres til å bruke når de presenterer sitatet for barna. Selv om det er kort, benytter utsagnet en sammensetning av ord og bilder som er hentet fra bahá'í-skriftene, og som vil hjelpe barna til å begynne å danne seg et bilde i tankene av dynamikken som karakteriserer den åndelige egenskapen som de tar for seg. Evnen som en lærer har til å presentere de innledende kommentarene på en naturlig måte og bistå elevene i å få innsikt i denne dynamikken, vil vokse gjennom erfaring og gjennom fortsatt kontemplasjon over de åndelige egenskaper som blir studert i disse leksjonene. I lys av dette blir deltakerne i de forberedende delene bedt om å begynne å reflektere over betydningen av hver egenskap, både i den enkeltes liv og i deres undervisningsanstrengelser, og i den hensikt er det inkludert et lite utvalg sitater relatert til hver av dem.

Etter at de har engasjert seg i slik refleksjon, undersøker deltakerne så fortellingene som illustrerer egenskapene de har tatt for seg. Disse er for det meste hentet fra 'Abdu'l-Bahás liv og er ment å gi barna et glimt av de uendelige uttrykkene for menneskesjelens egenskaper og kjennetegn. I denne hensikt er det noen spørsmål knyttet til hver fortelling for å hjelpe lærerne med å se bortenfor hendelsesforløpet, til den åndelige virkelighet som det utforsker. Spesielt når det gjelder fortellinger om 'Abdu'l-Bahá, er disse spørsmålene formulert for å sikre at når lærerne forteller disse, understreker de hvordan han åpenbarte åndelige egenskaper på den mest fullkomne måte og unngår å påpeke den type umiddelbare og overflatiske sammenhenger som kan distrahere barna fra å se den sanne betydningen av hans handlinger.

Etter at deltakerne har analysert hver gruppe av fire leksjoner på denne måten, blir de bedt om å tilbringe tid med å øve på de ulike elementene seg imellom idet de bruker tilnæringsmåtene som er diskutert i den første enheten. Viktigheten av å øve kan ikke overvurderes. Mye vil nå falle på veilederen for å bistå gruppemedlemmene i deres anstrengelser for å styrke evnen som potensielle lærere. Organiseringen av studiet av leksjonene i grupper på fire, gir et visst rom for fleksibilitet i så henseende, og veilederen bør tenke igjennom den beste måten å gå frem på og etter behov rådslå med instituttkoordinatoren for barneklasser. Det kan noen ganger være mulig for deltakere å fullføre studiet av hele enheten, inkludert praksiskomponenten, før de begynner denne tjenestehandlingen. I det tilfelle er det viktig at de som ønsker å holde klasser, kan få erfaring raskt etter at de har fullført Bok 3, enten ved at de starter en selv, eller ved å arbeide sammen med en annen lærer og hjelpe til med noen av aktivitetene. I andre tilfeller kan det imidlertid være nyttig for deltakerne å begynne å tilegne seg lignende undervisningserfaring etter at de har fullført studiet og praktisert for eksempel ett eller to sett av fire leksjoner. Med passende intervaller kan så veilederen samle deltakerne igjen for å studere og praktisere fire leksjoner til i lys av sin økende erfaring. Det bør nevnes her at organiseringen av forberedende deler i grupper på fire leksjoner, ikke betyr at de åndelige egenskapene som det fokuseres på i disse, på noen som helst måte er forbundet med hverandre.

Uavhengig av slike ordninger, er det vesentlig for lærerne å bli grundig kjent med leksjonene og forberede seg godt til hver time. Barneklassene vil bli mye mer vellykket

hvis læreren ikke leser direkte fra boken, men har lært å fremsi bønner og sitater utenat, har forberedt seg på å presentere sitatet i leksjonen og har øvd seg på å fortelle historien. Utenom denne type forberedelser, er det lite som trengs for timene når det gjelder materialer og ressurser utenfra, bortsett fra noe utstyr til leker og fargeleggingsark og fargestifter. Fargeleggingsarkene som finnes på slutten av den andre enheten, kan kopieres eller reproduseres ved å tegne dem på separate ark. De kan dessuten lastes ned fra Ruhi-instituttets nettside for å skrives ut. På nettsiden finnes også opptak av sangene for Trinn 1, som lærerne kanskje vil bruke ikke bare for å forberede seg for timene, men også for å bistå barna med å lære å synge dem. De som starter en barneklasse i sitt lokalsamfunn, oppmuntres til å ha en notisbok viet til sine anstrengelser, noe som vil gjøre dem i stand til å ha nødvendig informasjon for hånden og vil styrke et mønster med forberedelse og refleksjon.

Der er verd å understreke her at de tjuefire leksjonene i Trinn 1 er utformet i den hensikt å sikre at hver av dem under normale forhold kan fullføres i løpet av timen. Å dele opp elementene over to perioder, bidrar til en unødig forlengelse av aktivitetene. Viktigere er det imidlertid at det kan undergrave effektiviteten av en læringsprosess hvor det er viktig å opprette en rytme der hver aktivitet har sitt eget intensitetsnivå, men der alle dreier seg om én åndelig egenskap.

Til slutt bør det sies noen få ord om forholdet mellom læreren og elevene i utdanningsprosessen, et tema som blir tatt opp i Del 9 og 10 i den første enheten, men som er innbefattet i hele boken. Det er innlysende at hver eneste lærer bør anstrenge seg til det ytterste for bringe inn i sitt arbeid for barn alle de åndelige egenskapene som de studerer på Trinn 1. Av disse vil ingen være viktigere enn kjærlighet, en kjærlighet som er en gjenspeiling av Guds kjærlighet. Denne kjærligheten vil bli følt i atmosfæren som skapes av læreren – i den grad forberedelser er gjort til timen, i bønnene som fremsies i begynnelsen av hver time, i språket som benyttes i samhandling med elevene og i måten elevene får oppmuntring og ros på for fremgangen de har.

Noen prinsipper for bahá'í-opplæring

Hensikt

Å utforske noen av prinsippene og begrepene som finnes i bahá'í-skriftene knyttet til opplæring og utdanning og å reflektere over hvordan å engasjere barn i klasser som gir dem åndelig næring

DEL 1

Denne tredje boken til Ruhi-insitutet gjør deg kjent med en høyst prisverdig tjenestehandling, det å undervise bahá'í-klasser for den åndelige opplæringen av barn. Dersom du etter å ha studert boken og utført praksiskomponentene bestemmer deg for å vie noe av din tid og energi til denne tjenestehandlingen, vil du kunne starte en ukentlig klasse i ditt lokalsamfunn for en gruppe barn som begynner på det første trinnet i et seksårig utdanningsprogram. Samtidig som du har klassen, vil du selvsagt fortsette å gå videre gjennom bøkene i hovedsekvensen.

Å undervise barn er bare en av flere tjenestehandlinger på stien du går. Selv om du velger å ikke ta del i den, vil du oppdage at studiet av dette kurset er verdifullt. Når du bidrar til samfunnsbyggingsprosessen i din landsby eller by eller i ditt nabolag, vil du samhandle med små barn i mange sammenhenger og vil ofte kunne dra nytte av innsiktene du får fra dette studiet. Reflekter et øyeblikk over ideene som uttalelsene nedenfor fra Det Universelle Rettferdighetens Hus fremkaller i forhold til barn.

“Barn er den kosteligste skatt et samfunn kan eie, for i dem ligger fremtidens løfte og garanti. De bærer frøene til fremtidssamfunnets karakter, som i stor utstrekning formes av hva de voksne som utgjør samfunnet, gjør eller unnlater å gjøre med hensyn til barn. De er en betrodd sak som intet samfunn ustraffet kan forsømme. En altomfattende kjærlighet til barn, måten de behandles på, kvaliteten av den oppmerksomheten de vises, ånden i voksnes oppførsel overfor dem – alle disse faktorene er blant de vesentlige aspekter av den holdningen som må til.”¹

Leksjonene for det første trinnet, som er presentert i bokens andre enhet, er enkle. Hver av dem består av et sett med aktiviteter som fokuserer på utviklingen av en åndelig egenskap. Barna oppmuntres til å lære utenat bønner og sitater fra skriftene, lytte til fortellinger og forklaringer fra læren, tegne og fargelegge, synge og leke. For å tilby disse leksjonene, trengs det ikke så mye kunnskap om utdanningsfeltet. Uavhengig av om du har noe formell opplæring som lærer, vil dette kurset faktisk forberede deg til å holde en barneklasse uke etter uke. Etter hvert som du studerer grenkursene for Bok 3 og får erfaring, vil du ha muligheten for å tenke gjennom mange temaer som er grunnleggende for opplæring. Til å begynne med vil du sannsynligvis følge leksjonsoppleggene nøye, men vil i stadig større grad bli i stand til å berike dem med mer innhold som du selv utarbeider.

DEL 2

La oss reflektere over følgende ord av Bahá'u'lláh og 'Abdu'l-Bahá som hjelper oss til å sette pris på arbeidet som gjøres av en lærer. Du ønsker kanskje å lære disse ordene utenat slik at du kan huske på dem når du underviser.

«Velsignet er den lærer som vil reise seg for å undervise barna og lede folket inn på stiene til Gud, givener, den høyt elskede.»²

«En av de største tjenester det overhodet er mulig for mennesket å gjøre for den allmektige Gud, er å gi barn undervisning og opplæring ...»³

«I henhold til den uttrykkelige guddommelige tekst er det absolutt nødvendig og obligatorisk å undervise barna. Derav følger at lærere er Herren Guds tjenere siden de har reist seg for å utføre denne oppgaven, som er det samme som tilbedelse. Dere må derfor ledsage hvert pust med lovprisning, for dere underviser deres åndelige barn.»⁴

1. Idet du reflekterer over betydningen av disse ordene, fyll inn de tomme feltene i setningene nedenfor.

a. _____ er den _____ som vil reise seg for å _____ barna og _____ folket inn på _____ til Gud, _____, den _____.

b. En av de _____ det overhodet er mulig for mennesket å gjøre for den allmektige Gud, er å gi barn _____ og _____.

c. I henhold til den uttrykkelige guddommelige tekst er det _____ og _____ å undervise barna. Derav følger at _____ er Herren Guds _____ siden de har _____ for å utføre denne oppgaven, som er det _____ som _____. Dere må derfor ledsage hvert pust med _____, for dere underviser deres _____ barn.

2. På bakgrunn av det vi har studert så langt, avgjør hvilke av disse utsagnene som er sanne:

____ Foreldre, lærere og lokalsamfunnet deler alle ansvaret for barns åndelige opplæring.

____ Ethvert lokalsamfunn er forpliktet til å opprette klasser for den åndelige opplæringen av barn.

____ Undervisning av barn kan betraktes som tilbedelse.

____ Ettersom barn går på skole, trenger ikke lokalsamfunnet å opprette klasser for deres åndelige opplæring.

____ En lærer for barn oppfostrer åndelige sønner og døtre.

DEL 3

Det er mange avsnitt i troens skrifter som har å gjøre med opplæring og utdanning. Vi vil studere noen av dem i dette kurset og i grenkursene basert på dette. Som en begynnelse, les følgende ord av Bahá'u'lláh:

“Betrakt mennesket som en grube rik på edelstener av uvurderlig verdi. Utdannelse alene kan bringe den til å åpne sine skatter og sette menneskeheten i stand til å dra nytte av dem.”⁵

Å fullføre setningene nedenfor vil hjelpe deg til å meditere over den dype meningen med dette utsagnet og å lære det utenat hvis du ikke allerede kan det.

- a. Mennesket er som en _____ rik på edelstener av uvurderlig _____.
- b. _____ alene kan bringe den til å _____ sine skatter og sette menneskeheten i stand til å _____ av dem.

Følgene av Bahá'u'lláhs ord for utdanningsfeltet er enorme, og en rekke av disse vil bli tatt opp i de følgende delene. La oss i denne omgang tenke over én idé. Anta at du ble gitt rundt tjue tomme glasskrukker og ble bedt om å fylle dem med vann, ved hjelp av en skje. Dersom utdanning og opplæring skulle betraktes på denne måten – å gi elevene små biter med informasjon – ville det vært en langtekkelig oppgave, ikke sant? Tenk deg så en grube full av skjulte edelstener som er klare til å bli oppdaget og hentet frem i lyset. Er du ikke enig i at undervisning betraktet som å grave etter edelstener er en høyst gledefylt aktivitet?

DEL 4

La oss tenke videre på sitatet ovenfor. Kan vi inkludere egenskaper som kjærlighet, sannferdighet, rettferdighet, gavmildhet, standhaftighet og oppriktighet blant de edelstenene som Bahá'u'lláh viser til? Hva med sinnets evner, evnene til å oppdage naturens mysterier, å frembringe vakre kunstverk, å uttrykke edle og oppløftende tanker? Barna som du kommer til å undervise, innehar potensielt alle disse egenskapene. Kan du nevne noen flere? Vil noen av disse bli utviklet uten en egnet opplæring? Mens du reflekterer over disse spørsmålene, husk analogien i Bok 1 om at en lampe har potensialet til å gi lys, men for å gjøre det, må den tennes.

DEL 5

For å utvikle vårt potensial, går vi alle gjennom ulike stadier av en opplæringsprosess som vi kunne si utvikler seg gjennom hele livet. Vi får opplæring hjemme, på skolen, på jobb og i lokalsamfunnet. Et spørsmål vi må stille oss her er: Hva bør være fokus i bahá'í-klasser for barn, spesielt på første trinn, som et aspekt av denne livslange opplæringsprosessen? Visse råd fra 'Abdu'l-Bahá vil bistå oss med å finne svar:

«Dere bør anse spørsmålet om en god karakter for å være av den fremste betydning. Det påhviler enhver far og mor å råde sine barn gjennom en lang periode og lede dem til de ting som fører til evig ære.»⁶

«Opplæring i moral og god oppførsel er langt viktigere enn boklig lærdom. Et barn som er renslig, tiltalende, har en god karakter og oppførsel, er – selv om det skulle være uvitende – å foretrekke fremfor et barn som er uforskammet, uvasket og vrangvillig, og likevel i ferd med å bli vel bevandret i all vitenskap og kunst. Grunnen til dette er at barnet som oppfører seg godt, selv om det skulle være uvitende, er til gagn for andre, mens et vrangvillig og uoppdragent barn er fordervet og til skade for andre, selv om det skulle være lærd. Skulle barnet imidlertid bli opplært til å være både lærd og godt, er resultatet lys på lys.»⁷

«I en kommende tid vil moralen forfalle i ekstrem grad. Det er uomgjengelig nødvendig at barna blir fostret på bahá'í-måten, slik at de kan bli lykkelige både i denne verden og i den neste. Hvis ikke vil de bli hjemsoekt av sorger og vanskeligheter, for menneskets lykke er basert på åndelig adferd.»⁸

Utdrag som disse har ledet Ruhi-instituttet til å fokusere på karakterforedling på første trinn i sitt program for åndelig opplæring av barn. Før vi går videre til å utforske dette målet, ønsker du kanskje å diskutere i gruppen din hva du forstår med en «utmerket karakter» og skrive noen av konklusjonene dine nedenfor.

DEL 6

Et begrep som umiddelbart dukker opp når en tenker på en utmerket karakter, er «dyder». Det er mange verdifulle programmer i verden som har til hensikt å utvikle et eller annet sett med dyder hos elevene. Disse programmene bruker uttrykket «dyder» for å beskrive et bredt spekter av prisverdige menneskelige egenskaper. Noen er vaner som punktlighet. Andre er holdninger som for eksempel sympati for dem som har det vanskelig. Atter andre viser til visse ferdigheter og evner som for eksempel evnen til å snakke tydelig. Men det er en kategori dyder som skiller seg fra alle de andre – sannferdighet, gavmildhet, ydmykhet, kjærlighet for å nevne noen – som vi kaller «åndelige egenskaper». Du blir bedt om å fokusere innsatsen din på første trinn på utviklingen av disse grunnleggende egenskapene ved den menneskelige sjel. Dette betyr ikke at du i din samhandling med barna vil overse andre dyder. Det er bare at leksjonene som du underviser, i hovedsak vil fokusere på egenskaper som er vesentlige for sjelens evige ferd mot Gud. For å verdsette den type forskjell som gjøres her, tenk på punktlighet som en dyd. En som er punktlig, kan også være grusom og ond. Ondskap og grusomhet kan imidlertid ikke være trekk ved en som har tilegnet seg de himmelske egenskapene sannferdighet og oppriktighet, kjærlighet og rettferdighet, gavmildhet og tilgivelse. Selvsagt er det høyst ønskelig at også en slik person skal være punktlig.

Du har tenkt gjennom egenskapene som sjelen må tilegne seg i dette livet, i Bok 1. Det kan være en god mulighet for deg nå å gå tilbake til den enheten og gjennomgå relevante

deler. Tenk så på hva du studerte der, i sammenheng med viktigheten av å utvikle åndelige egenskaper fra barndommens sarte år. Nedenfor er det plass til å skrive ned tankene dine.

DEL 7

Når du hjelper barn til å fremvise en prisverdig karakter, er det naturlig at du vil være opptatt av deres atferd, for dyder må nødvendigvis omsettes i praksis. Som en lærer vil du styrke god atferd på mange måter. Ros, oppmuntring, formaning, forklaring, belønning – hver av disse vil du benytte om og om igjen mens du følger fremgangen til en liten gruppe barn. En gang iblant vil også en mild irettesettelse fra deg tjene som et middel til å hindre upassende atferd fra et av barna – og dette er kun etter at du opprettet dype bånd av kjærlighet og hengivenhet med elevene i gruppen din. I senere deler vil vi utforske noen av temaene knyttet til hvordan du vil samhandle med elevene dine. La oss ta et eksempel knyttet til diskusjonen vi har her. I din samhandling med barna vil du utvilsomt forsøke å fremme en holdning hos dem av å dele og den tilsvarende vanen. Hva er noen av tingene du kunne si og gjøre? Diskuter dette spørsmålet med de andre i gruppen din.

Reflekter så over følgende spørsmål: Vil deling som et aspekt av atferd vedvare, la oss si i tider med knapphet, dersom det ikke er et uttrykk for gavmildhet, en åndelig egenskap som gjenspeiler et kjennetegn ved Gud, giveren, den overmåte gavmilde? Svaret er selvsagt at mens atferdsendring har sin plass, er det virkelige målet utviklingen av åndelige egenskaper som, siden de er menneskelige sjelsevner, må næres av kunnskapen om Gud og Guds kjærlighet. ‘Abdu’l-Bahá gir oss følgende råd:

«Du skrev om barna. Helt fra begynnelsen av må barna få guddommelig undervisning og hele tiden bli minnet på å huske sin Gud. La kjærligheten til Gud gjennomtrengte deres innerste vesen, blandet med morsmelken.»⁹

«Fra spedbarnstiden av må barnet gis die ved Guds kjærlighets bryst og næres i hans kunnskaps favn så det kan utstråle lys, vokse i åndelighet, bli fylt av visdom og lærdom og anta engleskarens kjennetegn.»¹⁰

«Når det gjelder ditt spørsmål om undervisning av barn, så er det tilbørlig at du fostrer dem ved Guds kjærlighets bryst og ansporer dem videre til de åndelige ting, så de kan vende ansiktet mot Gud, slik at deres fremferd kan følge reglene for god oppførsel og deres karakter ikke stå tilbake for noen, at de kan gjøre alle menneskehetens dyder og prisverdige egenskaper til sine»¹¹

Du ønsker kanskje å lære utenat minst ett av disse sitatene.

DEL 8

Leksjonene som du vil undervise barna i på det første trinnet, generelt i alderen fem eller seks år, er blitt utarbeidet med ideene som vi har utforsket og vurdert så langt. Det kan nå være nyttig for deg å se på den andre enheten og lese gjennom to eller tre av leksjonene mens du er spesielt oppmerksom på den første. Senere vil du få anledning til å analysere alle de tjuefire leksjonene inngående. I denne omgang oppmuntres du til å tenke gjennom de ulike elementene slik de beskrives nedenfor, i lys av drøftingen i de foregående delene.

Hver time begynner med bønner som fremsies av deg og noen av barna. Umiddelbart etterpå bruker barna tid på å lær en bønn utenat ved din hjelp. Bønner er uunnværlige for utviklingen av et barn som skal «gis die ved Guds kjærlighets bryst». ‘Abdu’l-Bahá forteller oss at «barna er likesom unge planter, og å lære dem bønnene er som å la regnet strømme ned over dem så de kan vokse seg sarte og friske og Guds kjærlighets milde briser kan blåse hen over dem og få dem til å sitre av fryd.» Reflekter et øyeblikk over hvordan dette elementet av timen bidrar til det overordnede målet med å gi næring til en god karakter hos barn. Prøv å uttrykke ideene dine i noen få setninger. Visse utdrag som er sitert i Bok 1, så som det følgende, vil hjelpe deg:

“Det største man kan oppnå, eller det mest sødmefylte stede, er intet annet enn samtale med Gud. Den skaper åndelighet, årvåkenhet og himmelske følelser, avstedkommer ny draging mot Riket og vekker fornemmelser forbundet med den høyere forstandsbevarelse.”¹²

“Istem, o min tjener, versene fra Gud som er mottatt av deg, slik de istemmes av dem som har nærmet seg ham, så sødmen i din melodi kan gjøre din egen sjel fyr og flamme og tiltrekke alle menneskers hjerter.”¹³

“Ånd har innflytelse; bønn har en åndelig virkning.”¹⁴

«Det sømmer seg for tjeneren å be til Gud, søke hjelp hos ham og bønnfalle og trygle om hans bistand. Dette anstår tjenerens rang, og Herren vil forordne hva han ønsker, i overensstemmelse med sin fullkomne visdom.»¹⁵

Temaet for hver leksjon dreier seg om et sitat fra de hellige tekster som barna forventes å lære utenat. Du blir bedt om å gjøre ditt beste for å hjelpe dem til å få en grunnleggende forståelse av dets betydning, en forståelse som uten unntak viser seg å være vesentlig i utviklingen av åndelige egenskaper. Et anliggende som du kan tenke over i denne sammenheng, er om du kan gi næring til den ønskede egenskapen på en meningsfylt måte uten hjelp av Guds Ord. Når du formulerer tankene dine, tenk igjen på noen av refleksjonene dine fra tidligere bøker i sekvensen, for eksempel på kraften i Guds Ord i den første enheten

av Bok 2. Hvordan kan spesielt utdragene nedenfor, som du sannsynligvis kan utenat, hjelpe deg med å gripe fatt i dette anliggende?

“Guds ord kan lignedes med et ungt tre, med røttene innplantet i menneskenes hjerter. Det påhviler dere å fremme dets vekst ved visdommens levende vann, med gudinnviede og hellige ord, så dets røtter kan bli solid festet og dets grener kan utspredes så høyt som himlene og enda høyere.”¹⁶

Et annet element i disse leksjonen består av historier som fortelles for barna. De fleste er hentet fra livet til ‘Abdu’l-Bahá som, i det han var det fullkomne eksempel for sin fars lære, var legemliggjørelsen av egenskapene du ønsker å fremme. Fra studiet av den tredje enheten i Bok 2 er du allerede oppmerksom på den unike gaven som menneskeheten fikk gjennom ‘Abdu’l-Bahás person. Fortellingene som barna lærer om hans liv, spiller en spesiell rolle i utviklingen av deres karakter, og de bør om og om igjen minnes på hans store kjærlighet til barn. Etter hvert som båndet deres til ‘Abdu’l-Bahá styrkes, kan du forsikre dem om at når de streber etter å følge hans eksempel, bringer de glede til hans hjerte. Hvordan tror du at historier fra ‘Abdu’l-Bahás liv som fortelles med glede og ærbødighet, bidrar til utviklingen av de ønskede egenskapene hos barn?

Å synge sanger er enda et element i timen, et som fyller barns hjerte og sjel med glede. ‘Abdu’l-Bahá sier:

«Musikkens kunst er guddommelig og virkningsfull. Den er sjelens og åndens føde. Gjennom musikkens kraft og tiltrekning oppløftes menneskets ånd. Den har en vidunderlig innflytelse og virkning på barnehjertene, for de er rene, og melodier har stor innflytelse på dem. De slumrende talenter som disse barns hjerter er utstyrt med, vil finne uttrykk gjennom musikk.»¹⁷

Diskuter med gruppen din hvorfor det er viktig for barn å lære å synge vakre sanger helt fra de er svært unge.

Leker og fargelegging er to andre elementer i en time. Lekene bygger på samarbeid og er ment å bidra til utviklingen av visse ønskelige holdninger og vaner. Arkene for fargelegging som er utarbeidet for leksjonene, er relatert til den åndelige egenskapen som hver leksjon fokuserer på. Fargelegging styrker også en rekke viktige ferdigheter og evner som er nødvendige for barn på dette utviklingstrinnet. Disse to aktivitetene bidrar til å skape den gledefylte atmosfæren som må være kjennetegnet for en time for åndelig opplæring av barn. Du ønsker kanskje å si noen ord om hvor absolutt nødvendig en gledefylt atmosfære er for utviklingen av åndelige egenskaper.

DEL 9

I de siste delene har du fått noe innsikt i målet med leksjonene på det første trinnet og har sett hvordan hvert element bidrar til karakterforedling. La oss nå kort undersøke forholdet ditt til barna som du kommer til å undervise.

Aller først er det kjærligheten du vil føle for elevene, en kjærlighet som, idet den er en gjenspeiling av Guds kjærlighet, vil omslutte alle barn fra enhver bakgrunn. Hvordan denne kjærligheten kan uttrykkes slik at den når hvert eneste barn, er noe som en lærer etterstreber å lære.

Din kjærlighet for elevene, ren og fri for favorisering, vil gjøre det lett for deg å oppdage edelstenene av uvurderlig verdi som er blitt inngitt i hvert barns virkelighet av den allmektiges hånd. Du vil se hver elev som en edel skapning som er skapt i Guds bilde, en sannhet som disse ordene av Bahá'u'lláh bevitner:

«Bak sløret av min urgamle tilværelse og mitt innerste vesens eldgamle evighet, kjente jeg min kjærlighet til deg; derfor skapte jeg deg, og har preget mitt bilde på deg og åpenbart min skjønnhet for deg.»¹⁸

«Med kraftens hender formet jeg deg og med styrkens fingre skapte jeg deg; og jeg har senket mitt lys over ditt indre.»¹⁹

“Du er min lampe og mitt lys er i deg. Lån din stråleglans fra dette og søk ingen annen enn meg. For jeg har skapt deg rik og gavmildt utøst min gunst over deg.»²⁰

Du forstår selvsagt at det ikke er til å unngå at kjærlighet blir satt på prøve. Etter hvert som du underviser, kommer du sikkert til å støte på uønskede karaktertrekk hos elevene. I slike situasjoner er det viktig at du forkaster den feilaktige forestillingen om at enkelte barn er uforbederlige. En som er lærer for bahá'í barneklasser, kan ikke tvile på at ethvert barn har evnen til å utvikle seg åndelig. Hvert eneste barn i klassen din er skapt edelt og kan, med din hjelp, fremvise denne edelheten.

Å huske på uttrykk som den elskede Mesteren brukte når han henviste til barn, vil hjelpe deg til å se klarere deres åndelige indre virkelighet som Guds skapelse. Nedenfor er et utvalg av slike uttrykk. Les dem og reflekter over hvordan de bør forme oppfatningen din av de verdifulle skapningene som du kommer til å undervise.

- disse yndige barn
- disse lykkelige, strålende barn
- disse Rikets vakre barn
- disse ungsudd som har vokst frem ved din ledelses kilde
- unge planter i Abhá-paradiset
- plantene i din frukthage
- spede spirer i Guds kjærlighets hage
- friske ungsudd på Guds kunnskaps enger
- ungsudd som skyter blomst i den guddommelige forårstid
- rosene i din hage
- rosene i din ledelses hage
- blomstene på din eng
- grenene på livets tre
- unge grener som vokser i din kunnskaps hager
- grener som skyter knopp i nådens lunder
- fugler på frelsens enger
- lys som er blitt tent av Den velsignede fullkommenhets fingre
- dine mektige fingres verk
- de vidunderlige tegns på din storhet
- ‘Abdu’l-Bahás elskede

DEL 10

Foruten kjærlighet vil relasjonen du nærer sammen med elevene dine utmerke seg ved alle de andre åndelige egenskapene som omtales i leksjonene for første trinn. Det er ingen tvil om at du vil strebe etter i stadig større grad å fremvise disse egenskapene ikke bare i dine samhandlinger med barna i timene, men i alle aspekter av ditt liv. Bahá'u'lláh gir oss følgende råd:

«Vøkt dere, o folk, at dere ikke er av dem som gir gode råd til andre, men glemmer å følge dem selv.»²¹

Det er spesielt viktig for barneklasselærere i stadig større grad å verdsette betydningen og følgene av hver enkelt egenskap som behandles i leksjonen, en verdsettelse som vil hjelpe dem i deres innsats for å opplære og gi næring til de sarte ungsudd som er under deres omsorg. Som du vil ha lagt merke til, fokuserer for eksempel den første leksjonen på renhet. Det virker passende at timer som angår spørsmålet om karakter, bør begynne med å utforske egenskapen hjertets renhet. Bahá'u'lláh minner oss om: «Alt som er i himmelen og på jorden» har Gud forordnet for oss, unntatt menneskets hjerte som han har gjort til hjem for sin skjønnhet og herlighet. Å rense sitt hjertes speil gjør det i stand til å gjenspeile alle de andre egenskapene som menneskets sjel bør prydes med.

For å hjelpe lærere til å tenke på de åndelige egenskapene som omhandles på dette trinnet, inkluderer den andre enheten en rekke sitater som er knyttet til hver av dem. I denne omgang oppmuntres du til å lese sitatene nedenfor om renhet. Diskuter så med de andre medlemmene i gruppen din betydningen av denne egenskapen i et menneskes liv generelt, og spesifikt når det gjelder innsatsen til dem som reiser seg for å undervise barn. Etter å ha skrevet ned noen av tankene dine på linjene nedenfor, ønsker du kanskje å lære utenat minst ett av disse sitatene:

“O min bror! Et rent hjerte er som et speil; rens det med kjærlighetens og løsrivelsens glans fra alt utenom Gud så den sanne sol kan skinne i det og den evige morgen gry.”²²

«O tilværelsens sønn! Ditt hjerte er mitt hjem; gjør det rent og hellig, så jeg kan stige ned i det. Din ånd er stedet for min åpenbaring; rens den, så jeg kan manifestere meg der.»²³

“Jo renere og mer helliggjort menneskehjertet blir, jo nærmere drages det mot Gud, og lyset fra virkelighetens sol blir åpenbart i det.”²⁴

«I menneskets livsførsel må der først være renhet, dernest friskhet, renslighet og åndens uavhengighet. Først må elveleiet renses, så kan det friske elvevannet ledes inn i det.»²⁵

DEL 11

Som lærer for unge barn må du nå spørre deg selv hvordan du kan bidra til å styrke deres motivasjon til å handle i tråd med læresetningene som Gud har åpenbart gjennom sin manifestasjon Bahá'u'lláh, og utvikle egenskapene som han forteller oss bør pryde våre sjeler. Idet du søker svar på dette spørsmålet, reflekter over følgende ord av Bahá'u'lláh:

“Fra min allmektige herlighets himmel har min makts Tunge rettet disse ord til min skapning: ‘Overhold mine bud av kjærlighet til min skjønnhet.’ Lykkelig er den elsker som har innåndet den guddommelige duft av sin allerkjæreste fra disse ord, som er mettet med angen av en nåde som ingen tunge formår å beskrive.”²⁶

«La Guds kjærlighets flamme brenne klart i deres strålende hjerter. Nær den med den guddommelige ledelses olje, og beskytt den innenfor deres standhaftighets vern. Vokt den innenfor den kuppel som er tillit til Gud og løsrivelse fra alt annet enn ham, så de ugudeliges onde hvisking ikke får utslukke dens lys.»²⁷

«O tilværelsens sønn! Min kjærlighet er min faste borg. Den som trer inn der er trygg og sikker, og den som vender seg bort skal sannelig fare vill og gå til grunne.»²⁸

1. Fullfør de følgende setningene med ord fra de foregående sitatene:
 - a Vi bør overholde Guds bud av kjærlighet til hans _____.
 - b Guds kjærlighets _____ bør brenne _____ i våre _____ hjerter.
 - c Vi bør nære Guds _____ flamme med den guddommelige _____.
 - d Vi bør beskytte den innenfor vårt _____.
 - e Vi bør _____ Guds _____ flamme innenfor den kuppel som er _____ og _____ fra _____.
 - f Vi bør overholde Guds bud av kjærlighet til hans _____. Guds kjærlighets _____ bør brenne _____ i våre _____ hjerter. Vi bør nære denne flamme med den _____ ledelses olje. Vi bør vokte den innenfor den kuppel som er _____ og _____ fra alt annet enn Gud. Vi bør nære Guds kjærlighets flamme, beskytte den og vokte den slik at de ugudeliges onde hvisking ikke får utslukke dens _____. Den som trer inn i Guds _____ faste borg er trygg og _____.

DEL 12

I løpet av den tiden du tilbringer med barna vil du strebe etter å blåse liv i Guds kjærlighets flamme i deres strålende hjerter og bevisstgjøre dem om hans velsignelser og gleden over å kunne vokse gjennom hans ord. Vår kjærlighet til Gud og vår lengsel etter å motta hans gaver bringer selvsagt med seg frykten for at hans kjærlighet kanskje ikke vil nå oss. Hva om våre forseelser blir som barrierer som hindrer oss i å motta hans velsignelser? Guds kjærlighet er selve årsaken til vår eksistens, og hvis vi ble fratatt den om så bare for et øyeblikk, ville våre liv bli knust. Denne frykten for at om vi er ulydige overfor Gud vil vi kanskje ikke være i stand til å motta hans kjærlighet, holder oss på den rette vei og beskytter oss mot tilskyndelsene fra vårt ego og fra misunnelse, grådighet, fåfengte innbilninger og skadelig begjær.

I dine bestrebelser på å så Guds kjærlighets frø i barnas hjerter, må du også tenke på guds frykten, siden de to er uatskillelige fra hverandre. 'Abdu'l-Bahá oppfordrer oss:

«Oppdra disse barn med guddommelige formaninger. Innprent kjærligheten til Gud i deres hjerter fra barndommen av så de kan vise guds frykt i livet og ha tillit til Guds gaver. Lær dem å fri seg for menneskelige ufullkommenheter og å tilegne seg de guddommelige fullkommenheter som slumrer i menneskets hjerte.»²⁹

Det er viktig å være klar over at guds frykten ikke er et begrep som skal diskuteres direkte med barna. Det eneste bilde de skal bære med seg er bildet av en kjærlig Gud, en hvis gaver og tildelinger de skal ha full tillit til. Etter hvert som du streber etter å nære Guds kjærlighet i dem, kan du introdusere ideen om at visse ord og handlinger er tiltalende for Gud og at andre ikke er det. Fra tid til annen kan du minne barna om at fordi de elsker Gud, ønsker de å behage ham. De kunne for eksempel bli fortalt at å ha en vennlig tunge og være kjærlige mot hverandre er handlinger som behager Gud, mens å bruke uvennlige ord sårer andre og vekker misnøye hos ham.

Følgende sitater er for refleksjon:

«Under alle forhold påhviler det deg å kalle folket til alt som vil få dem til å vise åndelige kjennetegn og gode gjerninger, slik at alle kan bli klar over det som er årsaken til at mennesker oppløftes, og med den ytterste bestrebelse vende seg hen mot det mest sublime stade og herlighetens tinde. Guds frykten har alltid vært hovedfaktoren i oppdragelsen av hans skapninger. Vel er det med dem som har nådd der hen!»³⁰

«De hærskarer som kan bringe seier i og for denne åpenbaring, er de prisverdige gjerningers og en rettsindig karakters hærskarer. Disse hærskarers leder og befalingsmann har alltid vært guds frykten, en frykt som omfatter alle ting og hersker over alle ting.»³¹

«Andre egenskaper ved fullkommenhet er å frykte Gud, å elske Gud ved å elske hans tjenere, å utvise mildhet og overbærenhet og ro, å være oppriktig, medgjørlig, barmhjertig og medlidende; å ha besluttosomhet og mot, pålitelighet og energi, å bestrebe seg og kjempe, å være gavmild, lojal, uten ondskap, å ha glød og æresfølelse, å være høysinnet og edelmodig, og å ha respekt for andres rettigheter.»³²

I lys av utdragene i denne og tidligere deler, skriv en setning eller to som beskriver forholdet mellom Guds kjærlighet og gudsfrykt og hvordan den dynamiske samhandlingen mellom de to er vesentlig for utviklingen av en prisverdig karakter.

DEL 13

Som det bør være klart fra drøftingen vår i de foregående delene, støtter åndelig opplæring seg på tiltrekningskraften til skjønnhet, og ved å fokusere på utviklingen av åndelige egenskaper, styrer den barns hjerter til sann skjønnhet – skjønnheten ved en god karakter, den iboende skjønnhet i det hellige ord, skjønnheten i eksemplarisk atferd, skjønnheten i opphøyde tanker og aller viktigst, tiltrekning til den overmåte herliges skjønnhet. Til syvende og sist springer lydighet mot Guds lover ut fra kjærligheten til hans skjønnhet. Dermed vokser barn opp til å se at det å tilegne seg åndelige egenskaper i seg selv er den største belønning, og å inneha en uverdlig karakter er den største straff. ‘Abdu’l-Bahá sier:

«Den dypeste årsak til alle misgjerninger er uvitenhet, og vi må derfor holde fast ved erkjennelsens og kunnskapens redskaper. Opplæring må til for å danne en god karakter. Viden om må man spre lys, slik at alle kan tilegne seg åndens himmelske egenskaper i menneskehetens skole. Da kan de selv se uten enhver tvil at det ikke finnes noe villere helvete, noen mer brennende avgrunn, enn å ha en karakter som er ond og fordervet, noe mørkere svelg eller mer avskyelig kval enn å fremvise slike egenskaper som fortjener å fordømmes.»³³

For å hjelpe barn til å oppleve gleden ved å gjenspeile himmelske egenskaper, bør vi oppmuntre dem i deres innsats for å fremvise rettskaffen atferd og hindre uønsket oppførsel. Både streng straff og absolutt frihet, å la barna gjøre det de vil, bør unngås. Som Det Universelle Rettferdighetens Hus minner oss om: «Kjærlighet krever disiplin, mot til å

venne barn til påkjenninger, ikke å føye dem i deres nykker eller overlate dem helt til seg selv.» Så fortsetter det med: «Kjærlig, men vedholdende må de ledes til å leve opp til bahá'í-normene». 'Abdu'l-Bahá forklarer:

«Når en mor ser at hennes barn har gjort det godt, må hun gi det ros og anerkjennelse og glede dets hjerte. Og hvis det minste uønskede trekk skulle vise seg, må hun rettlede barnet og straffe det, og bruke midler basert på fornuft, til og med en lett muntlig refselse om nødvendig. Det er imidlertid ikke tillatt å slå et barn eller rakke ned på det, for barnets karakter vil bli fullstendig fordervet hvis det blir utsatt for slag eller utskjelling.»³⁴

For å følge 'Abdu'l-Bahás veiledning bør læreren tenke på måter å rose barna på og bringe glede til deres hjerter når de gjør det bra. Dette krever at læreren er observant og legger merke til hvert barns fremgang og passer på å ikke rose de samme få barna hele tiden mens andre blir oversett. For et barn som er vant til å få kjærlig oppmerksomhet fra læreren, kan dermed et lite uttrykk for misbilligelse overfor uregjerlig oppførsel være en lett, men likevel effektiv form for straff. Noen ganger kan det være nødvendig å gå lenger og uttrykke verbal misbilligelse overfor upassende oppførsel, spesielt dersom et barn forstyrrer aktiviteten. Dette bør gjøres med fast og respektfull stemme, uten å vise den minste antydning av sinne eller utålmodighet. I tillegg trenger en lærer ofte tid utenom timen til å snakke med et og annet barn.

Selv når læreren følger rådene ovenfor, kan det forekomme at enkelte barn ikke oppfører seg som forventet. I slike tilfeller kan det kreves en liten og passende straff. Eksempler på slik straff kan være å ikke la barnet få fargelegge, eller å holde ham eller henne utenfor en lek noen minutter. Det er to viktige ideer å huske på i denne sammenheng. Den første er at læreren må forklare tydelig for barnet hvorfor det blir straffet ved å si for eksempel: «Fordi du gjorde det og det, må du vente i fem minutter før du kan være med på leken.» Den andre ideen er at straffen må utføres umiddelbart etter at den uønskede oppførselen fant sted, ellers vil barnet kanskje ikke være i stand til å knytte straffen til atferden.

Diskuter nå ideene ovenfor med de andre i gruppen din. Kan dere sammen utforme noen setninger som dere mener vil være passende å bruke for å oppmuntre til god atferd hos barn og for å rose fremgang som dere ser at de gjør, både enkeltvis og som gruppe? Hvilke setninger ville være passende for å hindre dårlig oppførsel når dette trengs?

DEL 14

For å bistå barna med å utvikle prisverdige egenskaper, er det viktig at du skaper en passende atmosfære i timen, en atmosfære som utmerker seg med disiplin og orden.

‘Abdu’l-Bahá sier:

«... barnas skole må være et sted med den største disiplin og orden, slik at undervisningen må bli grundig; og det må sørges for at karakteren korrigeres og foredles slik at den guddommelige grunnvoll vil bli lagt hos barnet i selve dets innerste vesen, fra dets tidligste år, og slik at hellighetens byggverk vil bli reist.»³⁵

Og idet han henviser til ukentlige klasser for barn, gir han følgende råd:

«Du må avgjort fortsette denne organiserte aktiviteten uten opphold og tillegge den betydning, slik at den dag for dag kan vokse og bli ansporet med Helligåndens pust. Hvis denne aktiviteten blir godt organisert, kan du være sikker på at den vil gi store resultater.»³⁶

Mye av kunsten å undervise består i å vite hvordan hvert barn kan veiledes slik at dets atferd bidrar til en gledefylt og likevel disiplinert læringsatmosfære. Selv om det er mye innsikt du vil måtte tilegne deg fra erfaring når det gjelder dette, vil vi diskutere noen få grunnleggende ideer som en hjelp til å forberede deg fra starten av. Som en begynnelse, les følgende beskrivelse av en time:

Du gir barna noen få minutter til å organisere seg og sitte rolig når de ankommer. Når alle barna har roet seg, drar du fordel av den rolige atmosfæren til å åpne timen med bønner. Den neste aktiviteten du introduserer er å synge sanger, hvoretter du presenterer temaet for leksjonen og hjelper barna til å lære et sitat utenat. Når du så har skapt en atmosfære av forventning, forteller du barna en historie. Etterpå leker de en lek. Når de er ferdige, deler du ut ark for fargelegging og fargestifter eller fargeblyanter og ber dem om å fargelegge bildet med omhu. Som en avslutning på timen, oppfordrer du barna til å sitte rolig og forberede seg til avsluttende bønner som så fremsies av deg og noen få av barna.

Er det en logikk i denne rekkefølgen av aktiviteter? Hvorfor tror du aktivitetene er ordnet på denne måten?

DEL 15

Som dere kanskje har diskutert ovenfor, kommer ikke barna til timen for å være i ro. Og det bør heller ikke være din intensjon å holde dem i ro. Du bør prøve å dra fordel av deres naturlige energi og kanalisere den inn i læring. For å gjøre dette, vil du trenge en plan for rolige stunder og for perioder med aktivitet og spontanitet. I alle tilfelle er organisering et grunnelement. Når en time er godt organisert, er det lettere for barna å konsentrere seg og å lære. I denne sammenheng er det verdifullt å tenke over i hvert fall de følgende tre punktene:

1. Hver time bør begynne på en klar og konsekvent måte og også slutte på en ordnet måte.
2. Det må etableres en rutine. Dermed vil barna litt etter litt vite hvilke aktiviteter som følger etter hverandre og hva som forventes av dem.
3. Tiden som vies til hver aktivitet, bør være fleksibel og bør avhenge av barnas entusiasme og energi.

Som påpekt i beskrivelsen i foregående del, vil aktivitetene som barna skal utføre i en time være som følger:

- a. fremsi og lærebeder utenat
- b. synge sanger
- c. lære og lære utenat sitater fra bahá'í-skriftene
- d. lytte til fortellinger
- e. leke leker
- f. fargelegge
- g. fremsi avslutningsbeder

Disse aktivitetene har naturlig nok en tendens til å variere alt etter energinivået og hvor mye bevegelse de krever – noen vil være svært aktive og andre roligere.

Hvilke av disse aktivitetene involverer mest bevegelse? _____

Hvilke er roligere aktiviteter? _____

Det å opprettholde en stemning av ro og orden stiller visse krav til læreren. Hvilke av de følgende bidrar til den ønskede stemningen og hvilke hindrer den? Merk dem med «Ø» eller «H».

- _____ å holde stedet der klassen møtes rent og ryddig
- _____ å forbli rolig og tålmodig uansett hva som skjer
- _____ å miste tålmodigheten når barna ikke hører etter
- _____ å forberede materialene for hver aktivitet på forhånd
- _____ å lete etter materialer til en bestemt aktivitet mens barna venter
- _____ å forklare tydelig hva barna skal gjøre for hver aktivitet
- _____ å ha andre aktiviteter tilgjengelige for barn som gjør ferdig oppgaven raskt, for å holde dem engasjert
- _____ å hjelpe barna med overgangen fra en aktivitet til den neste med ro og orden
- _____ å lese fortellingen for barna fra en bok
- _____ å lære fortellingen så godt at den kan bli fortalt for barna med entusiasme og letthet

DEL 16

I streben etter å skape en stemning av disiplin og orden i klassen, vil du måtte etablere visse standarder for oppførsel. De første ukene vil være særlig viktige i så måte. Forventningene som skapes i denne første perioden, vil sannsynligvis vedvare utover i året. I begynnelsen bør læreren velge flere standarder for atferd og forklare dem for barna, ikke mer enn tre-fire om gangen, i et enkelt språk. Veldig generelle standarder som «Vi bør oppføre oss bra» hjelper dem ikke noe særlig, men andre, som «Vi snakker etter tur» er lette å forstå. Diskuter standardene som settes i utsagnene nedenfor, med de andre i gruppen din og legg til noen flere på listen.

- a. Vi hjelper hverandre når vi leker en lek.
- b. Vi forblir forenet og slåss ikke.
- c. Vi ønsker nye venner velkommen til klassen vår.
- d. Vil lytter til andre og til læreren vår når de snakker.
- e. Vi snakker til hverandre med en vennlig stemme.
- f. Vi venter på vår tur til å snakke.
- g. Vi deler fargestiftene våre med hverandre.
- h. Vi prøver å gjøre ferdig oppgavene våre.
- i. _____

j. _____

k. _____

l. _____

Forventninger angående atferd, når de består av enkle setninger som disse, kan diskuteres med barna, og utsagnene kan gjentas med dem regelmessig. På denne måten kan utsagnene bli innarbeidet som standarder som barna ønsker å etterleve, og vil ikke oppfattes som strenge regler som påtvinges dem. Når de er blitt kjent med et gitt sett med forventninger, kan læreren gradvis introdusere andre idet han eller hun husker på å unngå å føye til mange på en gang. Dersom det oppstår et konkret problem i timen, kan barna bli hjulpet til å formulere noen enkle setninger som er rettet mot det. I slike tilfeller bør læreren vær fast og konsekvent, og likevel på samme tid vennlig og full av ømhet.

DEL 17

I Del 8 undersøkte vi kort betydningene av de ulike elementene i leksjonene i Trinn 1 og diskuterte hvordan hvert av dem streber etter å bidra til en rosverdig karakter. I denne og de neste sju delene vil vi ta for oss noen av tilnæringsmåtene som du kan bruke når du engasjerer barna i aktivitetene som er foreslått, og vi begynner med utenat læring.

Å lære bønner og sitater fra skriftene utenat er sentralt i leksjonene du vil undervise i, og i alle timene vil du hjelpe elevene dine i deres innsats for å fremsi bønner fra hukommelsen og lære nye sitater utenat. Før vi diskuterer hvordan du kan engasjere dem i denne aktiviteten, bør det sies noen få ord om en vanlig misoppfatning som helst bør settes til side når en prøver å hjelpe barn med å huske det hellige Ord.

Du har kanskje hørt, eller hører det kanskje når du begynner å undervise, kommentarer som «barn bør ikke gjenta ting», «de bør lære å uttrykke sine egne ideer», «de bør ikke bare gjenta fakta og informasjon». Denne kritikken av såkalt utenat læring er faktisk så gjennomgripende at disse ideene blir mer og mer utbredt i alle deler av verden. Det er sant at en kunne pugge en ligning i matematikk, definisjonen av en lov i fysikk eller et stykke prosa i litteratur med lite eller ingen forståelse. Men spørsmålet du bør stille deg er dette: Hvorfor skal det å kunne et dyptgående utsagn utenat og det å forstå betydningen av det være i strid med hverandre? Hukommelse er en like sterk side ved menneskesinnet som forståelse, tanke og forestillingsevne. Alle disse utfyller og forsterker hverandre. Vi kan bare tenke oss i hvor stor grad det å huske Guds Ord, med dets uendelige muligheter til å gjenskape menneskets hjerte og sinn, vil styrke barns intelligens og forståelse. Senere, idet de går gjennom ulike vekststadier, vil de få ny innsikt fra utdragene som de har lært utenat, og gjennom hele livet vil de være i stand til å støtte seg til de kreative, regenerende og forvandlende kreftene i Guds Ord.

Diskuter med de andre i gruppen hvorfor det er så viktig for lærere å være overbevist om at det å lære Guds Ord utenat, bidrar til å plante frø dypt i barns sinn og hjerter, frø som vil vokse over tid og bære herlige frukter.

DEL 18

La oss med refleksjonene ovenfor i minnet, tenke gjennom hvordan du vil hjelpe elevene dine med å huske utdrag fra skriftene, idet vi tar sitatet i Leksjon 1 som eksempel. Som en begynnelse, vil du ønske å bistå dem i å få en begynnende innsikt i betydningen av den åndelige egenskapen som leksjonen fokuserer på. I denne hensikt er det gitt et kort introduksjonsutsagn som du kan støtte deg til. Du oppfordres så til å hjelpe dem med å tilegne seg en første grunnleggende forståelse av sitatet ved å velge de vanskelige ordene som det inneholder, og bruke dem i situasjoner som barna lett kan identifisere seg med. Overvei denne fremgangsmåten slik den er beskrevet i Leksjon 1, som tar for seg egenskapen renhet.

Hjertene våre er som speil. Vi bør alltid holde dem rene. Å klage på noen, å være misunnelig på noe og å være uvennlig mot noen av en eller annen grunn – dette er som støv som dekker våre hjerters speil. Når hjertene våre er rene, reflekterer de lyset fra Gud og hans egenskaper – egenskaper som vennlighet, kjærighet og gavmildhet – og vi blir årsak til glede for andre. For å hjelpe oss med å holde hjertene våre rene, la oss lære dette sitatet av Bahá'u'lláh:

«O Åndens sønn! Mitt første råd er dette; ha et rent, godt og strålende hjerte ...»¹³⁸

Det vil være lettere for barna å lære sitatet utenat dersom de har en god forståelse av det. Det er derfor anbefalt at du bruker noe tid på å gjennomgå betydningen av ordene og frasene med dem. Her er noen setninger som vil hjelpe deg i dette:

Råd

1. En dag satt Gerard og Mary og fargela noen tegninger. Gerard trengte den gule fargestiften, men Mary ville ikke gi den til ham. Læreren sa til Mary at hun burde dele. Læreren ga Mary et godt råd.
2. Patricia må avgjøre om hun skal bruke pengene sine på godter eller på en eventyrbok. Foreldrene hennes råder henne til å kjøpe eventyrboken. Foreldrene gir Patricia gode råd.

Ha

1. Tinaye liker å lese bøkker før hun legger seg til å sove. Hun eier en liten bønnebok som hun kan lese fra. Tinaye har en liten bønnebok.
2. Vi dyrker mange deilige grønnsaker i hagen vår. Vi har et godt jordstykke som gir oss mange ferske grønnsaker.

Rent hjerte

1. Cathy ble sint og sa uvennlige ord til Agot. Agot ble trist, men tilga Cathy raskt. Agot har et rent hjerte.
2. Gustavo liker å dele kakene sine med alle barna, selv med Jorge som ikke deler noe med andre. Gustavo har et rent hjerte.

Godt hjerte

1. Når foreldrene hennes inviterer folk hjem til seg, serverer Ming Ling med glede mat til dem. Ming Ling har et godt hjerte.
2. Herr Robertson er veldig gammel. Jimmy hjelper ham med å bære frukthøsten hans til markedet. Kim har et godt hjerte.

Strålende hjerte

1. Når jeg føler meg trist, oppmuntrer moren min meg alltid og gjør meg glad. Moren min har et strålende hjerte.
2. Obuya ble syk og måtte tilbringe all sin tid i sengen. Han fremsa mange bønner, ble ikke trist og fortsatte å vise glede. Obuya har et strålende hjerte.

Selvsagt vil du ikke bare lese introduksjonsutsagnet og forklarende setninger fra boken, så du vil måtte forberede deg godt på forhånd for å kunne presentere dem på en naturlig måte.

Når det gjelder bønnene som barna lærer utenat, blir det foreslått at du bruker en lignende fremgangsmåte, men det vil bli opp til deg å bestemme ord og uttrykk som kanskje krever forklaring. Du vil ønske å utøve varsomhet i så måte. Det er tider da det kan være nok at barna får et glimt av betydningen av ordene fra bønnene selv. Se for eksempel på bønnen nedenfor som barna begynner å lære i Leksjon 1. De vil lett forstå at både et «rent hjerte» og en «perle» er noe verdifullt. Men for å forstå at et rent hjerte i siste instans blir gitt til oss av Gud, vil de antakelig måtte lære hva ordet «skjenk» betyr. Hvilke setninger kunne du bruke for å oppnå dette?

«Han er Gud! O Gud, min Gud! Skjenk meg et rent hjerte, lik en perle.»³⁷

DEL 19

La oss nå ta for oss en fremgangsmåte du kan bruke når du skal hjelpe elevene dine med å lære utenat bønner og sitater. Det du kan gjøre, er å dele inn utdraget i mindre deler som så kan læres en om gangen. Etter at den første delen er lært utenat, kan den neste føyes til, og så videre til hele sitatet er lært utenat. Du kan be barna om å gjenta etter deg, noen ganger en og en og andre ganger som en gruppe.

For eksempel for å lære elevene dine sitatet i Leksjon 1, ville du begynne med frasen «O åndens sønn!» og be dem om å gjenta denne. Så ville du kombinere «O åndens sønn!» med «Mitt første råd er dette» og be dem om å gjenta de to frasene sammen. Til slutt ville du føye til ordene «Ha et rent, godt og strålende hjerte». Når gruppen har lært sitatet på denne måten, kan noen av barna bli hjulpet med å si det utenat. Du må selvsagt sørge for at dette blir gjort på en lystig måte, slik at barna forblir oppmerksomme og en gledelig atmosfære blir opprettholdt. Videre, etter hvert som kapasiteten deres gradvis øker, klarer de kanskje å huske lengre segmenter i bønner og hele sitater på en gang.

Idet du utfører denne delen av timen, kan visse situasjoner oppstå som er vanskelige å forutse, og du vil måtte lære å håndtere disse gjennom egen erfaring. Diskuter følgende spørsmål med de andre i gruppen din:

- Hvis det er mange barn i klassen din, hvordan vil du hjelpe dem med å lære sitatet utenat?
- Hva vil du gjøre dersom noen av barna lærer utenat fortere enn de andre?
- Hva vil du gjøre dersom ett eller flere barn har vanskelig for å lære utenat?
- Hvordan vil du sikre at selv om et barn ikke klarer å lære et helt sitat i klassen, så vil han eller hun likevel ha en følelse av å lykkes?

DEL 20

Barn elsker å synge, og denne aktiviteten som kommer før utenatføring av sitater, er en av de mest gledefylte. Nøkkelen til å lykkes er å øve. Du bør selv synge sangene sammen med noen som kan dem, og spesielt legge merke til rytmen og melodien. Hvis du kan lytte til

opptak av sangene, kan du lære dem enda fortere. Med barna vil du også måtte synge sangene om og om igjen til de kan dem godt. Ordene i sangene kan læres mye på samme måte som de i sitatene, men her blir ordene gjentatt sammen med melodien. Du oppdager kanskje, avhengig av elevenes kapasitet, at noen av sangene er for vanskelige for dem å synge. I slike tilfeller kan det være mulig for deg å synge verset og for barna å synge med på refreng.

DEL 21

Den neste aktiviteten vi vil ta for oss, er å fortelle historier. Som nevnt tidligere, er de fleste historiene på Trinn 1 hentet fra 'Abdu'l-Bahá's liv. Disse fortellingene tjener en helt spesiell hensikt. De hjelper barna til å se hvordan de åndelige egenskapene som de prøver å tilegne seg, var fullstendig åpenbart i det fullkomne forbildet gjennom hele livet hans på dette jordiske plan. Ærbødigheten som vises av en lærer når disse historiene fortelles, bidrar til himmelske følelser i barnas sarte hjerter og vekker deres åndelige mottakelighet.

Til tross for at historiene du vil fortelle barna om 'Abdu'l-Bahá er korte, gir de en dyp åndelig innsikt. Du vil derfor ønske å ta elevene bortenfor de hendelsene som er beskrevet, og hjelpe dem til å få et glimt inn i åndelig virkelighet. La oss undersøke historien fra Leksjon 1 i lys av dette.

'Abdu'l-Bahá visste alltid hva en person hadde i hjertet sitt, og han elsket mennesker med rene og strålende hjerter. Det var en kvinne som hadde æren av å være 'Abdu'l-Bahá's gjest til middag. Mens hun satt og lyttet til hans kloke ord, betraktet hun et glass med vann som sto foran henne, og tenkte: «Å! Hvis bare 'Abdu'l-Bahá ville ta hjertet mitt og tømme det for alt jordisk begjær og fylle det igjen med himmelsk kjærlighet og forståelse, akkurat som en ville gjøre med dette vannglasset.»

Denne tanken gikk raskt gjennom hodet hennes, og hun sa ikke noe om det, men snart skjedde det noe som fikk henne til å forstå at 'Abdu'l-Bahá hadde visst hva hun tenkte. Mens han var midt i talen sin, stoppet han for å tilkalle en tjener og sa lavt noen ord til ham. Tjeneren kom så stille bort til damens plass ved bordet, tok glasset hennes, tømte det og satte det tilbake foran henne.

Litt senere, mens 'Abdu'l-Bahá fortsatte å snakke, løftet han en mugge med vann fra bordet, og på en helt naturlig måte fylte han langsomt damens tomme glass. Ingen la merke til hva som hadde hendt, men damen visste at 'Abdu'l-Bahá besvarte hennes hjertes ønske. Hun ble fylt med glede. Nå visste hun at hjerter og tanker var som åpne bøker for 'Abdu'l-Bahá, som leste dem med den største kjærlighet og vennlighet.

Renhet er helt klart den åndelige egenskapen som historien – og hele leksjonen – er fokusert på. Følgende spørsmål vil hjelpe deg til å tenke gjennom hvordan din skildring kan fordype elevenes forståelse av denne egenskapen og hva det betyr å etterstrebe den.

- 1 Det vil være viktig for barna å innse at ‘Abdu’l-Bahás gjest lengtet etter å oppnå hjertets renhet. Hva er forbindelsen i historien mellom denne lengselen og vannglasset foran gjesten?
- 2 For å oppnå renhet må vi, på samme måte som et glass tømmes og fylles på igjen, kvitte oss med uverdige tanker og følelser, slik at Gud kan opplyse hjertene våre med egenskaper som kjærlighet, gavmildhet og vennlighet. Vi vet selvsagt at ingenting kan skjules for Guds øyne. Hvordan hjelper denne forståelsen oss i vår innsats for å strebe etter renhet?

Skriv ned noen av tankene dine nedenfor etter å ha diskutert disse spørsmålene med de andre i gruppen din.

Det er noen få fortellinger på dette trinnet som, selv om de ikke er relatert til ‘Abdu’l-Bahás liv, illustrere betydningen av åndelige egenskaper. I disse ser barna belønningen for å utvise disse egenskapene og følgene av å forsømme dem. For eksempel viser historien i Leksjon 4 om gjeteren som roper ulv, som er velkjent i mange kulturer, følgene av å lyve, og på denne måten gir den innsikt i egenskapen sannferdighet. Barn kan ha stort utbytte av budskap som formidles i disse fortellingene, som vil bli verdifulle for dem i karakterdannelsen deres.

DEL 22

Historiefortelling er en kunst. For å kunne fortelle en historie på en virkningsfull måte, må en kjenne den godt. I denne delen vil vi studere historien i Leksjon 1 i mer inngående for å se hvordan en lærer bør fortelle den til barn.

Vi har fastslått at det sentrale temaet i fortellingen er den åndelige egenskapen hjertets renhet, som blir utforsket gjennom eksempelet med glasset. Det første spørsmålet du må stille deg er da: Hvilke deler av historien er direkte knyttet til dette hovedtemaet? At ‘Abdu’l-Bahás visdomsord får damen til å tenke på hvor inderlig hun ønsker å rense hjertet sitt for verdslige ønsker, som glasset foran henne, er en viktig del. Instruksjonen gitt av ‘Abdu’l-

Bahá til tjeneren om å tømme ut vannet i glasset, som ‘Abdu’l-Bahá senere fyller opp igjen, er en annen. Hvordan ville det være dersom du ikke nevner for eksempel at ‘Abdu’l-Bahá ba tjeneren om å tømme damens glass?

Selv om vi nå har identifisert de viktigste delene av historien, kan ikke de andre detaljene glemmes. Vil det bli en historie dersom du bare sa at en av ‘Abdu’l-Bahás gjester som satt ved middagsbordet, ønsket at hjerte hennes kunne bli rensset på samme måte som når man tømmer et glass? Det er alltid detaljer i en historie som gir den mer følelse og gjør den mer engasjerende. Hva er disse?

- Tanken på det tomme glasset kommer til gjesten under et måltid mens hun lytter til at ‘Abdu’l-Bahá deler sin visdom, men hun sier det aldri høyt.
- Selv om han snakker til dem som er samlet under middagen, stopper ‘Abdu’l-Bahá for å ta seg av damens usagte tanke.
- Ingen andre la merke til det som skjedde.
- Gjesten føler enorm glede over å vite at ‘Abdu’l-Bahá oppfattet hennes hjertes lengsel.

Det bør bemerkes her at enhver lærer må på passe på å ikke utbrodere historiene på Trinn 1 med flere detaljer og andre elementer som kan avlede barnas oppmerksomhet på de åndelige sannhetene som historiene er ment å formidle.

Så mens du forteller, vil du ønske å huske på at hensikten med å fortelle en historie er å lære barna noe viktig. Når du forteller med glede og innlevelse, vil de forstå den bedre. Barn vil ikke være interessert i en historie som fortelles monotont. Du må lære å kommunisere følelser som glede, sorg, skuffelse, frykt og mot gjennom stemmen din, ansiktsuttrykk og fakter. Tonen og volumet av stemmen din bør forandre seg i tråd med utviklingen i historien, og faktene dine, selv om de er enkle, bør samsvare med hver del. Du må også tenke på rytmen og tempoet når du forteller. Hvis du snakker for langsomt, vil barna kjede seg, og hvis du snakker for fort, vil de ikke klare å følge med på historien. Fremfor alt bør du huske på at du ikke spiller skuespill og at følelsene dine må være oppriktige. Barn kan lett oppdage mangel på oppriktighet. Det som er ønskelig, er å skape en forbindelse til barnas hjerter og å videreføre den lange fortellertradisjonen hvorigjennom mengden av visdom som er opparbeidet av menneskeheten gjennom årtusener, er blitt formidlet fra én generasjon til den neste.

DEL 23

La oss nå se på de to aktivitetene som kommer etter historiefortelling – å leke leker og å fargelegge. I denne delen vil vi diskutere fremgangsmåter i forhold til perioden med leker, og fargelegging vil være tema for den neste.

Som nevnt tidligere, er lekene på Trinn 1 basert på samarbeid. Mange mennesker mener at for at leker skal være utfordrende, må barna konkurrere med hverandre. Det vi bør være klar over, er at når barn settes i situasjoner der de må konkurrere, fremmes visse holdninger og vaner som varer mye lenger enn selve leken. Videre er det en forestilling om

at fremragenhet bare kan oppnås gjennom konkurranse. Du må undersøke nøye påliteligheten i denne ideen. Er det virkelig sant at vi ikke kan oppnå fremragenhet gjennom samarbeid? I konkurranser er det noen som vinner, mens andre taper. I samarbeid har alle en følelse av å ha prestert noe.

Lekene på første trinn har til hensikt å styrke ferdigheten hos barna til å lytte og følge instruksjoner. De vil også oppleve at hver lek har et felles mål for hele klassen og at hver og en av dem, når de koordinerer innsatsen sin, har en rolle å spille i oppnåelsen av det. Fremfor alt er det forventet at de vil øke graden av omsorg som de viser hverandre, lære utholdenhet og styrke vennskapsbåndene som forbinder dem. Du bør derfor huske at de ikke trenger å leke leken helt riktig for å ha en følelse av å lykkes. Se for eksempel på leken som er foreslått i Leksjon 1. Hvordan bidrar den til de ønskede målene?

For den neste aktiviteten, legg et bildekk på bakken og be barna om å se hvor mange av dem som kan stå i eller på det samtidig. Dersom et dekk ikke er tilgjengelig, kan du i stedet legge ned på bakken en matte eller et håndkle eller noe lignende. Uansett hva du velger, bør det være lite nok til at det blir en utfordring for antall barn i klassen.

Måten en lærer introduserer en lek på, har en innvirkning på hvordan barna leker den. Hensikten bør være tydelig forklart. Og når en lærer gir instruksjoner til barna, må han eller hun ofte vise hvordan leken skal lekes og øve sammen med dem.

DEL 24

Kunstneriske aktiviteter er viktige for utviklingen av barns kreativitet og mentale ferdigheter, og fra de er små bør de få anledning til å utvikle forestillingsevnen sin gjennom tegning og andre former for kunstneriske uttrykk. I mange deler av verden vil imidlertid barn ofte ha liten anledning til å tegne før de er fem eller seks år, og enda mindre har de hatt tilgang til fargestifter. For dem er fargelegging av bildene som er en del av leksjonene på det første trinnet, en av de mest spennende periodene i timen, og det skaper den nødvendige selv tilliten hos dem til å gå videre til mer komplekse kunstneriske aktiviteter på etterfølgende trinn. Det er også en måte for dem å utvikle fingerferdigheten sin og en følelse av disiplin. Hvordan styrkes de følgende evnene, ferdighetene og holdningene i barna gjennom fargelegging?

- verdsettelse av orden og skjønnhet
- oppmerksomhet på detaljer
- fokus på oppgaven foran dem
- dele ressurser med andre
- respektere andre

Foruten å bidra til visse ferdigheter og holdninger, gir perioden viet til fargelegging læreren enda en mulighet til å diskutere med elevene sine de egenskapene som blir tatt opp på Trinn 1. Ved å stille spørsmål til klassen om fremstillingene i tegningene, kan læreren gi barna en mulighet til å sette ord på ideer og trekke forbindelser i sinnet idet de snakker om hva som foregår på bildet. Se på fargeleggingsarket for den første leksjonen og undersøk med gruppen din hvordan du ville introdusere det for barna. Skriv ned tankene dine nedenfor.

En lærer må forberede seg tilstrekkelig for denne aktiviteten. Barna utviser alltid et sterkt ønske om å fargelegge – og likevel kan denne delen av timen bli kaotisk hvis den ikke er godt organisert. Det bør være et bestemt sted der barna fargelegger, og kopier må være klare på forhånd. Spesielt i de første timene må læreren kanskje sette en standard for hvordan barna skal forholde seg til fargestiftene og opprette en følelse av disiplin og samarbeid hos dem. Til å begynne med kan hvert barn bli spurt om å velge en fargestift fra esken som læreren holder. Når de vil bytte farge, kan de levere tilbake den fargestiften de har og bytte med en annen. Etter flere timer, når de er vant til å ha bare en farge om gangen, kan esken med fargestifter stå på et sted mellom dem.

Se nå på situasjonene nedenfor. Hvilken setning i hvert par vil bidra til at denne aktiviteten fungerer godt?

- Læreren lar et barn fargelegge utenfor linjer så lenge han eller hun gjør sitt beste.
- Alle barna blir fortalt at de bare må fargelegge innenfor linjene.
- Mens barna fargelegger, går læreren rundt blant dem og gir dem hjelp og oppmuntring.
- Mens barna fargelegger, sitter læreren og gjør noe av sitt eget arbeid.
- I løpet av den tiden som er satt av til å fargelegge, konsentrerer barna seg om oppgaven foran dem.
- I løpet av den tiden som er satt av til å fargelegge, distraherer barna hverandre.
- Mens de fargelegger, sier ikke barna et ord.
- Mens de fargelegger, har barna glede av å snakke sammen og oppmuntre hverandre.

DEL 25

Mange lærere synes det er nyttig å ha en notisbok der de kan notere grunnleggende informasjon om gruppen av barn som de underviser. To tabeller er nyttige i denne sammenheng, én med navn og alder på elevene for å krysse av når de er til stede i timene, og en annen for å ha en oversikt over fremgangen med å lære sitater utenat. Denne siste tabellen kan for eksempel ha barnas navn i kolonnen til venstre, og en kolonne for hver time. Læreren kan dermed markere i de aktuelle cellene hvilke barn som har lært hvilke sitater.

Notisboken kan også ha en del som er viet til selve leksjonene, der lærerne kan notere tanker for hver time – hvordan å undervise, og senere, refleksjonene sine om hvordan timen gikk.

I en annen del kan læreren notere hvert barns fremgang samt spesielle anekdoter som de har lyst til å dele med foreldrene. Noen lærere finner det også nyttig å inkludere navnene på barnas foreldre og søsken i denne delen og korte oppsummeringer om temaer som har vært tatt opp under besøk hjemme hos dem.

DEL 26

Som barneklasselærer vil du måtte opprette et nært og kjærlig forhold til foreldrene til hvert barn og møte dem regelmessig for å diskutere deres sønns eller datters vekst og utvikling og be om deres støtte. Kanskje har du allerede besøkt familiene til noen av barna som er med i barneklasser i lokalsamfunnet ditt, etter å ha fullført studiet av Bok 2. For å friske opp hukommelsen ønsker du kanskje å se på Del 15 i den tredje enheten i den boken. I den delen ser vi hvordan Maribel, en barneklasselærer, samler tankene sine rundt det hun vil si til Emmas mor under sitt andre besøk hos familien. Hun bestemmer seg for å begynne med å fortelle henne om gleden som Emmas tilstedeværelse i klassen bringer til hjertet hennes, og å nevne de vidunderlige egenskapene hun har oppdaget hos datteren. Hvor betydningsfullt er det for foreldre å se gleden og entusiasmen som en lærer tjener barna i lokalsamfunnet med? Hvilke er noen av egenskapene som vil tiltrekke foreldrenes hjerter og skape tillitsbånd med dem?

Hvorfor er det viktig for en lærer å gjøre foreldrene oppmerksomme på de åndelige egenskapene som han eller hun ser at barnet deres utvikler?

Maribel bestemmer seg også for å dele med Emmas mor spørsmålene som du studerte i Del 3 i denne enheten og å utforske med henne følgene det har for opplæringen av barn. I de mange samtale du vil ha med foreldre, vil du ha muligheten til å forklare ideer om opplæring som har vært med å utforme programmet for barneklassene. Nedenfor er noen av begrepen som du har undersøkt i denne enheten. Hva vil du si til foreldre om hvert av disse i sammenheng med åndelig opplæring for barna deres? Finnes det noen utdrag fra skriftene som er relatert til et eller annet begrep som du vil dele i samtale dine med foreldre?

Utviklingen av en prisverdig karakter: _____

Tilegnelsen av åndelige egenskaper: _____

Virkningen av bønn på barns hjerter: _____

Viktigheten av å lære Guds Ord utenat: _____

Den oppbyggelige virkningen på barn av historier fra 'Abdu'l-Bahás liv: _____

Gudskjærlighet og gudsfrykt: _____

Disiplin og frihet: _____

Maribel bestemmer seg for å ta en pause i presentasjonen av ideer og invitere Emmas mor til å gi uttrykk for tankene sine. Det er forventet at en dyp samtale vil utvikle seg over tid mellom lærere og barns foreldre. Hvorfor er det viktig at lærerne helt fra første besøk hos foreldre får frem kommentarer, tanker og ideer fra dem om temaene som tas opp?

Foruten å diskutere det generelle begrepet om åndelige egenskaper med foreldrene, bør du dra fordel av mulighetene som åpner seg i løpet av året til å samtale med dem om de spesifikke egenskapene som leksjonene etterstreber å dyrke hos sønnene og døtrene deres. Mens du har i tankene innsikten du har fått i egenskapen hjertets renhet som er tatt opp i Leksjon 1, undersøk så sammen med medlemmene i gruppen din på hvilke måter foreldre kan styrke og støtte læreres innsats.

Maribel er oppmerksom på at det må være gjensidig forståelse og støtte mellom henne selv og Emmas mor for at datteren hennes skal ha full nytte av klassene hun deltar i. For eksempel kan bønnene og sitatene som de lærer i timene, fremsies hjemme med hjelp av foreldrene. På denne måten er barn bedre i stand til å internalisere Guds Ord, som vil gjennomtrenge hjerte og sjel og forme deres karakter. Diskuter med medlemmene i gruppen din på hvilke måter foreldre kan forsterke og støtte læreres innsats.

De ønskede kjennetegnene ved hjerte og sinn kan bare dyrkes hos barna gjennom passende opplæring over lengre tid. Det er nå klart at det som bør vektlegges i dine regelmessige møter med foreldre, er fremgangen som barna deres har, uansett hvor liten den er. Etter hvert som samtalen deres utvikler seg, kan du sammen med foreldrene utforske

hvordan dere kan bygge på disse oppnåelsene. Når en slik positiv kommunikasjonsmåte er etablert, vil læreren da med stor omtanke kunne dele med foreldrene et hvilket som helst problem som de har observert hos barna deres. Målet bør være å finne en måte å samarbeide på som vil hjelpe barnet til å overkomme problemene sine. Diskuter med gruppen din viktigheten av å skape en slik positiv kommunikasjonsmåte med foreldre.

DEL 27

Som nevnt i begynnelsen av denne enheten, vil ikke alle som deltar i dette kurset, velge å ha en barneklasse. Av dem som velger det, vil noen kanskje velge å ha en klasse bare en stund før de går videre til andre tjenesteområder. Atter andre vil vie seg til dette innsatsområdet og over lengre tid holde klasser som fostrer barn i Guds kjærlighet. Uansett hvilken sti deltakerne følger, vil likevel alle ha mulighet for å samhandel med de yngre medlemmene i lokalsamfunnet sitt, enten det er å besøke naboer, deltakelse i møter og samlinger eller som søsken og foreldre. Uansett omstendigheter, vil begrepene og ideene som er undersøkt i denne enheten, gi deltakerne innsikt i ansvaret som lokalsamfunnet har for å ta seg av, slik Det Universelle Rettferdighetens Hus forteller oss, sin «kosteligste skatt». Måtte vi alle, idet vi ser med forventningsfulle øyne mot menneskehetens lysende fremtid, få inspirasjon og næring fra følgende utdrag:

«Vi foreskriver for alle mennesker det som vil lede til å opphøye Guds ord blant hans tjenere, og likeledes til å gi fremgang for tilværelsens verden og løfte sjeler. For dette formål er undervisning av barn det beste middel.»³⁸

«Å utdanne og opplære barn er blant menneskehetens mest fortjenstfulle handlinger og trekker den allbarmhjertiges nåde og gunst ned, for utdanning er det unnværlige grunnlag for all menneskelig utmerkelse og lar mennesket arbeide seg frem til den vedvarende salighets høyder. Hvis et barn opplæres fra spedbarnsalderen av, vil det ved den hellige Gartners kjærlige omsorg drikke av åndens og kunnskapens krystallklare vann, lik et ungt tre midt blant de brusende bekker. Og sikkert vil det tilegne seg de klare stråler fra Sannhetens Sol og ved dens lys og varme hele tiden vokse seg friskt og fagert i livets hage ...

Hvis det gjøres en kraftig anstrengelse i denne veldige oppgaven, vil menneskehetens verden skinne med andre prydelser og avgi det klareste lys. Da vil dette mørke sted bli lysende og denne jordiske bolig bli til himmelen.»³⁹

REFERANSER

1. Fra et budskap datert 21. april 2000, utgitt in *Messages from the Universal House of Justice, 1986–2001: The Fourth Epoch of the Formative Age* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2010), nr. 331.26, s. 727.
2. Bahá'u'lláh, i "A Compilation on Bahá'í Education", utarbeidet av Forskningavedelinge ved Det Universelle Rettferdighetens Hus, utgitt i *The Compilation of Compilations* (Maryborough: Bahá'í Publications Australia, 1991), bind 1, nr. 576, s. 251.
3. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, opplag fra 2015), nr. 106.1, s. 187.
4. 'Abdu'l-Bahá, i "A Compilation on Bahá'í Education", utgitt i *The Compilation of Compilations*, bind. 1, nr. 614, s. 273–274.
5. *Bahá'u'lláhs Tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2017), s. 166.
6. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, nr. 108.1, s. 188.
7. Ibid., nr. 110.2, s. 190.
8. Ibid., nr. 100.2, s. 179.
9. Ibid., nr. 99.1, s. 178–179.
10. Ibid., nr. 103.5, s. 183.
11. Ibid., nr. 122.1, s. 198–199.
12. Ord av 'Abdu'l-Bahá, sitter i *Star of the West*, bind. 8, nr. 4 (17. mai 1917), s. 41.
13. Bahá'u'lláh i *Bahá'í bønnebok* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2011), s. 5.
14. Fra en tale holdt 5. august 1912, utgitt in *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), avsn. 6, s. 345.
15. 'Abdu'l-Bahá, i *Bønn og andaktsliv* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2019), s. 12.
16. *Bahá'u'lláhs tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas*, s. 94.
17. Fra en tale holdt av 'Abdu'l-Bahá 24. april 1912, utgitt i *The Promulgation of Universal Peace*, avsn. 1, s. 71.
18. Bahá'u'lláh, *De skjulte ord* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2. opplag utgitt i samarbeid med Gyldendal Norsk Forlag, 1988), arabisk nr. 3, s. 8. [med mindre endringer]
19. Ibid., arabisk nr. 12, s. 11. [med mindre endringer]
20. Ibid., arabisk nr. 11, s. 10. [med mindre endringer]
21. Bahá'u'lláh i *Ord til ettertanke* (Oslo: Bahá'í Forlag, 1994), s. 325.
22. *The Call of the Divine Beloved: Selected Mystical Works of Bahá'u'lláh* (Haifa: Bahá'í World Centre, 2018), nr. 2.43, s. 31.
23. *De skjulte ord*, arabisk nr. 59, s. 22–23. [med mindre endringer]
24. Fra en tale holdt av 'Abdu'l-Bahá 26. mai 1912, utgitt i *The Promulgation of Universal Peace*, avsn. 1, s. 204.
25. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, nr. 129.2, s. 204.
26. *Kitáb-i-Aqdas* (Oslo: Nasjonalt Åndelig Råd for Bahá'ier i Norge, 2008), avsn. 4.
27. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1983, opplag fra 2017), CLIII, avsn. 5, s. 369
28. *De skjulte ord*, arabisk nr. 9, s. 10. [med mindre endringer]

29. Fa en tale holdt av 'Abdu'l-Bahá 24. april 1912, utgitt i *The Promulgation of Universal Peace*, avsn. 4, s. 73.
30. Bahá'u'lláh, *Epistle to the Son of the Wolf* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, opplag fra 2016), s. 27.
31. *Bahá'u'lláhs tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas*, s. 127.
32. 'Abdu'l-Bahá, *The Secret of Divine Civilization* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2007, opplag fra 2016), avsn. 74, s. 53.
33. 'Abdu'l-Bahá i *Ord til ettertanke*, s. 107
34. *Ibid.*, s. 295.
35. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, nr. 111.4, s. 191–192.
36. *Ibid.*, nr. 124.1, s. 200.
37. 'Abdu'l-Bahá, i *Bahá'í bøtter*, s. 20.
38. Fra en tavle åpenbart av Bahá'u'lláh, i *Sosial handling: En sitatsamling utarbeidet av Forskningsavdelingen ved Det Universelle Rettferdighetens Hus*, nr. 178.
39. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, nr. 103.1–3, s. 182.

Leksjoner for barneklasser Trinn 1

Hensikt

Å utvikle kapasiteten til å undervise klasser for barn i alderen fem til seks år som, med fokus på karakterdannelse, består av å lære bønner og sitater utenat, og sanger, historier, leker og fargelegging

DEL 1

I den forrige enheten tenkte du gjennom undervisningsinnsatsen din på det første trinnet og undersøkte de ulike elementene som utgjør en leksjon. Denne andre enheten inneholder selve de tjuefire leksjonene, og som du vet er disse strukturert rundt utviklingen av åndelige egenskaper. I disse forberedende delene vil du få en mulighet til å bli kjent med innholdet i leksjonene og øve på å holde dem. Det vi vil gjøre er å ta fire leksjoner om gangen og reflektere over de åndelige egenskapene som hver av dem har fokus på. Du vil så bli oppmuntret til å gjennomgå leksjonene inngående sammen med de andre deltakerne idet dere bytter på å utføre de ulike aktivitetene, før dere går videre til de neste fire leksjonene.

DEL 2

Alle timene på Trinn 1 bør begynne med en åpningsbønn fremsagt av læreren. Som en hjelp, vil en ny bønn som du kan fremsi, bli foreslått for deg for hver fjerde leksjon – til sammen seks bønner. Hvis du klarer å lære disse bønnene utenat, vil det være svært oppmuntrende for barna i deres egen innsats for utenatføring. For Leksjon 1 til 4 er følgende bønn foreslått:

«O Gud! Opplær disse barn. Disse barn er plantene i din frukthage, blomstene på din eng, rosene i din hage. La ditt regn falle på dem; la virkelighetens sol skinne på dem med din kjærlighet. La din bris forfriske dem så at de kan oppøves, vokse og utvikles og fremstå i den største skjønnhet. Du er giveren. Du er den medlidende.»¹

Etter at bønnen ovenfor er fremsagt, kan du oppmuntre noen av barna til å si en bønn de kan utenat. I begynnelsen er det ikke sikkert at alle barna vil kunne bidra i denne delen av timen. Gradvis vil imidlertid flere og flere kunne gjøre det, etter hvert som de lærer utenat bønnene på dette trinnet. Fra studiet ditt av den forrige enheten er du allerede kjent med bønnen nedenfor, som de vil fokusere på i de første timene.

«Han er Gud! O Gud, min Gud! Skjenk meg et rent hjerte, lik en perle.»²

Perioden viet til åpningsbønner er svært avgjørende. Den vil skape en atmosfære med andektighet overfor Gud, en atmosfære som fremmer læring. ‘Abdu’l-Bahá forteller oss at å samle barna og lære dem bønner, gleder hjertene deres. Samtale med Gud «vekker fornemmelser forbundet med den høyere forstandsbegavelse».

Barn bør bli hjulpet til å utvikle en dyp følelse av ærbødighet overfor Gud og til å oppføre seg i tråd med den når de ber. De trenger kanskje hjelp til å sentrere hjerte og sinn på de hellige Ord, enten de ber selv eller lytter til en bønn som fremsies av et annet barn. Læreren kan spørre barna hvordan de kan vise ærbødighet – for eksempel hvordan de bør sitte, hva de bør gjøre med hendene sine så de ikke forstyrrer, og hva de bør gjøre med øynene hvis de begynner å se seg rundt. Læreren kan også få dem til å vise hvordan de forbereder seg til bønn. Du vil ønske å huske på at det er bedre om bare tre eller fire barn fremsier bønner i en åndelig atmosfære enn at hvert eneste barn skal fremsi en mens det er bråk og uro. Det vil derfor være lurt om du på forhånd velger ut de barna som skal fremsi bønner i begynnelsen av hver time. Du vil ønske å forsikre deg om at hvert av barna får muligheten til å si en bønn i det minste hver tredje eller fjerde time.

Angående rettferdighet leser vi:

«Menneskenes lys er rettferdighet. Slukk det ikke med undertrykkelsens og tyranniets motbør. Hensikten med rettferdighet er at det skal oppstå enhet mellom menneskene.»³

«Ingen glans kan sammenlignes med rettferdighetens glans. Organisasjon av verden og menneskehetens ro avhenger av den.»⁴

«Det som oppdrar verden, er rettferdighet, for den opprettholdes av to søyler – belønning og straff. Disse to søyler er verdens livskilder.»⁵

«O åndens sønn! Høyest av alt elsker jeg rettferdighet; vend deg ikke bort fra den hvis du søker meg, og forsøm den ikke, så jeg kan ha tillit til deg. Ved dens hjelp skal du se med dine egne øyne og ikke gjennom andres øyne, og få visshet ved din egen kunnskap og ikke gjennom din nestes kunnskap. La ditt hjerte dvele ved dette – hvorledes du bør være. Sannelig, rettferdighet er min gave til deg og tegnet på min kjærlige omsorg. Vend derfor ditt blikk mot rettferdigheten.»⁶

Om egenskapen kjærlighet, forteller skriftene oss:

«Essensen av kjærlighet består i at mennesket vender sitt hjerte til den elskede og løsriver seg fra alt annet enn ham og intet annet ønsker enn det som Herren ønsker.»⁷

«Å tjene Guds Sak er på denne dag å skape kjærlighet og samhørighet blant hans venner.»⁸

«Hensikten med at de hellige manifestasjoner fremstår, har alltid vært å opprette samhørighet og kjærlighet i menneskehetens verden.»⁹

«Vit for visst at kjærlighet er hemmeligheten i Guds hellige religionsordning, manifestasjonen av den overmåte barmhjertige, kilden til åndelige utstrømninger. Kjærlighet er himmelens milde lys, Den Hellige Ånds evige ånde som skjenker liv til menneskets sjel.»¹⁰

Og i forhold til sannferdighet rådes vi til følgende:

«Si: La sannferdighet og høflighet være deres pryd.»¹¹

«I alle Guds verdener er det umulig for noen sjel å ha fremgang og lykkes uten sannferdighet.»¹²

«Blant egenskaper er sannferdighet den fremste, for den innbefatter alle andre dyder. En sannferdig person vil være beskyttet mot alle moralske plager, vil vike tilbake for enhver ond gjerning og bli bevart fra enhver ond sinnet handling, siden alle laster og misgjerninger er selve motsetningen til sannferdighet, og et sannferdig menneske vil nære fullstendig avsky for dem alle.»¹³

I tillegg til å lære utenat sitatene som barna skal lære i timene, ønsker du kanskje å lære utenat minst ett sitat fra hvert sett.

DEL 4

Med refleksjonene ovenfor i tankene, les nå på nytt historiene som du vil fortelle til elevene i de fire første timene. Som du vil legge merke til, er tre av de fire hentet fra ‘Abdu’l-Bahás liv, han som var legemliggjøringen av de høyeste menneskelige idealer. Noen av barna som du underviser på Trinn 1, kjenner kanskje ennå ikke til personen ‘Abdu’l-Bahá, så du vil måtte kort introdusere ham for dem. Det du lærte i den tredje enheten av Bok 2 har høynet din egen oppmerksomhet når det gjelder hans unike stadi, og etter hvert som du går videre i studiet av kursene i denne sekvensen, vil du vokse i takknemlighet overfor Gud for den verdifulle gaven som han har skjenket menneskeheten i skikkelsen ‘Abdu’l-Bahá. Hva vil du fortelle barna om ham idet de starter første time på Trinn 1?

Fra studiet av den første enheten vet du at når du forteller historier til barna, vil du ønske å ta dem bortenfor hendelsene og hjelpe dem til å få et glimt av åndelig virkelighet. Du har allerede fått en anledning til å tenke på hvordan historien om ‘Abdu’l-Bahás gjest i Leksjon 1 vil hjelpe elevene dine til å forstå betydningen av egenskapen renhet og hva det betyr å strebe etter å oppnå den. La oss undersøke historiene i de neste tre leksjonene på en lignende måte.

Som du vil ha sett i Leksjon 2, vil du fortelle historien som illustrerer hvor opptatt ‘Abdu’l-Bahá var av rettferdighet, som er temaet for den leksjonen. Den beskriver en hendelse som skjer når ‘Abdu’l-Bahá en dag reiser fra ‘Akká til Haifa. Det er noen få detaljer som barna vil måtte forstå hvis de skal kunne følge med på historien – for eksempel forskjellen mellom et sete i en vanlig vogn og et i en privat vogn. Dette vil hjelpe dem til å forstå at ‘Abdu’l-Bahá var villing til å oppgi sin personlige komfort for å kunne gi åndelig og materiell næring til dem som trengte det. Hvordan vil du sikre at elevene dine forstår at ‘Abdu’l-Bahás måte å leve på – med ikke å bruke unødig mye på seg selv og sørge for dem som lider nød – viste seg i den åndelige egenskapen rettferdighet? Hvilke er noen av detaljene som du bør ha klart for deg når du forteller historien?

Kjærlighet er temaet for Leksjon 3, og der vil du fortelle barna en historie om en mann i ‘Akká som til tross for at han alltid var respektløs overfor ‘Abdu’l-Bahá, mottok hans kjærlige godhet i mange år. Det er selvsagt lett å ha kjærlighet i hjertet for dem som er vennlige mot oss. Men ‘Abdu’l-Bahás kjærlighet kjente ingen grenser og var ikke betinget. På den måten som du forteller historien, hvordan vil du forsikre deg om at dette karaktertrekket ved ‘Abdu’l-Bahás kjærlighet blir tydelig for barna? Hvordan kan du hjelpe dem til å verdsette kjærlighetskraften når det gjelder å forvandle hjertet til noen som oppfører seg galt på grunn av uvitenhet? Hva er noen av detaljene som dersom de ble utelatt, ville gjøre det vanskelig for barna å følge historien og få denne innsikten?

Leksjon 4 som fokuserer på egenskapen sannferdighet, handler om den velkjente historien om gjeteren som roper ulv. Historien viser følgene av den unge gjeterens løgner, som barna enkelt vil forstå. Men du vil ønske at de går lenger og forstår belønningen av å være sannferdig. Hva er denne belønningen og hvordan vil du forsikre deg om at barna oppfatter dette fra historien?

DEL 5

I disse delene har du tenkt gjennom de åndelige egenskapene som omhandles i de første fire leksjonene på Trinn 1, og har fordypet din egen forståelse av betydningen av dem. Du har også sett hvordan historiene gir et gløtt inn i beskaffenheten til de egenskapene som du håper at elevene dine vil utvikle videre på dette trinnet.

Før du går videre til de neste fire leksjonene, bør du bruke litt tid med de andre deltakerne og forberede undervisningen av disse fire første. Ved hjelp av fremgangsmåtene som er diskutert i de foregående enhetene, kan dere bytte på å introdusere bønner for utenat læring og å presentere den åndelige egenskapen som diskuteres i hver leksjon, sammen med sitatet som skal læres utenat. Dere bør fortelle historiene til hverandre og leke lekene og syngesangene sammen til dere kan lære dem bort med en viss følelse av trygghet. Tenk på hvordan du vil introdusere fargeleggingsarkene. Før du begynner denne øvelsen, kan det være nyttig å se på Del 17 til 24 i den første enheten igjen. Etter å ha øvd på de ulike elementene slik det er foreslått, kan hvert av medlemmene i gruppen din bli bedt om å undervise en eller flere leksjoner mens de andre fungerer som elever. Avhengig av omstendighetene kan det til og med være mulig å samle tre eller fire barn og gjennomgå leksjonene med dem.

Mens du utfører øvelsene ovenfor, vil du antakelig ønske å gjøre noen notater om hver leksjon og skrive ned tankene dine om hvordan du kan undervise den. Og for noen av lekene må du kanskje forberede ting på forhånd, før timen. Mange lærere vier en del av notisboken som beskrives i den første enheten, til slike forberedelser.

Husk at mens du helt sikkert vil ha med deg denne boken og notisboken til timene, vil du ikke bare lese fra dem. I den grad du er i stand til å presentere innholdet med letthet og entusiasme, vil elevene dine være i stand til å engasjere seg i aktivitetene. Øvelse og forberedelse vil derfor være vesentlig.

DEL 6

For Leksjon 5 til 8 foreslås det at du fremsier følgende bønn utenat for å åpne hver time:

«O du gode Herre! Disse yndige barn er dine mektige fingrers verk og din storhets vidunderlige tegn. O Gud! Beskytt disse barn, hjelp dem nådigst til å bli oppdratt, og sett dem i stand til å tjene menneskehetens verden. O Gud! Disse barn er perler, la dem bli fostret og næret i din miskunns skall.

Du er den gavmilde, den allkjærlige.»¹⁴

Du ønsker kanskje å ta et øyeblikk og reflektere over disse orden i lys av undervisningsinnsatsen din. Hvordan vil de påvirke måten du tilnærmer deg hver time på? Hvordan vil de styrke Guds-kjærligheten i barnas sarte hjerter?

I disse leksjonene vil du hjelpe elevene med å lære bønnen nedenfor utenat, og som du vet vil dette være lettere for dem dersom de har en viss forståelse av den. Nedenfor kan du skrive ned noen av tankene dine når det gjelder dette. Hvilke ord tror du kan være nye eller ukjente for dem, og hvordan kan du forklare dem gjennom situasjoner som barna lett kan identifisere seg med? Foruten slike ord trenger du kanskje å hjelpe dem med å forstå at både en lampe og en stjerne utstråler lys og at uten lys er det mørke, og vi kan ikke se og kan gå oss vill. I bønnen ber vi derfor Gud om at vi kan skinne med åndelig lys, og vi vitner om hans makt og styrke til å gjøre som han ønsker.

«O Gud, led meg, beskytt meg, gjør meg til en skinnende lampe og til en tindrende stjerne. Du er den mektige og den sterke.»¹⁵

DEL 7

Les nå gjennom Leksjon 5 til 8, en om gangen, og legg spesielt merke til de innledende ideene som du vil dele med elevene, og sitatene som de skal lære utenat. Skriv nedenfor hvilke åndelige egenskaper som diskuteres i hver leksjon.

Leksjon 5 : _____

Leksjon 6: _____

Leksjon 7: _____

Leksjon 8: _____

Nedenfor er noen få sitater fra skriftene som gir innsikt i disse fire egenskapene. Reflekter over hvert sett som du gjorde tidligere, og skriv ned noen av tankene nedenfor.

Om egenskapen gavmildhet leser vi:

«Vær gavmilde i deres velmaktsdager, og vær tålmodige i tapets stund.»¹⁶

«Begynnelsen til storsinn er at mennesket bruker sin rikdom på seg og familien og på de fattige blant sine trosfeller.»¹⁷

«Jo mer motstand de møter, la dem desto mer vise sin egen gode tro. Jo flere lidelser og ulykker de konfronteres med, la dem desto rausere sende det gavmilde beger rundt. Slik er den ånd som vil bli verdens liv. Slik er det utstrålende lys i dens hjerte. ...»¹⁸

«Vær gavmildhetens morgengry, vær demringspunkter for tilværelsens mysterier, steder der inspirasjonen stiger ned og stråleglansen demrer, sjeler som næres av Den hellige ånd, fylt av kjærlighet til Herren, løst fra alt utenom ham, hellig over menneskehetens kjennetegn, iført de himmelske englers egenskaper, så dere kan vinne dere den største av alle gaver i denne nye tid, i denne underfulle tidsalder.»¹⁹

Når det gjelder uselviskhet, oppfordres vi til:

«... dere må nære en uendelig kjærlighet til hverandre, der enhver foretrekker den andre fremfor seg selv.»²⁰

«Herre! Gi meg å drikke av selvforglemmelsens beger; ifør meg dens kledning, og nedsenk meg i dens osean. La meg bli som støv på dine elskedes sti, og gi at jeg kan få ofre min sjel for den jord som er foredlet av dine utvalgte fottrinn på din vei, o herlighetens Herre i det høyeste.»²¹

Den er et menneske som glemmer sine egne interesser for andres skyld. Sin egen komfort gir det avkall på til fordel for andres velvære. Ja, snarere: Det må være villig til å forsake sitt eget liv til beste for menneskehetens liv. Et slikt menneske er menneskeverdenens heder. Et slikt menneske er menneskeverdenens ære. Et slikt menneske er den som vinner evig salighet. Et slikt menneske er nær Guds terskel. Et slikt menneske er selve manifestasjonen av evig lykke.²²

I de følgende sitatene får vi et glimt av dynamikken i glede:

«Svev på gledens vinger i Guds kjærlighets atmosfære.»²³

«All glede til slike som har nådd hans nærvær, beskuet hans skjønnhet, lyttet til hans melodier og blitt opplivet av det ord som er utgått fra hans hellige og opphøyede, hans herlige og strålende lepper!»²⁴

«Gleden gir oss vinger! I gledens stund er vår styrke mer levende, vårt intellekt skarpere og vår forståelse mindre tåket.»²⁵

«Tenn etter beste evne et kjærlighetens lys i ethvert møte, og gled og oppmuntre hvert hjerte med ømhet.»²⁶

Utdragene nedenfor taler til oss om oppriktighet:

«Si: Den oppriktige sjel higer etter Guds nærhet slik diebarnet lengter etter morens bryst – ja, enda mer brennende er hans lengsel, kunne dere bare vite det! Og igjen: Hans lengsel er som når den fortørstede gisper etter nådens levende vann, eller som når synderen higer etter tilgivelse og barmhjertighet.»²⁷

«I disse dager blir sannferdighet og oppriktighet ille plaget i falskhetens klør, og rettferdigheten pines av urettferdighetens svøpe.»²⁸

«Det påhviler enhver å tilbakelegge dette korte levnetsløp med oppriktighet og rettskaffenhet.»²⁹

«Dere må ha rene hjerter og oppriktige hensikter for å kunne motta de guddommelige gaver.»³⁰

Forsøk å lære minst ett utdrag fra hvert av settene ovenfor.

DEL 8

La oss nå ta for oss til historiene i Leksjon 5 til 8 og tenke gjennom hvordan de vil hjelpe barna til å få innsikt i de åndelige egenskapene som de utforsker. Tenk gjennom spørsmålene nedenfor etter å ha lest hver av historiene en gang til.

Gavmildhet er hovedtemaet i historien i Leksjon 5, som beskriver en hendelse som skjedde i 'Abdu'l-Bahás barndom og som også omhandlet Bahá'u'lláh og en saueflokk. Hvilke deler av historien er knyttet til hovedtemaet? Hva er noen av detaljene som dersom de ble utelatt, vil gjøre det vanskelig for barna å følge historien? Og aller viktigst er selvsagt gleden som Bahá'u'lláh viser da han hører om sin sønns gavmilde ånd overfor gjeterne. Bemerkningene hans forutsa hvordan 'Abdu'l-Bahá ville vokse opp til å gi alt han hadde til det beste for menneskeheten, ikke bare materielle eiendeler, men også hele hans vesen. Hvordan vil du forsikre deg om at barna forstår omfanget av 'Abdu'l-Bahás gavmildhet, som var uten grenser?

Historien i Leksjon 6 gir barna et glimt av uttrykk for uselviskhet. Da 'Abdu'l-Bahá avslø å godta den dyre kappen, viste han hvordan han foretrakk andre fremfor seg selv. Hvordan vil du forsikre deg om at barna trekker denne konklusjonen fra det du forteller? Hva er noen av detaljene som du bør ha klart for deg før du forteller historien?

Temaet for Leksjon 7 er glede, og du vil fortelle en historie om Leroy Ioas som da han var liten, møtte 'Abdu'l-Bahá og som endte med å vie sitt liv til å fremme Guds Sak. I historien bestemmer Leroy seg for ikke å gi 'Abdu'l-Bahá blomsterbuketten som han hadde kjøpt til ham; han ønsker å gi ham hjertet sitt i stedet. For at barna skal kunne forstå hvorfor Leroy gjorde dette, vil det være viktig for deg å formidle til dem at menneskehjertet er mye mer verdifullt enn noe materielt. Vil det være nok om du legger vekt på det med stemmen når du forteller denne delen av historien? Hvilke detaljer må understrekes når du forteller, dersom barna skal kunne følge rekkefølgen av ideer og forstå hvorfor 'Abdu'l-Bahás gest å gi den røde rosen fra kappen sin til Leroy ga gutten slik glede?

Gjennom hele livet brakte 'Abdu'l-Bahá glede til alle som kom i hans nærvær. I denne beretningen ser vi at Leroy ikke hadde noe større ønske enn å glede 'Abdu'l-Bahás hjerte. Hvorfor er det så nødvendig for barn å forstå at en av de største kilder til glede er å bringe glede til andre?

Oppriktighet er fokuset for Leksjon 8, og når du introduserer historien til barna, ønsker du kanskje å forklare at vi noen ganger kan forstå bedre hva det betyr å inneha en egenskap dersom vi hører en historie som viser at den mangler. Historien om mannen som overbeviser naboen sin om at han bør hogge ned treet sitt, er et slikt eksempel. Hvordan vil du hjelpe barna til å forstå hva det betyr at skinnet noen ganger kan bedra? Når du forteller denne historien, vil du måtte forsikre deg om at barna ikke går sin vei og tror at naboen som ikke var oppriktig, faktisk ble belønnet. Hva vil du fortelle barna for å hjelpe dem til å forstå de negative følgene av uoppriktighet?

DEL 9

Nå som du har fått litt innsikt i de åndelige egenskapene som diskuteres i Leksjon 5 til 8, bør du stoppe opp her og øve på å utføre leksjonene og deres forskjellige elementer sammen med de andre deltakerne slik du gjorde med de fire første. Husk at du kan notere ned i notisboken de punktene som du ønsker å beholde for hver leksjon og skrive ned tankene dine om hvordan du kan undervise den.

DEL 10

Det foreslås at for Leksjon 9 til 12 åpner du hver time med følgende bønn som du oppmuntres til å lære utenat:

«O min Herre! La meg næres av din Skjønnhet, la meg leskes av ditt nærvær, la ditt velbehag være mitt håp og min gjerning å lovprise deg! La min ihukommelse av deg være min ledsager, og ditt herredømmes kraft min hjelper, og din bolig mitt hjem, og mitt bosted det sete du har helliggjort fra de begrensninger som er pålagt dem som er lukket ute fra deg som ved et slør.

Du er i sannhet den allmektige, den overmåte herlige, den sterkeste.»³¹

I disse fire leksjonene vil du hjelpe elevene dine til å lære utenat bønnen nedenfor. Hvilke ord eller frase vil du måtte forklare for barna for at de skal forstå betydningen av bønnen?

«Velsignet er den plett, og det hus, og det sted, og den by, og det hjerte, og det fjell, og det tilfluktssted, og den hule, og den dal, og det land, og det hav, og den øy, og den eng hvor Guds navn er blitt nevnt og hans pris sunget.»³²

DEL 11

Les gjennom Leksjon 9 til 12 slik du har gjort tidligere, idet du legger spesielt merke til de innledende kommentarene og sitatene som skal læres utenat. Vis nedenfor den åndelige egenskapen som hver leksjon fokuserer på.

Leksjon 9: _____

Leksjon 10: _____

Leksjon 11: _____

Leksjon 12: _____

For å fordype din egen forståelse av betydningene av de fire egenskapene ovenfor, kan du reflektere over utvalget av sitater som er relatert til hver av dem. Mens du gjør dette, husk utdraget som elevene dine skal lære utenat. Skriv så ned tankene dine etterpå om viktigheten av egenskapen i et individs liv og for en lærer for unge barn.

Når det gjelder egenskapen ydmykhet, forteller skriftene oss:

«Ydmykhet opphøyer mennesket til herlighetens og maktens himmel, mens hovmod fornedrer det til usselhetens og nedverdiggelsens dybder.»³³

«Enhver sjel som på denne dag vandrer ydmykt med sin Gud og holder seg til ham, skal finne seg prydet med alle utmerkede navns og staders heder og herlighet.»³⁴

«Hvor Guds elskede enn kommer sammen og hvem de enn måtte møte, så må de i sin holdning overfor Gud og ved sin måte å lovprise og forherlige ham på utvise en slik ydmykhet og lydighet at hvert støvgrann under deres føtter kan bekrefte hvor dyp deres hengivenhet er.»³⁵

«Det er sikkert at menneskets høyeste utmerkelse er å være ydmyk og lydlig overfor sin Gud ...»³⁶

Om viktigheten av takknemlighet leser vi:

«Du skal vite at jeg har ført alle hellighetens dufter hen til deg, til fulle åpenbart mitt ord for deg, gjort min nåde fullkommen gjennom deg og ønsket for deg det som jeg har ønsket for meg selv. Vær da tilfreds med mitt velbehag og takknemlig mot meg.»³⁷

«La Gud gjøre fyllest for deg på alle vis. Ha nært samfunn med hans Ånd, og vær av de takknemlige.»³⁸

«Vær derfor takknemlig mot Gud for at han har styrket deg til å bistå hans Sak og brakt kunnskapens og forståelsens blomster til å springe ut i ditt hjertes hage. Slik har hans nåde omsluttet deg og hele skaperverket.»³⁹

«Sannheten er at Gud har utstyrt mennesket med dyder, evner og ideelle sanser som naturen er fullstendig blottet for, og som høyner og utmerker mennesket og gir det en høy rang. Vi må takke Gud for disse gaver, for disse evner han har gitt oss, for denne krone han har satt på våre hoder.»⁴⁰

Sitatene nedenfor snakker til oss om tilgivelse:

«Han bør tilgi den syndefulle og aldri forakte hans lave stadi, for ingen vet hva ens eget endelikt skal bli.»⁴¹

«Alle tings innerste essens gir i alle ting dette vitnesbyrd: «All tilgivelse strømmer på denne dag fra Gud, fra ham som ingen kan lignedes med, som ikke kan gis noen likemenn, som er alle menneskers suverene beskytter og den som skjuler deres synder!»⁴²

«Se derfor ikke på noens lyter. Se med tilgivelsens blikk. Det mangelfulle øye ser mangler. Det øye som skjuler feil, ser hen til sjelenes Skaper.»⁴³

«La ikke deres hjerter bli krenket av noen. Hvis noen begår en feil eller gjør urett mot dere, må dere tilgi vedkommende umiddelbart.»⁴⁴

Og disse utdragene beskriver den standarden for ærlighet som vi etterstreber:

«Si: Ærlighet, dyd, visdom og en helgenren karakter tjener til å opphøye mennesket, mens uærlighet, bedrag, uvitenhet og hykleri leder til dets fornedrelse.»⁴⁵

«O dere Guds venner i hans byer og hans elskede i hans land! Denne forurettede pålegger dere ærlighet og fromhet. Velsignet være den by som skinner ved deres lys. Ved dem blir mennesket opphøyet, og trygghetens dør opplåses for all skapningens ansikt. Lykkelig det menneske som holder fast ved dem og erkjenner deres iboende kraft, og ve den som benekter deres stade.»⁴⁶

«Pålitelighet, visdom og ærlighet er sannelig Guds skjønne prydelser for hans skapninger. Disse fagre kledebon er et passende skrud for hvert tempel. Lykkelige er de som forstår, og vel er det med dem som tilegner seg slike dyder.»⁴⁷

Forsøk å lære minst ett utdrag fra hvert av settene ovenfor.

DEL 12

La oss nå se hvordan historiene i disse fire leksjonene vil gi elevene dine innsikt i de åndelige egenskapene ovenfor.

Historien i Leksjon 9 beskriver en hendelse som skjedde da ‘Abdu’l-Bahá møtte med noen rike gjester, og det vil illustrere hans absolutte ydmykhet for barna. Det at ‘Abdu’l-Bahá ikke ønsket å bli behandlet med pomp og prakt, er en sentral idé. På hvilken måte demonstrerer dette hans ydmykhet? Den spesielle formen for prakt – bollen, vannet og det

parfymerte håndkleet – er bare en interessant detalj og bør ikke lede oppmerksomheten bort fra det sentrale temaet når du forteller historien. I stedet er det konklusjonen som bør understrekes. Hvordan vil den utvide barnas forståelse av ‘Abdu’l-Bahás ydmykhet og hans ønske om å tjene andre?

Temaet i Leksjon 10 er takknemlighet, og barna vil lytte til en historie om en dame som besøker ‘Abdu’l-Bahá og begynner å dele all sin sorg og elendighet med ham. Senere introduserer ‘Abdu’l-Bahá henne til mirzá Haydar-‘Alí som til tross for å ha opplevd store vanskeligheter i livet, aldri slutter å være takknemlig for alle velsignelsene som han har fått fra Gud. Når du forteller historien, vil du ønske at det skal bli klart for elevene dine at det ikke var tilfeldig at ‘Abdu’l-Bahá introduserte mirzá Haydar-‘Alí til damen. Hva tror du damen lærte fra møtet med ham? Hvordan prøver historien å formidle denne lærdommen?

Tilgivelse er temaet for Leksjon 11, og du vil fortelle elevene dine en historie om ‘Abdu’l-Bahá som viser virkningen av tilgivelse på dem vi tilgir. Det er mange detaljer i historien som du må fortelle tydelig dersom barna skal kunne følge rekken av ideer. Den omhandler en guvernør i ‘Akká som begynner å gjøre mye vondt mot ‘Abdu’l-Bahá og hans følgesvenner i den byen. I denne historien ikke bare tilgir ‘Abdu’l-Bahá guvernøren for hans handlinger, men han behandler guvernøren, som mister alt, med vennlighet og hjelper ham i nødens stund. Det du bør håpe at barna får med seg fra denne historien, er at tilgivelse, slik det blir vist av ‘Abdu’l-Bahá, går bortenfor det å ikke ha negative følelser overfor dem som gjør oss vondt. Hvordan vil du vite om de har forstått denne ideen?

I historien i Leksjon 12 vil barna se hvordan ‘Abdu’l-Bahá handler overfor en kusk som krever en urettferdig pris for en tur med vognen. Selv om han er essensen av vennlighet og høflighet, lot aldri ‘Abdu’l-Bahá folk handle uærlig eller bedragersk overfor ham eller andre. Hva tror du kusken lærte fra ‘Abdu’l-Bahás respons? Hvordan vil du hjelpe barna til å forstå at det vi faktisk mister ved å være uærlige, er mye større enn noe som helst materielt, som den store ekstrasummen som kusken gikk glipp av?

DEL 13

Etter at du har øvd på å gjennomføre aktivitetene i Leksjon 9 til 12 sammen med de andre deltakerne, kan du gå videre til de neste fire. Det foreslås at du for Leksjon 13–16 åpner hver time med å fremsi følgende bønn utenat:

«O min barmhjertige Herre! Dette er en hyasint som har vokst i ditt velbehags hage, og en gren som har vist seg i den sanne kunnskaps frukthage. O gavmildhetens Herre, gi at den stadig og til alle tider vil bli forfrisket ved dine livgivende briser, og gjør den grønn, frisk og blomstrende ved utstrømmingene fra dine gunstbevisningers skyer, o du gode Herre!

Sannelig, du er den allherlige.»⁴⁸

Nedenfor er bønnen som elevene dine vil lære å fremsi utenat i Leksjon 13 til 16. For å hjelpe dem til å få en forståelse av hva den betyr, bør du identifisere eventuelle ord og uttrykk som vil være nye eller ukjente for elevene dine og finne passende setninger for å forklare dem. Selvsagt vil de med letthet fatte billedspråket i bønnen, som vil gi gjenklang med den som du vil fremsi utenat i disse leksjonene.

«O Herre! Plant denne sarte spire i dine mangfoldige gavers hage, vann den fra din miskunnhets kilder så den kan vokse til en utmerket plante ved utstrømmingene av din gunst og din nåde.

Du er den mektige og den sterke.»⁴⁹

DEL 14

Skriv ned egenskapene det blir fokusert på i Leksjon 13 til 16 etter at du har lest gjennom hver av dem på vanlig måte sammen med de andre deltakerne.

Leksjon 13: _____

Leksjon 14: _____

Leksjon 15: _____

Leksjon 16: _____

Sitatene som følger, vil gi deg muligheten til å reflektere videre over de åndelige egenskapene som er diskutert i disse leksjonene, slik du har gjort tidligere.

Om viktigheten av å utvise medfølelse, leser vi:

«La barmhjertighetens lys stråle ut slik at hjertene kan bli renset og lutret og få en andel og lodd fra dine bekreftelser.»⁵⁰

«Vær medlidende, slik at deres handlinger vil skinne lik lyset som stråler ut fra lampen.»⁵¹

«Dere er fruktene på ett tre og bladene på én gren. Vær medlidende og vennlige mot hele menneskeslekten.»⁵²

«Nå må Guds elskere reise seg og utføre disse anvisningene fra ham: La dem være vennlige fedre for menneskeslektens barn, barmhjertige brødre for de unge og selvfornektende avkom for dem som årene har krøket.»⁵³

Om egenskapen løsrivelse, får vi følgende råd:

«Løsriv dere fra alt annet enn meg, og vend ansiktet mot mitt åsyn, for dette er bedre for dere enn alle de ting dere besitter.»⁵⁴

«Fryd dere ikke over verdens ting og dens forfengelige utsmykninger, og sett heller ikke deres håp til dem. Sett deres lit til ihukommelsen av Gud, den mest opphøyede, den aller største.»⁵⁵

«Essensen av løsrivelse består i at mennesket vender sitt ansikt mot Herrens kongesete, trer inn i hans nærvær, skuer hans åsyn og står for ham som vitne.»⁵⁶

«Løsrevethet er som solen; i de hjerter der den skinner, slukker den begjærlighetens og selvets ild. Den hvis syn er opplyst av forståelsens lys, vil ganske visst løsrive seg fra verden og dens forfengeligheter ... La ikke verden og dens skjendighet bedrøve dere. Lykkelig er den som rikdom ikke fyller med hovmod, ei heller armød med sorg.»⁵⁷

Følgende utdrag snakker til oss om egenskapen tilfredshet.

«O menneskebarn! Om du så skulle jage gjennom rommets uendelighet og krysse den vidstrakte himmel, vil du allikevel ikke finne ro om du ikke underkaster deg vår befaling og ydmyker deg for vårt åsyn.»⁵⁸

«O du som er selve lidenskapens vesen! Legg bort alt begjær og søk tilfredshet; for de begjærlige har alltid vært berøvet, og de tilfredse har alltid vært rost og elsket.»⁵⁹

«Betre derfor føyelighetens og underkastelsens sti. La ingen vanskelighet bedrøve ditt hjerte, sett heller ikke ditt håp til noen verdslige gaver. Vær glad og tilfreds med hva Gud enn har villet, så ditt hjerte og din sjel kan finne ro og ditt indre vesen og din indre samvittighet kan få oppleve sann glede.»⁶⁰

Utdragene nedenfor opplyser vår forståelse av vennlighet:

«Vi elsker å se at dere til enhver tid omgås i vennskapelighet og harmoni i mitt velbehags paradys, og å innånde duften av vennskap og enhet, kjærlig omsorg og kameratskap fra deres handlinger.»⁶¹

«Vær elskverdige på en oppriktig måte, ikke bare tilsynelatende. La hver av Guds elskede samle oppmerksomheten om dette: å være Herrens barmhjertighet

overfor mennesker; å være Herrens nåde. La ham gjøre noe godt for enhver som krysser hans sti, og være til gagn for ham.»⁶²

«... hvorfor skulle mennesker være urettferdige mot hverandre og fremvise det som er Gud imot? Siden han elsker oss, hvorfor skulle vi være fiendskap og hat? Hvis Gud ikke elsket alle, da ville han ikke ha skapt, opplært og sørget for alle. Kjærlig omsorg er den guddommelige policy.»⁶³

«Vær ikke tilfreds med å vise vennlighet i ord alene, la hjertet brenne av hengivenhet for alle som måtte krysse deres sti.»⁶⁴

Prøv å lære minst ett utdrag fra hvert av settene ovenfor.

DEL 15

Nå som du har fordypet forståelsen din av de åndelige egenskapene som det er fokusert på i Leksjon 13–16, les på nytt de fire historiene og diskuter spørsmålene nedenfor med gruppen din.

Temaet for Leksjon 13 er medfølelse, og historien du vil fortelle handler om en kvinne som ble sendt bort fra huset der ‘Abdu’l-Bahá oppholdt seg da hun banket på døren og håpet å møte ham. Hvilken del av historien illustrerer hans medfølelse overfor kvinnen? Hvilke detaljer vil hjelpe barna til å følge med på historien og forstå at et medfølende hjerte, selv om det har omtanke for alle, er spesielt sensitivt overfor dem som har det vanskelig eller er nødlidende eller sørger?

Leksjon 14 fokuserer på den åndelige egenskapen løsrivelse. Historien handler om to venner som bestemmer seg for å dra på en reise til Det hellige land, der den ene er rik og den andre mindre rik. For å få innsikt i egenskapen løsrivelse, må barna forstå at reisen til Det hellige land er symbolsk for å komme nærmere Gud. Det du vil ønske at barna skal forstå, er at løsrivelse ikke er avhengig av hvor mye eller hvor lite vi eier, men om vi lar eiendelene våre holde oss tilbake fra å komme nærmere Gud. Hvordan vil denne historien bidra til å fremme denne forståelsen?

Historien i Leksjon 15 vil gi barna innsikt i egenskapen tilfredshet, som er hovedtemaet. ‘Abdu’l-Bahá forteller følgesvennene sine at han var lykkelig mens han var fengslet i fengselsbyen ‘Akká fordi han tilbrakte disse dagene på tjenestens sti. Hvordan vil denne uttalelsen påvirke barnas forståelse av tilfredshet? Hvordan vil de forstå at selv om ‘Abdu’l-Bahá fysisk var i fengsel, så kunne hans ånd aldri holdes innesperret?

Når du forteller historien i Leksjon 16, som omhandler en mann i ‘Akká som var fortært av sinne og hat, vil du måtte understreke visse detaljer, for ellers vil barna kunne gå glipp av hvordan den er knyttet til hovedtemaet vennlighet. Hvilke detaljer er dette? Hva er det ‘Abdu’l-Bahá lærer denne mannen som har klynget seg så lenge til sitt sinne og hat?

DEL 16

Det er å håpe at analysen din av Leksjon 13 til 16 var fruktbar, og at du og de andre deltakerne hadde glede av å øve sammen på de ulike elementene. Når det gjelder Leksjon 17 til 20, kan du fremsi følgende bønn utenat på begynnelsen av hver time:

«O min Gud! O min Gud! Denne din tjener har gått fremover mot deg, vandrer lidenskapelig i din kjærlighets ørken, betrer din tjenestes sti, ser frem til dine gunstbevisninger, håper på din gavmildhet, setter sin lit til ditt rike og beruses av din gaves vin. O min Gud! Gjør hans hengivenhet for deg varmere, gjør ham mer trofast i sin lovprisning av deg, og øk gløden i hans kjærlighet til deg.

Sannelig, du er den mest gavmilde, den overmåte nådige Herre. Der er ingen annen Gud enn deg, den tilgivende, den barmhjertige.»⁶⁵

I disse leksjonene vil barna fokusere på å lære å fremsi bønnen nedenfor utenat, og på samme måte som du har gjort med de andre, bør du notere ned hvordan du vil sikre deg at de får en viss forståelse av ordene som de øver på å huske. Denne bønnen er litt lenger enn de forrige, og dersom barna eller noen andre synes det er vanskelig å lære den i løpet av de fire timene, kan du gjøre tilpasninger etter din egen vurdering.

«Ditt navn er min helbredelse, o min Gud, og ihukommelse av deg er mitt legemiddel. Å være deg nær er mitt håp, og kjærlighet til deg er min ledsager. Din barmhjertighet mot meg er min helbredelse og min hjelp både i denne verden og i den kommende verden. Sannelig, du er den overmåte gavmilde, den allvitende, den allvise.»⁶⁶

DEL 17

Som en begynnelse på gjennomgangen av Leksjon 17 til 20, leser du dem en etter en på vanlig måte og skriver ned de åndelige egenskapene som du vil utforske i dem sammen med barna.

Leksjon 17: _____

Leksjon 18: _____

Leksjon 19: _____

Leksjon 20: _____

Nedenfor er noen få sitater som vil hjelpe deg og de andre deltakerne til å få innsikt i betydningen av egenskapene ovenfor. Husk å diskutere dem ikke bare fra perspektiv til et individs liv – du bør også tenke på hva de betyr for en lærer av unge barn, slike som du selv.

Om egenskapen mot oppfordres vi:

«Bestreb dere så meget dere kan for å vende dere helt og fullt hen mot Riket, så dere kan tilegne dere mot og ideell kraft.»⁶⁷

«Måtte dere være kilder til trøst for dem som har et sønderknust hjerte. Måtte dere være en tilflukt for vandreren. Måtte dere være en kilde til mot for de fryktsomme. Ved Guds gunst og bistand kan dermed banneret for menneskehetens lykke bli høyt hevet i verdens midte og den allmenne enighets fane bli utfoldet.»⁶⁸

Når det gjelder viktigheten av håp, leser vi:

«Sett alt ditt håp til Gud, og hold urokkelig fast ved hans ufeilbare barmhjertighet. Hvem andre enn ham kan berike den nødstilte og befri den falne fra hans fornedrelse?»⁶⁹

«O vandrende skikkelse av støv! Jeg ønsker samfunn med deg, men du ville ikke sette din lit til meg. Med opprørets sverd har du felt forhåpningens tre. Til alle tider er jeg deg nær, men du er alltid langt borte fra meg. Uforgjengelig herlighet har jeg valgt for deg, men selv har du valgt deg grenseløs skam. Vend om mens der ennå er tid, og forspill ikke din sjanse.»⁷⁰

«Mennesket er under alle forhold nedsenket i et hav av Guds velsignelser. Vær du derfor ikke uten håp under noen omstendigheter, men vær heller fast i ditt håp.»⁷¹

«Hvis hjertet vender seg bort fra de velsignelser Gud tilbyr, hvordan kan det da håpe på lykke? Hvis det ikke setter sitt håp og sin fortrøstning til Guds barmhjertighet, hvor kan det da finne hvile? Stol på Gud, for hans gavmildhet varer evig, og på hans velsignelser, for de er uovertrufne.»⁷²

Og angående pålitelighet, forteller skriftene oss:

«O folk! Pålitelighet er i Guds øyne den fineste kledning på denne dag. All rundhåndet gave og heder vil bli den sjel til del som ikler seg denne fornemste prydelse.»⁷³

«Pålitelighet er som en festning for menneskehetens stad og som øyne for det menneskelige tempel. Den som forblir berøvet den, vil for hans trone bli regnet

som en som er uten synsevne.»⁷⁴

«Vær Guds åpenbarere av pålitelighet i hvert land. Så fullkomment bør dere gjenspeile denne egenskapen at om dere til og med skulle reise gjennom byer fulle av gull, ville deres blikk ikke et eneste øyeblikk bli forført av dets forlokkelse.»⁷⁵

Og disse ordene snakker til oss om oppgløddhet:

«O venner! På denne dag må dere alle være så oppflammet av Guds kjærlighets ild at dens hete kan være åpenbar i alle deres årer, lemmer og legemsdeler og jordens folk kan bli tent av denne hete og vende seg til den elskedes horisont.»⁷⁶

«La din sjel gløde slik ved flammen av denne evige Ild som brenner midt i verdens hjerte, at universets vannmasser ikke vil makte å kjølne dens hete.»⁷⁷

”Brenn klart med flammen av denne evige Ild som den allbarmhjertige har tent midt i skaperverkets hjerte, så hans kjærlighets hete ved deg kan tennes i hjertet hos hans yndlinger. Følg min vei, og henrykk menneskehjertene ved å ihukomme meg, den allmektige, den mest opphøyede.»⁷⁸

«Tenn kjærlighetens ild og brenn alle ting bort, sett så din fot innenfor de elskendes land.»⁷⁹

Prøv å lære utenat minst ett sitat fra hvert sett ovenfor.

DEL 18

La oss nå gå til historiene i Leksjon 17 til 20. Etter å ha lest hver av dem, tenk gjennom spørsmålene nedenfor sammen med de andre medlemmene i gruppen din.

I Leksjon 17 vil du fortelle historien om ‘Ali-‘Askar som til tross for at han ble truet av en brysk myndighetsperson, ikke kunne overtales til å lyve og bedra. Barna vet godt allerede at det å lyve ikke er behagelig i Guds øyne. Historien vil hjelpe dem til å forstå hvordan

lydighet til Guds læresetninger er en kilde til mot, som er temaet for leksjonen. Hvilke deler av historien vil hjelpe dem til å forstå denne forbindelsen? Hvilke detaljer vil det være viktig for deg å understreke når du forteller om hendelsene, dersom barna skal kunne følge med på historien og forstå dette viktige punktet?

Leksjon 18 handler om egenskapen håp, og du vil fortelle barna en historie om en nedtrykt mann som fikk håpet tilbake av ‘Abdu’l-Bahá. Han overøser denne mannen med vennlighet og minner ham om at han er rik i Guds Rike. Å være rik i Guds Rike betyr ikke at vi har stor materiell rikdom. Hva betyr det? Hvordan styrker ‘Abdu’l-Bahás påminnelse mannens tillit til Guds nådegaver? Hvordan vil du hjelpe barna til å forstå at uten tillit til Gud er det vanskelig å være håpefull?

Pålitelighet er temaet i Leksjon 19, og for å illustrere viktigheten av denne egenskapen, vil du fortelle elevene dine historien om Muḥammad-Taqí som ‘Abdu’l-Bahá betrodde oppgaven med å motta og sende post i Det hellige land. Det er mange detaljer som du må huske på når du forteller denne historien, slik at barna ikke går glipp av hovedideen. Hva er disse? Når du beskriver Muḥammad-Taqí, vil du bruke ordene «til å stole på» og «pålitelig». Tror du det er mulig å være slurvete og pålitelig på samme tid?

Skikkelsen Thomas Breakwell er sentral i historien i Leksjon 20 som handler om oppgløddhet. Metaforen om et tent lys, en lysende flamme, en flammende ild blir ofte brukt i skriftene for å hjelpe oss å forstå egenskapen oppgløddhet – intensiteten i kjærligheten vi har til Gud i hjertene våre. Du kan ha tillit til at elevene dine gjennom denne metaforen

vil få en følelse av hva oppgløddhet betyr. Barn har evnen til abstrakt tenkning fra de er små, og den utvikler seg etter hvert som språkevnen deres utvikler seg. Med dette i tankene, identifiser så hvilke deler av historien som viser hvordan Thomas Breakwell ble oppglødd Guds kjærlighets ild. Hva er noen av detaljene som gjør at historien engasjerer?

DEL 19

Det antas at du og de andre deltakerne fikk inspirasjon av å trene på elementene i Leksjon 17 til 20 og at dere nå er klare til å gå videre til de siste fire på Trinn 1, Leksjon 21 til 24. Du ønsker kanskje å fremsi denne bønnen utenat ved begynnelsen av hver time:

«Skap i meg et rent hjerte, o min Gud, og gi meg på ny en rolig samvittighet, o mitt håp! Ved kraftens ånd bestyrk du meg i din Sak, o min høystelskede, og ved din herlighets lys åpenbar for meg din vei, o du mine lengslers mål! Ved din altoverskyggende veldes kraft løft meg opp til din hellighets himmel, o mitt vesens opphav, og gled meg ved din evighets milde vinder, o du som er min Gud! La dine evigvarende melodier ånde ro over meg, o min ledsager, og la ditt urgamle åsyns rikdom fri meg fra alt uten deg, o min Mester, og la budskapet om åpenbaringen av ditt uforgjengelige vesen bringe meg glede, o du som er det mest åpenbare av det åpenbare og det mest skjulte av det skjulte!»⁸⁰

Nedenfor er den siste bønnen som barna skal lære på dette trinnet. Selv om de ganske lett vil forstå mye av hva den betyr, bør du bestemme deg for hvordan du vil forklare eventuelle ord og uttrykk som kan være nye eller ukjente for dem.

«O du gode Herre! Jeg er et lite barn, gjør meg opphøyet ved å gi meg adgang til ditt rike. Jeg er jordisk, gjør meg himmelsk; jeg er fra verden fornedet, la meg tilhøre riket foroven; jeg er grå, la meg bli strålende; jeg er verdslig, gjør meg åndelig, og la meg få fremvise dine uendelige gaver.

Du er den sterke, den allkjærlige.»⁸¹

DEL 20

Les de siste fire leksjonene som du skal undervise i på Trinn 1, og legg som alltid spesielt merke til ideene som du vil dele med elevene dine for å introdusere sitatet som de skal lære utenat. Skriv ned egenskapene som hver leksjon fokuserer på:

Leksjon 21: _____

Leksjon 22: _____

Leksjon 23: _____

Leksjon 24: _____

Følgende sitater vil gi deg og de andre medlemmene i gruppen din muligheten til å reflektere sammen over de åndelige egenskapene som det fokuseres på i disse leksjonene, slik du har gjort i de forrige.

Om viktigheten av stråleglans forteller skriftene oss:

«O Guds kjærlighets flamme! Strålen må kaste lys og solen må stå opp; fullmånen må skinne og stjernene må funkle. Siden du er en stråle, bønnfall Herren om å gjøre deg i stand til å gi opplysning og innsikt, å lyse opp horisontene og fortære verden med Guds kjærlighets ild.»⁸²

«Lev sammen, o folk, i fryd og glede.»⁸³

«Den all-kjærlige Gud skapte mennesket til å utstråle det guddommelige lys og opplyse verden ved sine ord, sine handlinger og sitt liv.»⁸⁴

«Å tjene menneskeheten er å tjene Gud. La Rikets kjærlighet og lys stråle gjennom dere helt til alle som ser på dere, vil bli opplyst av dens gjenspeiling. Vær som stjerner, som er klare og tindrende i sin høye himmelske stilling.»⁸⁵

Fra disse utdragene får vi innsikt i egenskapen trofasthet:

«Guds herlighet hvile over deg, over ethvert standhaftig og urokkelig hjerte og over enhver fast og trofast sjel.»⁸⁶

«Overbring til den barmhjertiges tjenerinner det budskap at når en prøvelse blir voldelig, må de stå ubevegelige og trofaste i sin kjærlighet til Bahá. Om vinteren kommer det uvær, og de sterke vindene blåser. Men så vil våren følge i all sin

skjønnhet og pryde åser og sletteland med velluktende planter og røde anemoner, fagre å skue.»⁸⁷

«Den som på denne dag yndes ved Herrens terskel, er den som sender troskapens beger rundt, som skjenker selv sine fiender gavmildhetens juvel og gir endog sin falne undertrykker en hjelpende hånd – den som vil være en kjærlig venn selv for sin argeste fiende.»⁸⁸

Utdragene nedenfor forteller oss om tålmodighet:

«O menneskebarn! Alle ting har sitt tegn. Tegnet på kjærlighet er styrke under mine forordninger og tålmodighet i mine prøvelser.»⁸⁹

«Salige er de standhaftig utholdende, de som er tålmodige i ulykke og motgang, som ikke klager over noe som rammer dem, og som vandrer på underkastelsens sti.»⁹⁰

«Vær tilfreds med det som er ugjenkallelig forordnet, og vær av dem som tålmodig holder ut.»⁹¹

«Det anstår enhver som har vendt ansiktet mot den mest sublime horisont, å holde iherdig fast ved tålmodighetens rep og sette sin lit til Gud, hjelperen i fare, den uhemmede.»⁹²

Og vi leser følgende i forhold til standhaftighet:

«Den første og fremste plikt pålagt menneskene nest etter å anerkjenne ham som er den evige sannhet, er plikten til å være standhaftig i hans Sak.»⁹³

«Så sterk må din standhaftighet i Guds Sak være at ingen jordisk ting overhodet vil ha makt til å avskrekke deg fra din plikt.»⁹⁴

«Vandre trofast i Guds kjærlighet, og fortsett rett frem i hans tro, og bistå ham gjennom din ytrings kraft.»⁹⁵

«Med standhaftige steg kan vi således vandre på visshetens sti så brisen som blåser fra Guds velbehags enger, må hende kan føre det guddommelige bifalls liflige ange henover oss og la oss, forgjengelige dødelige som vi er, nå frem til den evige herlighets rike.»⁹⁶

«Ha tillit og vær standhaftige; deres tjenester bestyrkes av himmelens krefter, for dere stiler høyt og har rene og verdige hensikter.»⁹⁷

Prøv å lære utenat minst ett utdrag fra hvert sett ovenfor.

DEL 21

La oss nå se på de fire siste historiene som du vil fortelle til elevene dine som du vil ha tilbrakt så mange herlige timer sammen med idet du har etterstrebet å styrke de åndelige egenskapene i dem som de har lært om. Etter å ha lest hver historie, diskuter spørsmålene nedenfor med gruppen din.

I Leksjon 21 vil barna lytte til en historie om Dorothy Baker da hun var en ung jente og møtte ‘Abdu’l-Bahá for første gang. De vil oppleve hvordan hun i løpet av historien blir begeistret for hans stråleglans, som er hovedtemaet. Hvilken virkning har ‘Abdu’l-Bahás stråleglans på Dorothy? Hvordan håper du at historien vil styrke barnas tilknytning til ‘Abdu’l-Bahá?

Temaet for Leksjon 22 er trofasthet, en egenskap som illustreres av historien om Isfandiyár. Hvilke deler av historien er mest direkte relatert til dette temaet? Hvilke andre åndelige egenskaper utviser Isfandiyár som hjelper ham til å forbli trofast? Hvilke detaljer vil du passe på å inkludere når du forteller?

Leksjon 23 fokuserer på egenskapen tålmodighet. I historien utviser Li Xin tålmodighet når han passer på ferskentreet sitt etter hvert som det går gjennom ulike vekststadier – fra et lite frø til et tre som til sist bærer frukt. Historien understreker gleden som belønnes av tålmodighet som utøves gjennom anstrengelser over lang tid og viser hvordan vi ofte, før vi ser fruktene av det vi gjør, må utøve store anstrengelser. Hvorfor er det viktig for barna å se på den åndelige egenskapen tålmodighet på denne måten? Hvilke detaljer vil du ønske å ha i tankene når du forteller historien til elevene dine?

I Leksjon 24 vil du fortelle barna om livet til Bahíyyih Khánúm, ‘Abdu’l-Bahás søster. Den vil demonstrere for dem hvordan Bahíyyih Khánúm utviste standhaftighet når hun opplevde motgang. Men du vil også ønske at de skal få med seg forståelsen av at standhaftighet i Guds kjærlighet involverer mer enn å overkomme en spesiell krise eller vanskelighet. Hvordan vil historien om hennes liv gi barna et glimt av den styrken og bestemtheten som fasthet i Guds Sak krever?

DEL 22

I denne enheten har du tenkt gjennom de åndelige egenskapene som du skal undersøke sammen med barn på Trinn 1 og har trent på å utføre de ulike elementene i de tjuefire leksjonene som du kommer til å undervise dem i med det håp å bidra til deres karakterutvikling. Ta nå et øyeblikk og tenk på alle de åndelige egenskapene som du vil bli gitt anledning til å hjelpe elevene dine å utvikle på Trinn 1. Det virker riktig at blant disse er standhaftighet i Guds kjærlighet det temaet som de vil avslutte leksjonene sine med, akkurat som det vil være viktig for dem å begynne med, slik det ble diskutert tidligere, å fokusere på hjertets renhet. Idet du begir deg ut på din første undervisningsinnsats, bør du reflektere ofte over hvordan standhaftighet i hans kjærlighet vil hjelpe elevene i din varetekt med å holde ut i sine anstrengelser for å åpne alle de juvél-lignende egenskapene som ligger latente i dem.

24 leksjoner for barn

LEKSJON 1

A. Å fremsi og lære bønnen utenat

For å tiltrekke guddommelige velsignelser og skape en åndelig stemning, åpner du klassen med å fremsi en bønn som du kan utenat, som for eksempel den som er foreslått i Del 2. Du kan så spørre barna om noen av dem kan en bønn utenat som de kan fremsi for klassen. Etterpå vil de lære bønningen nedenfor utenat. For å hjelpe dem til å forstå betydningen av den, gi konkrete eksempler der du bruker eventuelle ord eller uttrykk som du mener det kan være viktig å forklare. Det forventes at mange av barna vil lære denne med letthet, men du bør repetere den med dem på begynnelsen av timen de neste tre gangene slik at denne er innprentet i deres hjerter og sinn når de kommer til Leksjon 5 og skal lære en ny bønn.

«Han er Gud! O Gud, min Gud! Skjenk meg et rent hjerte, lik en perle.»⁹⁸

Siden bønningen som barna skal lære i disse første leksjonene er kort, vil du ha flere muligheter til å snakke med dem om noen av ideene som er nevnt i Del 2 om ærbødighet og bønnens natur.

B. Sanger

Etter perioden som er viet til bønn, kan barna lære å synge følgende sang som tonesetter sitatet de vil lære senere som er relatert til temaet i leksjonen, hjertets renhet. Siden noen av ordene kan være vanskelige for barna, kan du hjelpe dem med å lære å synge de fire første linjene og så fortsette med resten.

Mitt første råd

F C Dm Dm/C

O Åndens sønn!

B C

Mitt første råd er dette -

B C Dm B

Ha et rent, godt og- strålende hjerte –

F/C C B/F F

godt og- strå – lende hjer- te

C. Å lære sitater utenat

Som neste aktivitet vil barna lære utenat et sitat fra bahá'í-skriftene. Du kan introdusere temaet for timen og sitatet som skal læres utenat, på følgende måte:

Hjertene våre er som speil. Vi bør alltid holde dem rene. Å klage på noen, å være misunnelig på noe og å være uvennlig mot noen av en eller annen grunn – dette er som støv som dekker våre hjerters speil. Når hjertene våre er rene, reflekterer de lyset fra

Gud og hans egenskaper – egenskaper som vennlighet, kjærlighet og gavmildhet – og vi blir årsak til glede for andre. For å hjelpe oss med å holde hjertene våre rene, la oss lære dette sitatet av Bahá'u'lláh:

«O Åndens sønn! Mitt første råd er dette; ha et rent, godt og strålende hjerte ...»⁹⁹

Det vil være lettere for barna å lære sitatet utenat dersom de har en god forståelse av det. Det er derfor anbefalt at du bruker noe tid på å gjennomgå betydningen av ordene og frasene med dem. Her er noen setninger som vil hjelpe deg i dette:

Råd

1. En dag satt Gerard og Mary og fargela noen tegninger. Gerard trengte den gule fargestiften, men Mary ville ikke gi den til ham. Læreren sa til Mary at hun burde dele. Læreren ga Mary et godt råd.
2. Patricia må avgjøre om hun skal bruke pengene sine på godter eller på en eventyrbok. Foreldrene hennes råder henne til å kjøpe eventyrboken. Foreldrene gir Patricia gode råd.

Ha

1. Tinaye liker å lese bøkker før hun legger seg til å sove. Hun eier en liten bønnebok som hun kan lese fra. Tinaye har en liten bønnebok.
2. Vi dyrker mange deilige grønnsaker i hagen vår. Vi har et godt jordstykke som gir oss mange ferske grønnsaker.

Rent hjerte

1. Cathy ble sint og sa uvennlige ord til Agot. Agot ble trist, men tilga Cathy raskt. Agot har et rent hjerte.
2. Gustavo liker å dele kakene sine med alle barna, selv med Jorge som ikke deler noe med andre. Gustavo har et rent hjerte.

Godt hjerte

1. Når foreldrene hennes inviterer folk hjem til seg, serverer Ming Ling med glede mat til dem. Ming Ling har et godt hjerte.
2. Herr Robertson er veldig gammel. Jimmy hjelper ham med å bære frukthøsten hans til markedet. Kim har et godt hjerte.

Strålende hjerte

1. Når jeg føler meg trist, oppmuntrer moren min meg alltid og gjør meg glad. Moren min har et strålende hjerte.

2. Obuya ble syk og måtte tilbringe all sin tid i sengen. Han fremsa mange bønner, ble ikke trist og fortsatte å vise glede. Obuya har et strålende hjerte.

D. Historie

Når barna har lært sitatet utenat, kan du fortelle dem historien nedenfor om 'Abdu'l-Bahá, som vil gjøre det enda tydeligere for dem hvor viktig det er å ha et rent hjerte. Husk at dersom noen av barna i klassen din ikke kjenner til 'Abdu'l-Bahá', bør du være forberedt på å si noen få ord om ham før du begynner.

'Abdu'l-Bahá visste alltid hva en person hadde i hjertet sitt, og han elsket mennesker med rene og strålende hjerter. Det var en kvinne som hadde æren av å være 'Abdu'l-Bahás gjest til middag. Mens hun satt og lyttet til hans kloke ord, betraktet hun et glass med vann som sto foran henne, og tenkte: «Å! Hvis bare 'Abdu'l-Bahá ville ta hjertet mitt og tømme det for alt jordisk begjær og fylle det igjen med himmelsk kjærlighet og forståelse, akkurat som en ville gjøre med dette vannglasset.»

Denne tanken gikk raskt gjennom hodet hennes, og hun sa ikke noe om det, men snart skjedde det noe som fikk henne til å forstå at 'Abdu'l-Bahá hadde visst hva hun tenkte. Mens han var midt i talen sin, stoppet han for å tilkalle en tjener og sa lavt noen ord til ham. Tjeneren kom så stille bort til damens plass ved bordet, tok glasset hennes, tømte det og satte det tilbake foran henne.

Litt senere, mens 'Abdu'l-Bahá fortsatte å snakke, løftet han en mugge med vann fra bordet, og på en helt naturlig måte fylte han langsomt damens tomme glass. Ingen la merke til hva som hadde hendt, men damen visste at 'Abdu'l-Bahá besvarte hennes hjertes ønske. Hun ble fylt med glede. Nå visste hun at hjerter og tanker var som åpne bøker for 'Abdu'l-Bahá, som leste dem med den største kjærlighet og vennlighet.

E. Lek: «Å dele»

For den neste aktiviteten, legg et bildekk på bakken og be barna om å se hvor mange av dem som kan stå i eller på det samtidig. Dersom et dekk ikke er tilgjengelig, kan du i stedet legge ned på bakken en matte eller et håndkle eller noe lignende. Uansett hva du velger, bør det være lite nok til at det blir en utfordring for antall barn i klassen.

F. Fargelegging: Tegning 1

Etter leken kan du samle barna og gi hver av dem en kopi av tegning 1 til fargelegging idet du forklarer at sitatet som de har lært utenat, er nederst på siden. Så kan du si noen ord som du har tenkt ut på forhånd om hvordan bildet er knyttet til temaet for denne timen.

G. Avslutningsbønner

Som avslutning av barneklassen, kan to eller tre barn bli bedt om å fremsi en bønn de kan eller et sitat som de har lært utenat. Du kan så fremsi en bønn til slutt.

LEKSJON 2

A. Å fremsi og lære bønner utenat

Denne og de neste to timene kan gjerne begynne med bønnene som dere fremsa i den første timen. Du kan så be noen få barn som er utvalgt på forhånd, om hver å si en bønn som de kan. Etterpå hjelper du barna til å fortsette å lære utenat bønningen som ble presentert i forrige time.

B. Sanger

For den neste aktiviteten kan barna synge to sanger – den fra forrige time og denne nye sangen nedenfor som handler om rettferdighet, som er temaet for timen.

Som fruktan på et tre

Refreng:

Dm Gm C Dm Gm C A
La la la la la la la La la la la la la la

Dm Gm C7 Bb
Som fruktan på et tre, som bølgen på et hav

A A7 Dm
Skal vi alle leve i lag

Dm Gm C7 Bb
Som fruktan på et tre, som bølgen på et hav

A A7 Dm
Skal vi alle leve i lag

F C Bb F
Så mykkje urettferdighet det er i verden no

Dm Gm G7 C
Æ har et luksusliv, mens andre har'kje klær og sko

F C Bb F
Æ går i butikken og kan kjøpe ka æ vil

Dm Gm G7 C
Men dem som bo i u-landan, dem får det ikke tel

Refreng: Som fruktan på et tre...

Det e så mange kriger roint på jorda kor vi bor
Vi slår hverandre i hel for å få et stykke jord
Nån dem slåss mot fattigdommen eller religion
Verden er i oppløysning, men vi har Bahai visjon

Refreng: Som fruktan på et tre...

Men vi må stå sammen for å få det hele tel
Fortell om det te naboen din om det e det han også vil
Fortell ham om Guds Herlighet det, og om den store plan
Det er så mange mennesker som ikke ha hørt om han

Refreng: Som fruktan på et tre...

C. Å lære sitater utenat

Etter de to sangene kan du oppmuntre barna til å lære et sitat fra Bahá'u'lláhs skrifter utenat. Her er noen ideer for hvordan du kan presentere temaet for timen og det foreslåtte sitatet:

Gud elsker rettferdighet. Der hvor det er rettferdighet, nyter alle de gode tingene i livet. Alle barn kan gå på skolen, hver eneste familie har et komfortabelt hjem, og de som har mer, gir med glede av gavene de har fått fra Gud til det beste for andre. Gud liker at vi behandler hverandre med ærlighet og rettferdighet. Hvis vi ser at noen blir mishandlet, bør vi stå opp for dem og hjelpe dem. Vi bør ikke ta fra våre venner og naboer det som er deres. Når noe skal deles, må vi passe på så ingen blir holdt utenfor og at alle får en rettferdig del. Som en hjelp til at vi kan være rettferdige, la oss lære dette sitatet av Bahá'u'lláh utenat:

«Vandre på rettferdighetens sti, for den er i sannhet den strake sti.»¹⁰⁰

Det er viktig å forsikre seg om at barna har en grunnleggende forståelse av sitatet ovenfor før de begynner å lære det utenat. Nedenfor er det gitt noen få setninger for å hjelpe deg til å forklare betydningen av ord som kan være nye for dem.

Vandre

1. Mange blader har falt fra trærne i skogen og dekker stien. Fumiko går gjennom skogen. Hun vandrer på den bladdekkede stien.
2. Pedro liker å hjelpe alle vennene sine til å leke lykkelig sammen. Pedro og vennene hans er veldig forenet. Petter vandrer på enhetens sti.

Sti

1. Luis har et esel. Han tok det til en eng der det kunne gresse og lot det bli igjen alene. Eselet fant stien hjem selv.
2. Der er to veier å gå til skolen. Millie liker alltid å ta den stien som går forbi huset til bestemoren hennes.

Rettferdighet

1. Carlos fikk noen fargestifter for å dele dem ut i klassen. Det var ti fargestifter og fem barn. Carlos ga to fargestifter til hvert barn. Carl delte ut fargeblyantene på en rettferdig måte.
2. Anna har masse vann i brønnen sin, men noen ganger går naboens brønn tørr. Anna tillater aldri at naboen lider noen nød og passer alltid på at hun føler seg velkommen til å hente vann. Anna elsker rettferdighet.

D. Historie

Etter at barna har lært å fremsi sitatet utenat, kan du fortelle dem følgende historie om 'Abdu'l-Bahá som illustrerer hvor rettferdig han var.

En dag ville 'Abdu'l-Bahá dra fra 'Akká til Haifa. Han gikk for å ta et billig sete i en vanlig vogn som ble trukket av en hest, og som vanligvis var tettepakket med folk. Kusken var forbauset og må ha spurt seg selv hvorfor 'Abdu'l-Bahá var så sparsommelig at han ville reise i denne billige vognen. «Jeg er sikker på at deres eksellense ville foretrekke å reise i en privat vogn», utbrøt han. «Nei», svarte Mesteren, og han reiste i den vanlige vognen hele veien til Haifa. I det han steg ned fra vognen i Haifa kom en fortvilet fiskerkone til ham og ba om hjelp. Hun hadde fisket hele dagen uten å få noe som helst, og nå måtte hun hjem til den sultne familien sin. 'Abdu'l-Bahá ga henne en god sum penger, vendte seg mot kusken og sa: «Hvorfor skulle jeg reise i luksus når så mange sulter?»

E. Lek: «Den brennende tørst»

Etter perioden med historiefortelling, vil barna være ivrige etter å leke en lek. Knyt fast pinner til barnas armer slik at de ikke klarer å bøye albue, og be dem om å late som om de går sammen i en ørken og alle er veldig, veldig tørste. Når de kommer frem til vann i noen kopper som du har satt ut for dem, må de finne en måte å drikke det på. De vil oppdage at den eneste måten å gjøre det på, er å hjelpe hverandre samtidig som de er forsiktige så de ikke søler på hverandre.

F. Fargelegging

Som avslutning av barneklassen gis hvert barn et eksemplar av tegning 2 for å fargelegge. Du bør minne barna om at sitatet som de har lært, er nederst på arket, og være forberedt på å si noen få ord om hvordan bildet er knyttet til temaet for timen.

G. Avslutningsbønner

Når barna er ferdige med å fargelegge, kan du be noen få av dem om å si en bønn eller sitatet som de lærte utenat i denne eller forrige time. Du kan så fremsi en bønn til slutt.

LEKSJON 3

A. Å fremsi og lære bønner utenat

For å begynne timen, fremsi en bønn utenat og be noen av barna som velges ut på forhånd, om å fremsi noen også. Du kan da bruke litt tid med elevene for å repetere bønnen de begynte å lære i Leksjon 1.

B. Sanger

Begynn den neste aktiviteten med å la barna synge de to sangene de lærte i de forrige timene. Lær dem så sangen nedenfor som er knyttet til temaet i leksjonen, kjærlighet.

Gud er kjærlig

C Am7
Gud er kjærlig, Gud er sterk

F G
Du og jeg, vi alle er hans verk

Am C/E
Han lover oss å være nær

Dm7 G
Når vi holder Ham kjær

 F G Em Am
Han sier: Elsk meg, så at jeg kan elske deg

 Dm G F/C C
Om du elsker meg kan kjærligheten nå deg

 F G Em Am
Han sier: Elsk meg, så at jeg kan elske meg

 Dm G F C
Om du elsker meg kan kjærligheten nå deg

(fortsetter på neste side)

Gud er kjærlig, Gud er sterk
Du og jeg, vi alle er hans verk
Han lover oss å være nær
Når vi holder andre kjær

Han sier: “O venn, plant i hjertets have
Plant i hjertets have ... kjærlighetens rose”
Han sier: “O venn, plant i hjertets have
Kun kjærlighetens rose”

C. Å lære sitater utenat

For å presentere sitatet som skal læres, kan du dele med elevene dine de følgende ideene som er knyttet til temaet for timen:

Guds kjærlighet skinner over hele menneskeheten på samme måte som solens stråler. Solens stråler faller like mye på tørre ørkener som på grønne hager. Gjennom sin varme, vokser frø som plantes i god jord, og frembringer deilige frukter. Slik bør også vi plante Guds kjærlighet i våre hjerters rene jord, slik at den kan vokse og blomstre av varmen fra hans kjærlige omsorg. Da vil vår kjærlighet spre seg, og vi vil vise kjærlighet til alle, selv til dem som iblant er uvennlige mot oss. For å hjelpe oss til å elske hele menneskeheten, la oss lære dette sitatet av Bahá'u'lláh utenat:

«O venn! Plant i hjertets have kun kjærlighetens rose ...»¹⁰¹

I dette sitatet er det kanskje bare “kun” som trengs å forklares, og som betyr “bare”.

1. Dineo elsker å synge sanger om solen og blomstene, og han synger bare sanger om dette. Dineo synger kun om solskinn og blomster.
2. Ta Jen ville gå ned til elven, men han hadde ikke gjort arbeidet sitt hjemme. Faren hans sa at han ikke kunne gå før han hadde gjort ferdig arbeidet sitt, og dessverre ble Ta Jen sint. Bestemoren hans sa: “Kjære, alle planene dine vil kun forbli drømmer dersom du ikke viser lydighet mot din far.”

D. Historie

Etter den perioden som er viet til utenat læring, kan du fortelle barna følgende historie:

På den tiden da 'Abdu'l-Bahá bodde i fengselsbyen 'Akká, var det en mann som oppførte seg svært dårlig mot ham. Mannen mente at 'Abdu'l-Bahá ikke var et godt menneske og at Gud ikke brydde seg om hvor dårlig bahá'iene ble behandlet. Han trodde faktisk at han viste kjærlighet til Gud ved å vise hat overfor bahá'iene. Han hatet 'Abdu'l-Bahá av hele sitt hjerte. Hatet vokste og ble som verk i ham, og noen ganger rant det ut av ham slik vann renner ut av et kar som har sprekker. Når folk kom for å be i moskeen, ropte denne mannen ut mot 'Abdu'l-Bahá og sa forferdelige ting om ham. Når han gikk forbi 'Abdu'l-Bahá på gaten, dekket han ansiktet sitt med kappen slik at han ikke skulle kunne se ham.

Denne mannen var veldig fattig og hadde verken nok å spise eller varme klær å ha på seg. Hva tror du at 'Abdu'l-Bahá gjorde? Han viste ham vennlighet, sendte ham mat og klær og forsikret seg om at han ble tatt vel vare på. For eksempel en gang da denne mannen ble veldig syk, sendte 'Abdu'l-Bahá en doktor til ham, betalte for medisinen og maten hans og ga ham også litt penger. Han tok imot gavene fra 'Abdu'l-Bahá, men takket ham ikke. Faktisk holdt denne mannen ut en hånd til legen slik at han kunne ta pulsen hans, mens han med den andre hånden dekket ansiktet sitt slik at han ikke behøvde å se på 'Abdu'l-Bahás ansikt. Og slik gikk det i mange, lange år. Så en dag var mannens hjerte endelig forvandlet. Han kom til 'Abdu'l-Bahás hus, falt ned for føttene hans, og med et svært tungt hjerte, mens tårer flommet nedover ansiktet som tvilling-elver, ropte han ut: «Tilgi meg, min herre! I tjuefire år har jeg gjort ondt mot deg. I tjuefire år har du vist meg bare godhet. Nå vet jeg at jeg har tatt feil. Vær så snill å tilgi meg!» På denne måten hadde 'Abdu'l-Bahás store kjærlighet seiret over hatet.

E. Lek: “Broen”

For den neste aktiviteten kan du bruke benker, planker, murstein eller keramiske fliser til å lage en linje på bakken. Dette er «broen». Del barna i to grupper og si til dem at begge gruppene må krysse broen samtidig, mens de går i motsatte retninger, uten at noen av dem faller av broen. Barna vil oppdage at for å lykkes, må de hjelpe hverandre med å bytte plass idet de passerer hverandre en etter en.

For å bistå dem, kan du forsiktig lede barna til der de skal begynne, og hjelpe dem å gå gjennom trinnene. I stedet for å la alle barna gå på broen på en gang, kan du øve med noen få, to om gangen. Etter å ha vist det flere ganger, kan antall barn på broen økes helt til alle deltar.

F. Fargelegging

Etter leken kan du gi hvert barn en kopi av tegning 3 for å fargelegge, som en avsluttende aktivitet. Husk å si noen få ord om hvordan bildet er knyttet til temaet for timen.

G. Avslutningsbønner

Som avslutning på timen, kan du oppmuntre barna til å sitte stille mens to eller tre av dem fremsier en bønn eller et sitat som de har lært utenat. Så kan du eller et av barna si en bønn til slutt.

LEKSJON 4

A. Å fremsi og lære bønner utenat

Etter åpningsbønnene, kan du gjennomgå med barna den bønningen som de har lært utenat de siste timene.

B. Sanger

Som neste aktivitet kan barna synge sanger som de har lært i de foregående timene, før

du lærer dem denne nye sangen som handler om sannferdighet.

Når du snakker sant

D

Når du snakker sant (når du snakker sant)

A7

Stoler folk på deg (stoler folk på deg)

D

Du må snakke sant, det lønner seg.

G

D

Når du snakker sant, da slipper du all skam

A7

D

Og Gud er fornøyd med deg.

G

D

Hvis du taler løgn, da føler du deg klam,

E7

A A7

og kanskje går en venn fra deg.

Når du snakker sant (når du snakker sant)

Stoler folk på deg (stoler folk på deg)

Du må snakke sant, det lønner seg.

C. Å lære sitater utenat

Det foreslås at du forklarer temaet for timen og sitatet som barna kan lære utenat, på følgende måte:

Sannferdighet er en av de viktigste åndelige egenskapene som et menneske kan ha. Vi bør aldri si selv den minste løgn selv om ingen vil oppdage det. Noen ganger forteller folk løgner fordi de er redde for å si sannheten. Likevel vet vi alle at Gud er klar over alle våre handlinger og at vi ikke kan skjule noe for ham. Hvis vi ikke er sannferdige, vil det bli veldig vanskelig for oss å utvikle andre egenskaper som rettferdighet, kjærlighet og vennlighet, og å komme nærmere Gud. La oss lære følgende sitat av 'Abdu'l-Bahá utenat:

«Sannferdighet er grunnlaget for alle menneskelige dyder.»¹⁰²

Nedenfor er noen setninger som kan hjelpe deg med å forklare betydningen av ord i sitatet ovenfor som kan være vanskelige for barna.

Sannferdighet

1. Sanjay mistet et glass og knuste det. Da moren hans spurte ham hva som hadde skjedd, fortalte han sannheten i stedet for å lyve. Sanjay handlet med sannferdighet.
2. Gita lekte så lenge en kveld at hun ikke fikk gjort ferdig leksene sine. Neste dag da leksene skulle leveres inn, bestemte hun seg for å fortelle læreren sannheten, selv om hun visste at han ikke kom til å like det. Gita handlet med sannferdighet.

Grunnlag

1. Faren til Alok bygget et hus. Før han satte opp veggene, plasserte han steinblokker og sement under stedet der veggene skulle stå. Steinene og sementen utgjør husets grunn. Den hjelper til å holde huset på plass.
2. Før du kan lære å lese og skrive, må du vite hvordan bokstavene lyder. Å lære hvordan bokstavene lyder er grunnlaget for å lære å lese og skrive.

Dyder

1. Aurora er vennlig, høflig og god. Vennlighet, høflighet og godhet er noen av hennes mange dyder.
2. Fru Patel underviser barna om rettferdighet, gavmildhet, ydmykhet og ærlighet. Dette er noen av de viktige dydene som alle burde besitte.

D. Historie

Som neste aktivitet kan du fortelle følgende historie til barna, som vil hjelpe dem til å tenke over egenskapen sannferdighet:

I et land langt borte, for lenge siden, levde det en ung gjeter som hadde oppgaven med å passe på familiens sauer mens faren hans arbeidet på markene og moren hans passet hjemmet. En dag kjedet gutten seg veldig og bestemte seg for å spille naboene et puss. Plutselig begynte han å rope «Ulv! Ulv! Ulven eter opp sauene!» Alle vennene hans kom løpende for å hjelpe til å jage bort ulven, men da de kom dit, oppdaget de at den unge gjeteren lo av dem fordi de hadde blitt så redde og at det ikke var noen ulv å finne noen steder. Vennene hans gikk tilbake til arbeidet sitt og sa at gutten hadde oppført seg svært dårlig.

Dagen etter gjentok gutten dumheten. «Ulv! Ulv! Hjelp! Hjelp!» Noen av naboene kom igjen løpende for å hjelpe, bare for å oppdage at den unge gjeteren lo av dem fordi det denne gangen også var en løgn at det var en ulv i nærheten. Den tredje dagen da de hørte gutten rope «Ulv! Ulv! Ulven eter sauene! Vær så snill, kom og hjelp!» var det ingen som brydde seg, fordi de trodde det bare var enda en løgn. Den dagen kom virkelig ulven og åt opp sauene. Den unge gjeteren var veldig lei seg, men han

hadde lært en viktig lekse. Hvis vi lyver, vil den dagen komme da hverken foreldrene våre, brødrene og søstrene våre eller vennene våre vil tro på det vi sier, selv om det er sannheten!

E. Lek: Touch-telefon

Etter å ha fortalt historien ovenfor, kan du la barna leke en lek. Be barna om å stå på en rekke. De skal alle se i samme retning, og det siste barnet ser på et stykke papir som henger på en vegg eller et tre, eller på en tavle hvis det finnes. Han eller hun vil trenge noe å skrive med. Hvis det er mange barn, kan det være flere rekker.

Ved å bruke fingeren din, tegn noe på ryggen til det første barnet, som så vil tegne det på ryggen til det andre barnet. Det andre barnet vil så tegne det på ryggen til det tredje barnet, og så videre til tegningen når det siste barnet som skal tegne det på papiret eller på tavla. Ved siden av skal du så tegne det du tegnet med fingeren på ryggen til det første barnet. Tegningene dine bør være enkle, slik at alle barna kan utføre dem.

F. Fargelegging

Del ut kopier av tegning 4 slik du vanligvis gjør så barna kan fargelegge dem som neste aktivitet.

G. Avslutningsbønner

Som alltid avsluttes timen ved at du ber barna om å sitte stille mens bønner og sitater blir fremsagt.

LEKSJON 5

A. Å fremsi og lære bønner utenat

For denne og de neste tre timene bør du begynne timen med å fremsi en annen bønn som du kan utenat, og det er foreslått en i Del 6 som du kan bruke. Etter at noen av barna har fremsagt bønner sammen med deg, kan du introdusere bønningen nedenfor som de kan lære utenat. Det forventes at de vil klare å lære i det minste en del av bønningen i denne timen og vil kunne fremsi hele utenat innen leksjon 8.

«O Gud, led meg, beskytt meg, gjør meg til en skinnende lampe og til en tindrende stjerne. Du er den mektige og den sterke.»¹⁰³

B. Sanger

I tillegg til å lære barna sangen nedenfor, kan du i denne timen synge sammen med dem noen av sangene de allerede kan.

Gavmildhet

D G D
Å gi og vise gavmildhet

F#m G A
er blant mine kjennetegn;

F#m Hm
vel er det med den

F#m Hm
som smykker seg selv

G A
med mine egenskaper

C. Å lære sitater utenat

Følgende tanker kan hjelpe deg med å introdusere temaet for timen og sitatet som barna skal lære utenat:

Gud er svært gavmild overfor sitt skaperverk. Han overøser plantene med regn og gir mat og næring til dyrene og menneskene. Han passer på oss alle. Han har gitt oss mange gaver: øyne som vi kan bruke til å se fjellene, elvene, stjernene og alt det vakre omkring oss; ører som vi kan bruke til å lytte til melodiose sanger, fuglesangen, rådene fra våre foreldre og Guds Ord. Han har gitt oss intelligens som vi kan bruke til å lære om universets mysterier, og fremfor alt har han gitt oss åndelige egenskaper som vi kan bruke til å elske ham. Akkurat som Gud er gavmild overfor oss, bør vi være gavmilde overfor andre. Vi bør gi av det vi har – maten vår, tingene våre, tiden vår, kunnskapen vår – for å hjelpe andre. Vi bør dele kjærligheten vår, gleden vår og de gode tingene vi lærer hjemme og på skolen. For å hjelpe oss med å være gavmilde, la oss lære dette sitatet av Bahá'u'lláh som minner oss om Guds gavmildhet:

«Å gi og å være gavmild hører til mine kjennetegn; vel er det med den som smykker seg med mine egenskaper.»¹⁰⁴

Gavmild

1. Ram og Rajish hadde spart opp litt penger. De bestemte seg for å kjøpe noen bøker til sine yngre brødre og søstre. Ram og Rajish er gavmilde.
2. Fru Murphy brukte hele formiddagen til å bake kaker. Før hun tok dem med til byen for å selge dem, ga hun to store kaker til naboene. Fru Murphy er gavmild.

Kjennetegn

1. Steinen er veldig hard. Hardhet er et kjennetegn ved steinen.
2. «Et av kjennetegnene dine er at du jobber hardt», sa læreren til Charlene.

Smykk

1. I kveld er det andaktsmøte på samfunnshuset. Barna plukket blomster for å sette dem i møterommet. Rommet er smykket med blomster.
2. Li Feng har et vakkert smil. Mesteparten av tiden blir ansiktet hans smykket av et smil.

D. Historie

I denne timen vil du fortelle barna følgende historie som vil hjelpe dem til å reflektere over begrepet gavmildhet.

En dag ble 'Abdu'l-Bahá invitert av mannen som hadde ansvaret for sauene som hans far Bahá'u'lláh eide, til å tilbringe dagen på landet sammen med gjeterne. 'Abdu'l-Bahá var et lite barn på den tiden, og det var lenge før Bahá'u'lláh og familien hans ble tvunget til å flykte fra hjemlandet sitt som de var så glade i. Bahá'u'lláh eide den gangen en god del landområder oppe i fjellene, og store saueflokker. Med sin mors samtykke, sluttet 'Abdu'l-Bahá seg til gjeterne og hadde en fantastisk dag sammen med dem der de sang, danset og laget i stand en vakker fest. Da dagen nærmet seg slutten og 'Abdu'l-Bahá var klar til å dra, samlet gjeterne seg rundt ham og ga avskjedstaler. Mannen som hadde fulgt 'Abdu'l-Bahá, forklarte at det var vanlig at de som eide landområder og saueflokker, ga avskjedsgaver. 'Abdu'l-Bahá ble stille en stund. Han hadde ikke noe å gi dem, men mannen hadde insistert på at gjeterne forventet noe. Da fikk 'Abdu'l-Bahá en idé: Han ville gi gjeterne noen sauer fra den samme flokken som de passet på. Bahá'u'lláh ble svært fornøyd da han hørte om 'Abdu'l-Bahás gavmilde omtanke for gjeterne. Spøkefullt bemerket han at alle sannelig burde ta godt vare på 'Abdu'l-Bahá, for en vakker dag kom han til å gi bort seg selv. Naturligvis er det akkurat dette 'Abdu'l-Bahá gjorde i resten av sitt liv. Hvert eneste øyeblikk av sitt liv ga han alt han hadde til menneskeheten for å forene oss og gi oss sann lykke.

E. Lek: "Tvillingene"

Etter Historien leker barna alltid en lek. Del dem inn i par og prøv så langt det er mulig å la barn på samme høyde samarbeide. Be hvert barn om å stå rygg mot rygg og sette seg ned på huk. Be dem så om å hekte albuene sammen og forsøke å reise seg opp. Når de har fått det til, kan du la grupper på tre eller fire barn prøve å gjøre det samme.

F. Fargelegging: Tegning 5

Som en siste aktivitet, kan du dele ut kopier av tegning 5 som barna kan fargelegge.

G. Avslutningsbønner

Klassen avsluttes på vanlig måte med bønner og sitater fremsagt av deg og noen få barn.

LEKSJON 6

A. Å fremsi og lære bønner utenat

Etter at du og noen få elever har sagt åpningsbønner, kan du hjelpe barna med å fortsette å lære bønningen som du introduserte i Leksjon 5.

B. Sanger

Som neste aktivitet, lær barna å synge sangen nedenfor som er knyttet til temaet i timen. De kan også synge noen andre som de liker spesielt godt.

Din bror og deg selv

C Dm C/E G
I en verden der jeg vil gjøre godt for deg

C Dm C/E G
I en verden der du vil gjøre godt for meg

F G Em Am Dm7 G7 C C7
I en slik verden vil jeg le- ve, i en slik verden vil jeg bo

F G Em Am Dm7 G7 C
I en slik verden vil jeg le- ve for en slik verden den er god

I en verden der jeg har lyst å hjelpe deg
I en verden der du har lyst å hjelpe meg
I en slik verden vil jeg le- ve, i en slik verden vil jeg bo
I en slik verden vil jeg le- ve for en slik verden den er god

F G Em A7 Dm7 G
“Velsignet er den, velsignet er den som fore- trekker sin bror”

F G Em A7 Dm7 G F/G
“Velsignet er den, velsignet er den som fore- trekker sin bror

C
fremfor seg selv”

(fortsetter på neste side)

I en verden der jeg vil tenke første på deg
I en verden der du vil tenke første på meg
I en slik verden vil jeg le- ve...

I en verden der jeg vil gi en hånd til deg
I en verden der du vil gi en hånd til meg
I en slik verden vil jeg le- ve...

“Velsignet er den, velsignet er den som foretrekker sin bror”
“Velsignet er den, velsignet er den som foretrekker sin bror
fremfor seg selv”

C. Utenatføring av sitater

I denne timen skal barna lære utenat et sitat fra Bahá'u'lláhs skrifter som oppfordrer oss til uselviskhed. Du kan presentere det på følgende måte:

Gud elsker hver og en av oss, og han har skapt menneskehjertet til å kjenne ham og elske ham. Når hjertene våre er rene, klarer vi å se Guds tegn som er reflektert i hans skaperverk. Vi ser hans gavmildhet, hans vennlighet, hans nåde. I vår kjærlighet til Gud ønsker vi å bringe fryd og glede til alle dem som er rundt oss – til våre foreldre, til våre søsken, til våre venner og naboer. Kjærligheten vår er så stor at det som gleder oss mest, er å bringe glede til andre og å sette deres velvære foran vårt eget. Slik er det at vi tenker på våre medmennesker før vi tenker på oss selv. La oss lære følgende sitat av Bahá'u'lláh:

«Velsignet er den som foretrekker sin bror fremfor seg selv.»¹⁰⁵

Velsignet

1. Amelias mor har bedt henne om å gå til butikken å kjøpe fem ting. Hun lager ikke en liste, men husker å kjøpe alle og glemmer ikke en eneste ting. Amelia er velsignet med en god hukommelse.
2. Victors familie sier bønner sammen hjemme hver morgen. Hjemmet til Victors familie er velsignet med ihukommelse av Gud.

Foretekker

1. Anoushkas bestemor liker både peppermyntete og sitronte, men når hun kan velge, velger hun peppermyntete. Hun foretrekker peppermyntete.
2. Veasna kan gå ut og leke, eller gå og hjelpe faren sin i hagen. Hun bestemmer seg for å hjelpe faren sin i hagen. Veasna foretrekker å hjelpe faren sin.

D. Historie

Historien nedenfor illustrerer hvordan 'Abdu'l-Bahá både gjennom sine ord og handlinger viser oss uselviskhet.

'Abdu'l-Bahá foretrakk billige klær til seg selv. Det var viktigere for ham å være helt ren. Når han hadde ekstra klær, ga han dem alltid bort til andre. En dag skulle han være vertskap for guvernøren i 'Akká. Konen hans mente at kappen hans ikke var god nok for denne spesielle anledningen. I god tid i forveien gikk hun til skredderen og bestilte en fin kappe til 'Abdu'l-Bahá. Den dagen da guvernøren skulle komme, ble den nye kappen lagt frem til 'Abdu'l-Bahá, men han gikk rundt og lette etter den gamle. Hvordan kunne en slik dyr kappe som den som var lagt frem for ham, være hans? For samme pris kunne det lages fem vanlige kapper. «Da, vet du», sa han til konen sin, «vil jeg ikke bare ha en ny kappe, men jeg vil også ha fire som jeg kan gi til andre!»

E. Lek: «Sneglen»

For neste aktivitet, fortell barna at de skal være en snegle. For å få det til, må de stå på rekke, holde hverandre i hendene og ikke slippe taket. Personen på enden vil være i midten og må stå helt stille. Barnet på den andre enden må lede alle de andre i rekken slik at de snor seg rundt barnet i midten. Litt etter litt snor de seg inn i en spiral som danner en snegle.

Etterpå kan barna gjøre det på en annen måte ved at de blir bedt om å stå på en rekke igjen og holde hverandre i hendene. Be så barnet på den ene enden om å begynne å snu seg langsomt rundt i en sirkel, slik at de andre blir snodd rundt ham eller henne. Pass på at de er forsiktige så de ikke trækker hverandre på tærne når de gjør det.

Når barna har dannet en snegle, kan du, dersom det er nok tid, be dem i midten om å bøye seg ned, og den som er i sentrum om å gå under armen til den ved siden av seg og fortsette under armene til de andre helt til han eller hun er ute av sneglen. De andre barna fortsetter å holde hverandre i hendene og følger den som er foran seg under armen til den neste helt til alle er kommet ut og danner en rekke igjen. For at denne leken skal fungere, må du selvsagt ha nok barn i klassen.

F. Fargelegging: Tegning 6

G. Avslutningsbønner

LEKSJON 7

A. Å fremsi og lære bønner utenat

Etter at du og noen få av barna har fremsagt åpningsbønner, kan du sammen med barna gjennomgå bønner som de begynte å lære utenat i leksjon 5.

B. Sanger (inkludert repetisjon av tidligere sanger)

Glede gir oss vinger

D A D D A D
O menneskebarn, O menneskebarn

G D A
Gleden gir oss vinger til å fly

G D A
Gleden gir oss vinger til å fly

G
Når jeg ser at du flyr

D
Da blir jeg så glad

A D
Og all den fryd den kommer innenfra

O menneskebarn, O menneskebarn
Gleden gir oss vinger til å fly
Gleden gir oss vinger til å fly
Når du er glad – så kjenn – at gleden er din venn
Da smiler vi og gleder oss igjen
Da smiler vi og gleder oss igjen

C. Utenatføring av sitater

Det følgende kan hjelpe deg når du skal presentere for barna sitatet som de skal lære i denne timen som er fokusert på lykke:

‘Abdu’l-Bahá forteller oss at glede gir oss vinger, at når vi er fylt av glede er vi sterkere, at vi forstår lettere når vi er lykkelige. Glede er en egenskap knyttet til menneskehjertet. Med hjerter fylt av glede ser vi Guds velsignelser overalt omkring oss – velsignelsen av å ha kjærlige foreldre, velsignelsen av vennskap og fremfor alt velsignelsen av å kjenne ham og elske ham. Vi må være glade og lykkelige i alle situasjoner og gjøre vårt beste for å bringe glede til andre. ‘Abdu’l-Bahá vil at alle barn skal stråle som skinnende lamper som kaster sitt lys av glede overalt. Som en hjelp for oss til å huske at vi alltid bør være glade, la oss lære følgende sitat utenat:

«O menneskebarn! Fryd deg over ditt hjertes lykke, så at du kan bli verdig til å møte meg og gjenspeile min skjønnhet.»¹⁰⁶

Fryd deg

1. Ronald bor langt unna besteforeldrene sine. Da han hørte at han skulle besøke dem i skoleferien, ble han veldig glad. Hjertet hans frydet seg.
2. Mouzhgan hjalp moren og faren sin med å plante agurkfrø i hagen. Hjertet hennes frydet seg da de første små agurkene begynte å vise seg.

Verdig

1. Sonja studerte hardt og fikk strålende karakterer. Læreren roste henne for hennes iherdige arbeid. Sonja var verdig lærerens ros.
2. Davis passet alltid godt på søsknene sine. Foreldrene hans visste at de kunne stole på ham når han var med barna. David var foreldrenes tillit verdig.

Gjenspeile

1. Amari pusset steinene som han fant helt til de ble så blanke at de gjenspeilte lyset.
2. Hjerter som er rene, gjenspeiler Guds egenskaper.

Skjønnhet

1. Ilanas mor gleder seg over å se fugler som flyr på himmelen, blomstrende planter og havets bølger som ruller innover stranda. Hun ser skjønnhet i naturen.
2. Noen ganger berører skjønnheten i en sang hjertene våre så sterkt at vi får tårer i øynene.
3. Når Munir fremsier bønner, husker han på Guds skjønnhet, hans kjærlighet, hans gavmildhet og hans visdom.

D. Historie

Historien nedenfor vil illustrere for barna hvordan 'Abdu'l-Bahá brakte glede til hjertene til dem som var rundt ham. Ved å fortelle historien bør du hjelpe barna å se at ens handlinger kan være en kilde til glede for andre.

Leroy Ioas var en fremtredende bahá'í som du sannsynligvis vil lære mer om etter hvert som du blir eldre. Han var en ung gutt i 1912 da Mesteren besøkte Chicago. Kan du tenke deg dette åndelige barnets glede over å få muligheten til å være i 'Abdu'l-Bahás nærvær? En dag da han og faren hans var på vei til hotellet der Mesteren bodde, fikk Leroy en idé: Han bestemte seg for å ta med noen blomster til 'Abdu'l-Bahá. Med det lille han hadde av penger klarte han å kjøpe en vakker bukett med hvite nelliker. Men innen de hadde kommet frem til hotellet, hadde han ombestemt seg. Han bestemte seg for at han ikke ville gi noe materielt til Mesteren, ikke en gang vakre blomster. Han ville gi ham hjertet sitt. Det var det viktigste han hadde å gi. Så Leroy's far ga blomstene til 'Abdu'l-Bahá uten å nevne hvem som hadde hatt dem med.

'Abdu'l-Bahá ga så en tale til alle vennene som hadde samlet seg på hotellet for å møte ham. Under talen satt Leroy stille ved føttene hans og lyttet til hans kloke og kjærlige ord. Deretter reiste Mesteren seg og håndhilste på gjestene idet han ga hver av dem en hvit nellik som et tegn på sin kjærlighet. Leroy ble nå stående bak Mesteren. «Å, jeg skulle ønske han ville snu seg rundt og gi meg en av blomstene», tenkte den unge gutten. Kanskje han dypt i hjertet sitt ønsket at Mesteren skulle vite hvem som virkelig hadde hatt med de vakre blomstene til ham. Men en etter en ble de hvite nellikene gitt til andre, og det virket usannsynlig at Leroy ville få noen. Plutselig snudde Mesteren seg og festet blikket sitt på Leroy Ioas. Ansiktet hans strålte av kjærlighet og øynene hans var fulle av godhet. Og ga han ham en hvit nellik? Nei. 'Abdu'l-Bahá ga Leroy noe enda mer verdifullt. Han bar en vakker rød rose på kappen sin. Han tok den av og overrakte den til den unge gutten. Leroy's hjerte hoppet av glede. Mesteren visste likevel hvem som hadde gitt ham de hvite nellikene.

E. Lek: «Å fange dragens hale»

Begynn neste aktivitet med å be barna om å stå på en rekke og plassere hendene sine på skuldrene eller rundt livet til den som står foran dem. Det første barnet i rekken vil være dragens hode. Den siste i rekken vil være dragens hale, ivrig etter å svinge til høyre og venstre for å unngå hodet. Inntil startsignalet er gitt, må dragen utgjøre en rett linje. Et av barna teller «en, to, tre!» På signalet «tre!» skal hodet løpe rundt mot halen og prøve å fange den. Hele kroppen må bevege seg med hodet og henge sammen. Dersom hodet klarer å berøre halen, eller dersom kroppen ødelegges før han eller hun klarer det, blir hodet halsen og den neste i rekken blir hodet. Leken fortsetter på denne måten helt til alle barna har hatt muligheten til å være hodet og halen minst én gang.

F. Fargelegging: Tegning 7

G. Avslutningsbønner

LEKSJON 8

A. Å fremsi og lære bønner utenat

Åpne timen på vanlig måte med å fremsi en bønn utenat og be også noen av barna som er valgt ut på forhånd, om å gjøre det. Du kan så gjennomgå den bønningen med barna som de begynte å lære i leksjon 5.

B. Sanger (inkludert repetisjon av tidligere sanger)

Oppriktig

Refreng:

A D A E
Jeg sier det jeg mener – jeg gjør som jeg sier

A D E A
Jeg vet hva som er viktig -jeg er ærlig og oppriktig

Hm

Med hele mitt hjerte, jeg tenker og handler –

A

sier min mening, og lytter til de andre

Hm

Jeg prøver å glemme mine egne ønsker

E

E7

og lytte i det stille – hva -er Guds vilje?

Refreng: Jeg sier det jeg mener...

Hm

Jeg ønsker å tjene, og se fremmede som venner

A

elske andre og la jeg hjertet mitt brenne

Hm

E

E7

Jeg går rett fram, du kan stole på meg – du kan stole på meg

Refreng: jeg sier det jeg mener

(med vennlighet....)

C. Utenatføring av sitater

Når du presenterer barna for sitatet de skal lære i dag, kan du ha nytte av de følgende ideene som er knyttet til temaet for timen:

Når ordene og gjerningene våre gjenspeiler det som er i hjertene våre, utviser vi egenskapen oppriktighet. Oppriktighet inspirerer oss til å være sannferdige og trofaste i vår omgang med andre. Hvis vi for eksempel ber om unnskyldning for noe vi har gjort, og vi også vet i hjertet vårt at vi vil gjøre alt vi kan for ikke å gjenta det vi gjorde galt, er vi oppriktige. Det er gjennom vår oppriktighet at andre kan se vårt hjertes renhet og ha tillit til oss. Som en hjelp for å huske hvor viktig denne egenskapen er, vil vi lære utenat følgende sitat av 'Abdu'l-Bahá:

«Vi bør til alle tider tilkjenne vår sannferdighet og oppriktighet ...»¹⁰⁷

Tilkjennegi

1. Csaba vasket gjørmene av skjellet som han fant på stranden og polerte det til det var glatt og skinnende. Da han var ferdig, var skjellets skjønnhet blitt tilkjennegitt.
2. Idet solen sto opp og morgentåken lettet, ble fjellenes storhet tilkjennegitt.

Oppriktighet

1. Leos klassekamerater spiller ofte spill i stedet for å gjøre lekser. Leo er bekymret for at de ikke vil gjøre det særlig bra på skolen, så han foreslår at de alle gjør lekser sammen og prøver å finne måter som de kan hjelpe hverandre å lære på. Leos omtanke for klassekameratene sine er oppriktig.
2. Rosa lovet moren sin at hun skulle gjøre leksene sine hver dag. Når foreldrene hennes er borte, arbeider Rosa flittig med leksene sine. Rosa var oppriktig i sitt løfte.

D. Historie

Historien som du fortelle barna i denne timen, vil hjelpe dem til å tenke over hva det betyr å ha egenskapen oppriktighet, og å være klar over når den mangler.

Bak huset som tilhørte en mann og kone med flere barn, sto det i mange år et stort tre. Etter hvert som treet vokste, strakk grenene seg oppover og utover og skygget for baksiden av familiehjemmet. En vintermorgen da faren gikk under treet, møtte han en nabo. De snakket kort om det ene og det andre i landsbyen. Etter en stund la naboen merke til det store treet og sa til mannen: «Vet du! Det er virkelig på tide at du hogger ned dette treet. Det vokser helt vilt. Tenk om en av grenene skulle brette og falle ned på taket – eller enda verre, treffe et av barna dine når de leker i skyggen?» Da de to hadde skilt lag, tenkte mannen igjennom naboens råd. Treet hadde stått på plassen sin lenger enn han selv kunne huske, og ingen skade hadde skjedd. Det ga god skygge om sommeren og vernet huset fra de bitende vinterstormene. Det virket kraftig og sterkt. «Men kanskje naboen min har et poeng likevel?» sa mannen til seg selv. «Skinnet kan noen ganger bedra. Hva om treet ikke er så kraftig som det ser ut til?» Så han bestemte seg for å hogge det ned.

Det var en vanskelig jobb, for treet var virkelig stort og hadde mange store og små grener, noen av dem ganske høye. Akkurat da mannen var ferdig, kom naboen tilbake, denne gangen sammen med de to sønnene sine og en kjerre. «Jeg ser at du bestemte deg for å hogge ned treet», sa naboen og så på de store haugene med ved. «Jeg antar du vil trenge noen til å fjerne disse haugene. Kanskje vi kan hjelpe deg. Jeg har tatt med meg kjerra mi og de to sønnene mine, og vi flytter med glede alt dette vekk fra gårdsplassen din.» Uten å vente på svar begynte sønnene å lesse veden opp i den ventende kjerra. Da de dro av gårde med den fullastede kjerra, satte mannen seg på stubben av treet som hadde beskyttet hjemmet hans i alle år. Det var da han oppdaget at naboen ikke hadde vært opptatt av sikkerheten til familien hans likevel, men av forsyningen av ved som kunne holde ham varm gjennom vintermånedene. «Skinnet kan i sannhet noen ganger bedra», sa mannen med et sukk. Så trist at familien mistet det vakre treet sitt den dagen. Men enda tristere er det at naboen mistet sin venns tillit og en mulighet til å vinne Guds velbehag.

E. Lek: «Varmt eller kaldt»

Begynn med at ett av barna får bind for øynene og be ham eller henne om å snu seg bort fra de andre. Få de andre til å gjemme en liten gjenstand, for eksempel en blyant eller en fargestift, og fjern så bindet fra det første barnet som nå skal lete etter gjenstanden som er gjemt. De andre skal hjelpe til ved å klappe sterkere og sterkere jo nærmere barnet kommer gjenstanden som er gjemt. Hvis barnet beveger seg bort fra stedet der gjenstanden er gjemt, blir klappingen svakere og svakere. I stedet for å klappe, kan barna rope: «Varmt!», «Varmere!» og «Kokvarm!» når barnet som leter, kommer nærmere gjenstanden og «Kald!», «Kaldere!» og «Iskaldt» hvis barnet beveger seg bort fra den. Barna bør passe på og ikke villeden den som leter etter den gjemte tingen, for ellers vil han eller hun miste tilliten til de andre, og leken blir meningsløs.

F. Fargelegging: Tegning 8

G. Avslutningsbønner

LEKSJON 9

A. Å fremsi og lære bønner utenat

For å begynne denne og de neste tre timen, velg en bønn som du sier utenat, for eksempel den som er foreslått i Del 10. Noen få elever kan være med og fremsi bønner, og deretter kan du introdusere den som står nedenfor til utenat læring. Denne bønningen er lenger enn de to forrige som barna lærte utenat, men det vil ikke være vanskelig for dem å forstå den, og de bør klare å lære den utenat senest i løpet av Leksjon 12.

«Velsignet er den plett, og det hus, og det sted, og den by, og det hjerte, og det fjell, og det tilfluktssted, og den hule, og den dal, og det land, og det hav, og den øy, og den eng hvor Guds navn er blitt nevnt og hans pris sunget.»¹⁰⁸

B. Sanger (inkludert repetisjon av tidligere sanger)

Vær som jorden

E H A E H
Se vår jord, den er ydmyk. Guds rikdom vil den gi

A E H
Alt vi trenger til vårt liv Vi kan vandre på den hver dag,

A E H A E
Men aldri hørte vi at den sa: Jeg er større, rikere enn deg.

(fortsetter på neste side)

E H A E H
 Treet er også ydmykt Når frukten vokser stor,
 A E H
 Bøyer treet seg mot jord Vi kan plukke frukten da,
 A E H A E
 Men aldri hørte vi treet sa: Jeg er større, rikere enn deg.

E H A E
 Vær som jorden, Vær som et tre.
 H A E
 Fly til herlighetens himmel På vinger av ydmykhet
 H A E
 Fly til herlighetens himmel På vinger av ydmykhet.

C. Utenatføring av sitater

Tankene nedenfor vil hjelpe deg med å introdusere temaet for denne timen og sitatet til utenatføring:

Ydmykhet er en veldig viktig åndelig egenskap. De som er ydmyke overfor Gud, erkjenner Guds og hans skaperverks storhet. De vet at uten hans hjelp og nåde, kan ingen av oss oppnå noe som helst. Han er den allmektige, den uendelig sterke. Og på samme måte som vi aldri viser stolthet overfor Gud forblir vi ydmyke overfor hele skaperverket hans. Vi husker på at jorden og alle på den ble skapt av ham og gjenspeiler hans tegn og egenskaper. Vi respekterer naturen og vet i våre hjerter at vi alltid kan lære noe av dem rundt oss. La oss lære følgende sitat utenat:

«O menneskebarn! Vær ydmyk overfor meg, så jeg av kjærlig nåde kan komme til deg.»¹⁰⁹

Ydmyk

1. Zinab arbeider samvittighetsfullt med matematikkoppgavene sine og gjør det alltid bra. Hun er ydmyk og skryter ikke av det hun oppnår.
2. Barna i Yong Fus nabolag er ivrige etter å lære, og han ble spurt om å sette i gang en liten klasse for dem. Selv om han har lite erfaring og kjenner seg uverdigg, setter han sin lit til Gud og gjør sitt beste. Han møter oppgaven med ydmykhet.

Kjærlig nåde

1. Familien til Candace har invitert noen naboer hjem til seg til et måltid. Når gjestene kommer, ønsker Candace dem varmt velkommen, og med kjærlig nåde tilbyr hun dem en kjølig drikk.
2. Giovanni så at den eldre naboen hans strevde seg hjemover med handleposene, så han tilbød henne med kjærlig nåde å bære dem for henne.

D. Historie

En av de mest fremtredende egenskapene hos 'Abdu'l-Bahá var ydmykhet. Mange mennesker ville gi ham flotte titler, men han ønsket bare å bli kalt 'Abdu'l-Bahá, som betyr «Herlighetens tjener». Hans høyeste ønske var å tjene. En gang hadde noen velstående gjester lagt en storstilt plan for hvordan han skulle vaske hendene sine før et måltid. De fikk en gutt i et spesielt antrekk til å bære en lekker bolle med «krystallklart vann», og de hadde også et parfymert håndkle klart til ham. Da Mesteren så gruppen med venner som kom mot ham over plenen sammen med den lille gutten, bollen og håndkleet, visste han hva de tenkte på. Han skyndte seg å finne noe vann i nærheten, vasket hendene sine og tørket dem med en klut som gartneren hadde. Strålende snudde han seg for å hilse gruppen velkommen. Og så, idet han ga dem den samme æren som var ment for ham, tilbød han dem kjærlig vannet og det parfymerte håndkleet.

E. Lek: «Noen ganger er vi høye»

Et barn får bind for øynene og resten danner en sirkel rundt ham eller henne. I kor sier de:

«Vi er veldig høye.» (De skal da stå på tærne og strekke seg så høyt de kan.)

«Vi er veldig lave.» (De skal da sette seg på huk og gjøre seg selv så lave de kan.)

«Noen ganger er vi høye.» (De strekker seg opp igjen.)

«Noen ganger er vi lave.» (De setter seg på huk igjen.)

Læreren viser barna med håndtegn om de skal være høye eller lave, og så sier de igjen i kor:

«Gjett hva vi er nå!»

Barnet med bind for øyene forsøker å gjette ved hjelp av lyden på stemmene deres om de er «lave» eller «høye». Hvert barn får ha bind for øynene etter tur.

F. Fargelegging: Tegning 9

G. Avslutningsbønner

LEKSJON 10

A. Å fremsi og lære bønner utenat

Etter åpningsbønnen kan barna fortsette å lære bønnen som ble introdusert i forrige leksjon.

B. Sanger (inkludert repetisjon av tidligere sanger)

Takknemlighet

C F C
Jeg er takknemlig for takknemlighetens gave

C F C
Jeg er takknemlig for takknemlighetens gave

F C F C
Den gjør livet mitt rikt, den gjør livet mitt rikt

C F C
Jeg er takknemlig for takknemlighetens gave

C F C
Jeg takker deg å prise deg Herre

F C G
For kjærighet og kunnskap fra deg

F C F C
De er plantet i mitt hjerte, de vil vokse og gro

C F C
Ja jeg takker deg og prise deg Herre

Jeg er takknemlig for takknemlighetens gave
Jeg er takknemlig for takknemlighetens gave
Den gjør livet mitt rikt, den gjør livet mitt rikt
Jeg er takknemlig for takknemlighetens gave

C. Utenatlæring av sitater

Sitatet som skal læres utenat, kan introduseres til elevene dine på følgende måte:

Når vi mottar selv den minste gave, takker vi personen som har gitt den til oss. Hvor mye mer bør vi ikke da være takknemlige overfor Gud for hans utallige gaver og goder – omsorgsfulle øyne som våker over oss, hjerter som elsker oss og alt som han har skapt slik at vi kan vokse og utvikle oss. ‘Abdu’l-Bahá forteller oss at vi bør være takknemlige overfor Gud for de mange gavene han har gitt oss og for å ha fylt hjertene våre med kjærlighet. Vi må alltid være takknemlige overfor Gud, selv i vanskelige tider. Å takke Gud gjør oss i stand til å motta stadig mer av hans uendelige velsignelser. La oss lære følgende sitat utenat:

«Vær du lykkelig og takknemlig. Reis deg for å takke Gud, så din takknemlighet kan bidra til økte gaver.»¹¹⁰

Bidra

1. Nadia er alltid ren. Hun vet at renslighet er viktig for åndelig vekst. Renslighet bidrar til åndelighet.
2. Steffs familie samarbeider og hjelper hverandre med alle viktige saker. Fordi de samarbeider, lever de i harmoni. Samarbeid bidrar til harmoni.

Øke

1. I fjor hadde Marias skole bare fem lærere. I år har den åtte lærere. Antall lærere har økt med tre.
2. Shayan er en glad gutt, og gleden hans vokser enda mer når han kan hjelpe andre. Gleden hans øker når han tjener andre.

D. Historie

En dag kom en rik dame langt borte fra for å besøke ‘Abdu’l-Bahá i Det hellige land. Hun begynte på en omstendelig måte å fortelle om sine små plager, den ene etter den andre. ‘Abdu’l-Bahá lyttet med tålmodighet og vennlighet en ganske lang stund, helt til han måtte gå til en annen avtale. Før han forlot gjesten sin pekte han imidlertid på en mann som gikk utenfor vinduet. «Der går det en mann som jeg vil be om å komme inn til deg», sa han. «Han heter mirzá Haydar-‘Alí. Han går på jorden, men bor i himmelen», forklarte ‘Abdu’l-Bahá. «Han har mange vanskeligheter og han vil fortelle deg om dem.»

Mirzá Haydar-‘Alí hadde virkelig opplevd mange vanskeligheter. Han var fra Persia der bahá’iene ble behandlet med urettferdighet og stor grusomhet. Noen ble arrestert og feilaktig fengslet, andre ble slått av folk som var fulle av hat og sinne. Det ville gjøre hjertene deres for triste å høre om alle lidelsene som mirzá Haydar-‘Alí hadde utholdt gjennom livet.

Nå gikk ‘Abdu’l-Bahá ut for å hente mirzá Haydar-‘Alí og ta ham med inn for å møte gjesten. Etter å ha introdusert ham for damen, gikk ‘Abdu’l-Bahá. Mirzá Haydar-‘Alí begynte med en gang å snakke til henne med stor glede og ydmykhet om den fantastiske tiden vi lever i og om alle de Guds velsignelser som skal komme. Gjesten lyttet en liten stund før hun utålmodig avbrøt og sa: «Men ‘Abdu’l-Bahá sa at du ville

fortelle meg om vanskelighetene dine.» Mirzá Haydar-‘Alí så forbauset på henne. «Vanskeligheter?» svarte han. «Men frue, jeg har aldri hatt noen vanskeligheter. Jeg vet ikke hva vanskeligheter er.» ‘Abdu’l-Bahá visste selvsagt at selv om mirzá Haydar-‘Alí hadde opplevd store lidelser, hadde de aldri berørt gleden hans, og han så bare alle velsignelsene som Gud hadde gitt ham i livet, og som han var takknemlig for.

E. Lek: «Rask impuls»

Be barna danne en sirkel idet de holder hverandre i hendene. Be dem først om å klemme sammen den venstre hånden, og deretter den høyre. Forklar så etterpå at de skal sende et «puls»-signal gjennom gruppen. Ett barn begynner ved å gi et raskt trykk i hånden til barnet som står på hans eller hennes høyre side, som sender signalet videre til neste barn, og så videre til det kommer tilbake igjen til det første barnet. Ta tiden på barna og utfordr dem til å gjøre det fortere og fortere. Når barna har lært den grunnleggende leken, kan du be dem sende impulsen i motsatt retning, eller øke antall trykk per impuls.

F. Fargelegging: Tegning 10

G. Avslutningsbønner

LEKSJON 11

A. Å fremsi og lære bønner utenat

Begynn timen på den vanlige måten ved å fremsi en bønn utenat og inviterer noen få barn til å fremsi en. Du kan så hjelpe barna med å fortsette å lære utenat bønningen som ble introdusert i Leksjon 9.

B. Sanger (inkludert repetisjon av tidligere sanger)

Nabogutten Kjell

(Tromme rytmen)

Jeg skal fortelle deg noe morsomt, om en nabo venn vi har
Han er veldig veldig morsom, og ganske mye rar.
Han har mange dårlig egenskaper, men de tenker vi ikke på
For han har en veldig god en
som jeg skal fortelle deg om nå:
Han forteller mye morsomt, og er alltid veldig glad
Derfor har vi det veldig morsomt – og hipp og hipp hurra!

Selv om det blåser og regner masser, skinner sola likevel
Når han kommer bort i veien, han nabogutten Kjell.
Vi er alltid veldig glade når han sammen med oss er
og da er det liksom alltid fint – fint vær
når han sammen med oss er
For de aller aller beste vi vet – det er å være glad
Vi er veldig veldig heldige som en slik venn kan ha
Som gjør oss glad – som gjør oss glad – ha-ha-ha!

C. Utenatføring av sitater

Det foreslås at du presenterer dagens tema og sitatet som skal læres utenat, ved å dele de følgende tankene med elevene dine:

Tilgivelse er en guddommelig egenskap. ‘Abdu’l-Bahá sier til oss at vi alltid skal tilgi hverandre. Vi bør se med tilgivelsens øyne og ikke se på hverandres feil. Hvis vi følger ‘Abdu’l-Bahás eksempel, vil vi vise tilgivelse ikke bare overfor våre venner når de gjør en feil, men også overfor dem som er uvennlig mot oss. Som en hjelp i anstrengelsene våre for å være tilgivende, la oss lære følgende sitat utenat:

«... la deres pryde være tilgivelse og barmhjertighet og det som gleder hjertene hos Guds nære yndlinger.»¹¹¹

Barmhjertighet

1. Det fortsatte å regne dag etter dag. Selv da landsbyen ble oversvømt sluttet det ikke å regne. Regne viste ingen barmhjertighet.
2. Når vi ber til Gud, tilgir han våre feil. Han viser oss barmhjertighet.

Å glede

1. Ursula følte seg ikke bra. Venninnen hennes, Elsie, hadde med seg blomster til henne og satt hos henne en lang stund mens hun fortalte historier og pratet. Elsies besøk gjorde at Ursula følte seg mye bedre. Ursula ble gledet av besøket hennes.
2. Fru Sanchez fikk et langt brev fra mannen sin som hadde dratt til en naboby for å arbeide. Brevet brakte den gode nyheten at han snart ville komme hjem igjen. Nyhetene gledet henne veldig.

Yndling

1. Læreren var glad i alle elevene sine og ga hver av dem spesiell oppmerksomhet. De var alle hennes yndlinger.
2. James likte alle fagene på skolen, men han var best i fysikk. Fysikk var yndlingsfaget hans.

D. Historie

På den tiden da Mesteren bodde i 'Akká, var der en guvernør som gang på gang forsøkte å skade bahá'iene. Ved en anledning kom han opp med en plan om å ødelegge levebrødet deres: Han ga vaktene sine ordre om å stenge butikkene til alle bahá'iene og bringe nøklene til ham. Men 'Abdu'l-Bahá fant ut hva guvernøren hadde planlagt og rådet vennene til ikke å åpne butikkene neste dag. Han ba dem vente og se hva Gud hadde forordnet.

Du kan tenke deg guvernørens forbauselse da han hørte at vaktene ikke kunne bringe ham nøklene fordi butikkene ikke var blitt åpnet. Men før han kunne tenke ut hva han så ville gjøre, skjedde det noe uventet. Et telegram ankom fra hans overordnede som avsatte ham fra stillingen hans som guvernør i byen. På den måten ble butikkene til bahá'iene reddet.

Eks-guvernøren ble beordret til å forlate 'Akká og dra til en annen by som heter Damaskus. Han ante ikke hva han skulle gjøre. Han måtte reise straks og alene. Hva ville skje med familien hans? Hvem ville hjelpe en som hadde mistet myndighetenes gunst? Mesteren hørte dette og gikk for å besøke ham. Han overøste den ulykkelige mannen med stor vennlighet, som om han aldri hadde vært en fiende av troen. Ikke én gang nevnte han de tidligere ugjerningene hans. I stedet tilbød han ham å hjelpe på enhver tenkelig måte. Eks-guvernøren var bekymret for å reise fra konen sin og barna. 'Abdu'l-Bahá forsikret ham om at han ville ta seg av den saken. Senere organiserte han en behagelig reise, fant en pålitelig person som reisefølge for konen og barna, betalte alle utgiftene og sendte familien av gårde til Damaskus.

Eks-guvernøren var lykkelig da han ble gjenforenet med familien sin. Med hjertet fylt av takknemlighet henvendte han seg til mannen som hadde reist sammen med familien og spurte ham om kostnadene for reisen. Mannen forklarte at de var betalt av 'Abdu'l-Bahá. Da tilbød eks-guvernøren ham en gave som takk for hans vennlighet og omtanke på reisen. Men han ville ikke ta imot gaven. Han sa at han bare hadde vært lydig mot 'Abdu'l-Bahá og ønsket ikke å få noe for sin tjeneste. Eks-guvernøren inviterte ham da til å bli over natten som gjest i hans hjem. Men han sa at han var ivrig etter å følge instruksene fra Mesteren, som hadde bedt ham returnere til 'Akká uten forsinkelser. Eks-guvernøren ba mannen om i det minste å vente lenge nok til at han fikk skrevet et brev til 'Abdu'l-Bahá. Dette godtok han, og da han var tilbake til 'Akká, leverte han brevet til Mesteren. I brevet sto det: «Å 'Abdu'l-Bahá, jeg ber deg om å tilgi meg. Jeg forsto ikke. Jeg kjente deg ikke. Jeg har gjort deg mye ondt. Du har gjengjeldt det med stor godhet.»

E. Lek: «Folk mot folk»

Be barna om å gå tilfeldig omkring mens de klapper og sier «folk mot folk». Når du roper «rygg mot rygg!» skal de stoppe, og hver finner en partner som de stiller seg sammen med rygg mot rygg. På ditt signal begynner de igjen å bevege seg rundt, klapper og sier «folk mot folk». Når du roper «ansikt mot ansikt!» stopper de og stiller seg med ansiktet mot en partner, og bøyer hodene. Leken fortsetter på denne måten, og disse to kommandoene gjentas flere ganger. Andre kommandoer kan være «kne mot kne» og «albu mot albu!»

F. Fargelegging: Tegning 11

G. Avslutningsbønner

LEKSJON 12

A. Å fremsi og lære bønner utenat

Som alltid bør timen begynne med åpningsbønner. Du kan deretter gjennomgå med barna den bønningen som de har øvd på de siste tre gangene. Du bør være sikker på at de all kan fremsi den godt, siden du i Leksjon 13 vil introdusere en ny bønn som de skal lære utenat.

B. Sanger (inkludert repetisjon av tidligere sanger)

Sannferdighet

D C D
Jeg vil snakke sant til deg

A D
Det er dumt å lyve

G D
Da vil alle vite

E A
At de kan stole på meg.

Refreng:

G D A D
Hold fast ved sannferdighet, det faste grunnlag for all dyd

G D E A
La sannferdighet og høflighet være din største pyrd

G D A D
Hold fast ved sannferdighet, det faste grunnlag for all dyd

G D E A
La sannferdighet og høflighet være din største pyrd

Edel har Gud skapt meg,
det er godt å vite.
Jeg vil være sann mot det,
uttrykke min edelhet for deg

Refreng:

Hold fast ved sannferdighet...

C. Utenatlæring av sitater

Nedenfor er noen få ideer som du kan dele med elevene dine for å presentere temaet for timen, som er ærlighet, og sitatet som de skal lære utenat.

Hager er prydet med blomster av forskjellige fasonger og farger. Om våren er frukttrærne prydet med duftende blomster. Vi pryder oss selv med rene og plettfriske klær. All denne pryden skaper skjønnhet. Mer enn materielle ting er det likevel utstrålingen av åndelige egenskaper som gjør mennesker vakre, som bringer glede til hjertene våre. En av de vakreste egenskapene som kan pryde livene våre, er ærlighet. Når vi smykker oss med ærlighet, tar vi ikke ting som tilhører andre uten deres tillatelse, vi jukser ikke og lurer aldri noen til å gjøre noe. For å hjelpe oss å huske på egenskapen ærlighet, la oss lære utenat følgende sitat av Bahá'u'lláh:

«Smykk deres tunger, o folk, med sannferdighet, og pryd sjelen med ærlighetens smykke.»¹¹²

Smykk

1. Malit plantet vakre roser i hagen. Rosene smykker hagen.
2. Sunil forteller bare sannheten. Ordene hans er alltid smykket med sannferdighet.

D. Historie

I de siste årene av sitt liv kunne 'Abdu'l-Bahá reise til mange steder rundt om i verden. Uansett hvor han reiste hen, møtte han mennesker fra alle samfunnslag – arbeidere og ledere, lærere og forskere – og han gjorde det han kunne for at alle skulle føle seg komfortable. En dag mens han var i Egypt, hadde han invitert en høytstående embedsmann som skulle være gjesten hans til lunsj. 'Abdu'l-Bahá bestemte seg for å leie en vogn som skulle kjøre dem til stedet der de skulle være, siden embedsmannen var vant til denne slags komfort.

Turen var ikke lang, og de kom snart frem til lunsjen. Men da kusken skulle ta imot penger fra 'Abdu'l-Bahá, forlangte han mye mer enn en rettferdig pris for turen. 'Abdu'l-Bahá visste at kusken ikke var ærlig. Han betalte mannen bare det som han skulle ha, og så snudde han seg for å gå.

Da kusken prøvde å argumenter, sto 'Abdu'l-Bahá på sitt. Han sa til mannen at hvis han hadde vært ærlig om prisen, ville han ha fått en god ekstra sum. Så gikk Mesteren og lot kusken få tenke gjennom handlingene sine.

E. Lek: «Firkant, sirkel, trekant»

Det antas at barna kjenner navnet på i hvert fall noen få figurer, for eksempel «firkant», «sirkel», og «trekant». Begynn med å gjennomgå disse begrepene og figurene med barna, og vær sikker på at de kan gjenkjenne hver av dem. Hold så opp et kort der du har tegnet tre figurer i en bestemt rekkefølge, for eksempel sirkel, sirkel, firkant – og be dem se nøye på det. Legg kortet til side og be så et av barna si rekkefølgen høyt. Gjør dette flere ganger, idet du bruker kort som du på forhånd har tegnet forskjellige sekvenser på. Ha noen kort med

bare to figurer på, i tilfelle det er for vanskelig for barna å huske en sekvens med tre, og ha også noen få kort med sekvenser på fire og fem, i tilfelle sekvensene med tre er for lette.

Det neste du kan gjøre er å rope ut en sekvens med former, enten to, tre eller fire, avhengig av barnas evner, og be et barn i gruppen om å gjenta den. Etter at du har gjort dette flere ganger med hvert barn, kan du gjøre leken mer krevende ved å be barna tegne sekvensene som du roper ut.

F. Fargelegging: Tegning 12

G. Avslutningsbønner

LEKSJON 13

A. Å fremsi og lære bønner utenat

I denne og de neste tre timene, vil barna øve på å lære bønner nedenfor utenat. Du kan introdusere den til dem etter at du har fremsagt en åpningsbønn utenat, for eksempel den som er foreslått i Del 13, og etter at noen få av barna også har gjort det.

«O Herre! Plant denne sarte spire i dine mangfoldige gavers hage, vann den fra din miskunnhets kilder så den kan vokse til en utmerket plante ved utstrømningene av din gunst og din nåde.

Du er den mektige og den sterke.»¹¹³

B. Sanger (inkludert repetisjon av tidligere sanger)

La ditt hjerte brenne

D Hm G D
Slå dere ikke til ro, med å vise vennlighet bare i ord

D Hm E7 A
Slå dere ikke til ro, med å vise vennlighet i bare ord

Hm D
La hjertet gløde av kjærlig omsorg,

F#7 Hm
for alle som krysser deres vei

G D
La hjertet gløde av kjærlig omsorg,

A D
for alle som krysser deres vei

(fortsetter på neste side)

G D A Hm G D
La hjertet gløde, la hjertet gløde - av kjærlig omsorg

A D
for alle som krysser deres vei

G D A Hm G D
La hjertet gløde, la hjertet gløde - av kjærlig omsorg

G A D
for alle som krysser deres vei

C. Utenatføring av sitater

I denne timen vil barna lære et sitat som er relatert til egenskapen medfølelse, og som du kan presentere for dem på følgende måte:

Gud er den mest medfølende, den overmåte barmhjertige. Når vi har det vanskelig, vender vi våre hjerter mot ham og ber ham om å trøste og styrke oss. På samme måte må vi vise medfølelse overfor andre. Når noen vi kjenner har et problem eller er lei seg, bør vi gjøre vårt beste for å forstå og hjelpe ham eller henne. Vi må vise medfølelse og være god mot alle under alle forhold, slik som treet som gir frukt til hver og en, selv til dem som kaster stein på det. 'Abdu'l-Bahá fremviste medfølelse til alle tider og til alle mennesker, selv om hans liv var fylt av lidelse. For å hjelpe oss i våre anstrengelser for å være medfølende, la oss lære hans ord utenat:

«Guds rike er grunnlagt på rimelighet og rettferdighet, og også på barmhjertighet, medfølelse og vennlighet overfor enhver levende sjel.»¹¹⁴

Grunnlagt

1. Doktoren var bekymret for landsbybarnas helse, så han åpnet en klinikk for å hjelpe dem. Klinikken ble grunnlagt ut fra hans kjærlighet for barna.
2. Jenna og Mercedes har vært venner lenge. De gjør alltid leksene sammen og deler med hverandre nyttige ting de har lært. Deres vennskap er grunnlagt på godhet og kjærlighet.

Rimelighet

1. Alle menneskene i kongeriket arbeidet hardt for dets velstand. Når alle avlingene var høstet, fordelte kongen dem blant sine undersåtter i forhold til størrelsen på deres familier. Kongen behandlet sine undersåtter med rimelighet.
2. Kommunestyret måtte bygge ny vei til neste bygd. De bestemte seg for å legge veien utenom jordbruksområdene. På denne måten var det mange som fikk nytte av den nye veien uten at bøndene måtte lide. Kommunestyret utviste rimelighet i sin beslutning.

Medfølelse

1. Li Yong la merke til at hans venninne Zahra var lei seg, så han gikk for å finne ut om han kunne hjelpe henne på noen måte. Zahra forklarte til ham at moren hennes var syk og var på sykehus. Li Yong lyttet og trøstet Zahra og tilbød å være med henne til sykehuset neste dag. Li Yong viste medfølelse overfor Zahra.
2. En dag var Shiori ute og gikk tur på landet, og hun så et lite lam som hadde satt fast det ene benet i et gjerde. Shiori løsnet forsiktig benet og la en bandasje på det. Shahla viste medfølelse overfor lammet.

D. Historie

Da 'Abdu'l-Bahá reiste til Vesten, kom det mange mennesker i hver eneste by som han besøkte, for å møte ham og lytte til hans oppmuntrende ord. Dag og natt møtte han mennesker av alle slag – unge og gamle, rike og fattige, offentlige tjenestemenn og vanlige borgere. Noen kom på grunn av sin store kjærlighet til Mesteren, og andre kom fordi de var nysgjerrige på hva han hadde å si.

En dag kom det en kvinne til hjemmet der 'Abdu'l-Bahá bodde og banket på døren. Hun var en ganske alminnelig kvinne som lengtet i hjertet sitt etter å få være sammen med 'Abdu'l-Bahá i noen få øyeblikk. «Har du en avtale om å møte Mesteren?» spurte mannen som åpnet døren. Hun sa at det hadde hun ikke. Hun ble fortalt at hvis det var slik, så ville det ikke være mulig for henne å møte 'Abdu'l-Bahá, for han var i et møte med noen veldig viktige personer.

Ulykkelig snudde hun seg bort og begynte å gå ned trappene foran huset. For en skuffelse som fylte hjertet hennes! Men plutselig dukket det opp en budbringer fra 'Abdu'l-Bahá som ba henne om å komme tilbake. Mesteren ønsket å møte henne. Stemmen hans kunne høres med kraft og autoritet: «Et hjerte er såret. Skynd dere, skynd dere, bring henne til meg!»

E. Lek: «Sammen»

Del barna i par der barna står side ved side med det ene barnets venstre ben knyttet sammen med det andre barnets høyre ben. Si til barna at hvis de ønsker å få til denne leken, må de lære å samarbeide. La hvert par gå fra ett fastsatt sted til et annet. Du kan gjøre leken mer krevende ved å legge små hindringer i veien, slik som grener og steiner. Pass på at det gjøres på en trygg måte. Alternativt kan parene, i stedet for å bare å gå, bli bedt om å hoppe som frosker, galoppere som hester, og så videre. Det kan være nødvendig å forklare for barna at parene ikke konkurrerer med hverandre.

F. Fargelegging: Tegning 13

G. Avslutningsbønner

LEKSJON 14

A. Å fremsi og lære bønner utenat

Som alltid kan du og noen av barna åpne timen med å fremsi noen bønner. Barna kan deretter fortsette å lære utenat den bønningen som ble presentert i forrige leksjon.

B. Sanger (inkludert repetisjon av tidligere sanger)

Fuglen (Løsrivelse)

(C Dm G)

En dag fløy en fugl over himmelen
Full av glede og trygghet, fløy den
Den sang fra hjertet, i paradiset, dens hjem
Men mens fløy ble fuglen opptatt av bakken

(Dm G)

I vannets glans så fuglen en refleksjon av seg selv
Fine vinger og et gyllen nebb
Og fuglen fløy lenger ned, lenger ned
Og plutselig så traff den (Am) bakken

(Dm Am G)

...og med gjørmete vinger var det vanskelig å vende hjem til himmelen

Refreng: (C Dm G)

Og som den fuglen hører også jeg til himmelen
Vil ikke fly mot bakken, jeg vis vise løsrivelse (repetere)

(Dm G)

Jeg vil ikke bli for opptatt av meg selv
Men heller vil jeg hjelpe menneskeheten
Jeg vil minnes Gud i alt jeg gjør
Og ikke fanges av (Am) jordens klør

(Dm Am G) for

med strålende vinger skal jeg alltid vende hjem til mitt hjertes hjem

Refreng (C Dm G) og som den fuglen ... Slutt (C) ... løsrivelse

C. Utenatføring av sitater

Barna vil lære utenat et sitat om egenskapen løsrivelse som er temaet for timen. Du kan presentere temaet for dem på følgende måte:

Gud har skapt alle gode ting i denne verden for at vi skal kunne glede oss over dem – god helse, deilig mat, kjærlighet og vennskap, skjønnheten i naturen og tankens kraft som gjør oss i stand til å gjøre oppdagelser og skape oppfinnelser for å forbedre levemåten vår. Vi bør gjøre bruk av alle disse velsignelsene Gud har gitt oss og være takknemlige for gleden over livet. Men vi må være forsiktige slik at vi ikke blir knyttet til denne verden. Sjelene våre må være fri til enhver tid. Som frie og sterke fugler bør de sveve i hellighetens himmel. Så trist det er om en fugl forblir på bakken og ikke klarer å ta til vingene fordi den er fast knyttet til tingene rundt seg. La oss lære følgende sitat utenat:

«Vit at din sanne pryd består i kjærlighet til Gud og i at du er løst fra alt uten ham ...»¹¹⁵

Består

1. Vladislav har en pølse, noen poteter og grønne bønner til lunsj. Lunsjen hans består av pølser og poteter og grønne bønner.
2. Denne setningen har fem ord. Den består av fem ord.

Løsrivelse

1. Helgi ville så gjerne gå og svømme med vennene sine. Men han blir med glede hjemme hos lillesøsteren sin slik at moren kan gå til butikken. Helgi viste løsrivelse fra sine egne planer fordi han ønsket å hjelpe familien.
2. På slutten av skoleåret syntes Anjali det vill være fint å ta med blomster til læreren sin. Søsteren forslø at de skulle bake en kake i stedet. Anjali synes detter er en god idé. Hun er løsrevet fra sin egen idé.

D. Historie

En dag diskuterte to menn som var gamle venner, åndelige temaer over en kopp te. En av disse mennene hadde samlet store rikdommer i løpet av livet sitt og manglet ingenting. Den andre hadde mye mindre. «Jeg skulle gjerne ha reist til Det hellige land», sa den andre til den rike vennen sin. Den første svarte uten å nøle: «Dette er en fantastisk idé! Jeg blir med deg.» De to satte ned tekoppene sine og reiste seg opp med en gang, og satte av sted til Det hellige land.

De hadde bare gått et kort stykke da natten begynte å falle på. Mannen som var fattigere, begynte å gå saktere og så stoppet han idet han sa: «Min venn, la oss gå tilbake til husene våre for å overnatte. Det vil være mer komfortabelt, og så kan vi starte friske og uthvilt i morgen tidlig.» «Men hvorfor skulle vi gå tilbake?» svarte den andre. «Vi er på vei til Det hellige land!» Likevel var ikke vennen hans fornøyd. «Det er veldig langt å gå til fots til Det hellige land», prøvde han igjen. «La meg i det minste gå tilbake og hente eselet mitt som jeg helst ikke vil la være igjen.»

«Da», sa den rike vennen til den andre, «er du kanskje likevel ikke den rette til å dra sammen med meg på denne reisen. Med glede har jeg etterlatt stor rikdom – hester, eiendommer og fine klær – men jeg føler ikke noe savn. For hvilken større gave er det

enn å tilbringe om så et øyeblikk i Det hellige land. Klarer du ikke engang å la eselet ditt være igjen?» Dessverre klarte han ikke å gi slipp på sin ene høyt verdsatte eiendel. Og dermed forlot han vennen sin, som fortsatte på sin vei til Det hellige land og ikke så seg tilbake en eneste gang.

E. Lek: «Hjul»

Be barna å stå etter hverandre i en sirkel, idet de strekker den venstre armen inn i sirkelen og lar hendene møtes i sentrum. De ligner nå et hjul med armene som eiker. La dem så bevege seg rundt sirkelens sentrum som et hjul. Når det er gjort, be dem bevege seg i rommet der klassen holdes, mens de forblir i formasjonen. For å gjøre det enda mer krevende, kan de bli bedt om å hoppe og hinke.

Du kan gjøre leken enda mer krevende ved å la barna sitte på gulvet i en sirkel og strekke bena rett frem slik at føttene berører hverandre i midten. De skal så legge håndflatene på gulvet ved siden av hoftene. De er nå klare for å få hjulet til å bevege seg. For å gjør det, skyver alle seg opp med hendene og flytter seg et stykke til høyre. Så fortsetter de stykke for stykke med hendene på denne måten mens de holder føttene i midten av hjulet, til det har snurret helt rundt én gang.

F. Fargelegging: Tegning 14

G. Avslutningsbønner

LEKSJON 15

A. Å fremsi og lære bønner utenat

Etter at åpningsbønnene er fremsagt, kan du kan hjelpe barna med å fortsette å lære utenat den bønningen som ble presentert i Leksjon 13.

B. Sanger (inkludert repetisjon av tidligere sanger)

Sann frihet

D
Jeg var lykkelig i fengslet,
Dm7 D
for de dagene ble tilbragt på tjenestens vei
F B D
For meg var fengselet frihet, sa 'Abdu'l-Bahá

Dm C Dm
Frihet er ikke et spørsmål om sted, men om en tilstand
B Dm
Selvet er det største fengsel, selvet er det største fengsel
B Dm
Selvet er det største fengsel, selvet er det største fengsel

D
Når man løslates fra selvets fengsel -

Dm7 D
da er det sann frihet

F B D
For selvet det er det største fengsel

Dm C Dm
Frihet er ikke et spørsmål om sted, men om en tilstand

Dm C Dm
Frihet er ikke et spørsmål om sted, men om en tilstand

F B D
For selvet det er det største fengsel

F B D
For selvet det er det største fengsel

C. Utenatføring av sitater

Nedenfor er noen ideer som kan hjelpe deg i presentasjonen av temaet for timen og sitatet som barna skal lære utenat.

‘Abdu’l-Bahá var tilfreds med Guds vilje under alle forhold. Han brukte å fortelle dem som var rundt ham at det er lett å være tilfreds når alt går bra, når man er frisk og lever behagelig. Det er vanskeligere å føle seg lykkelig og tilfreds i tider med vanskeligheter, i tider med sykdom og problemer. Til tross for all lidelse som fylte livet hans, ble ‘Abdu’l-Bahá aldri motløs. Gjennom de mest alvorlige og vanskelige tider fortsatte han å være tilfreds og takknemlig overfor Gud. Han var alltid glad og optimistisk. La oss lære følgende sitat utenat slik at vi ofte kan bli minnet om verdien av å være tilfreds med Guds vilje:

«Kilden til all ære er å ta imot hva enn Herren har skjenket, og å være tilfreds med det som Gud har forordnet.»¹¹⁶

Herlighet

1. Etter at hun hadde studert vitenskapelige fag på skolen, ble Poh Leng med i en forskergruppe. De gjorde mange betydningsfulle oppdagelser. Arbeidet hennes brakte herlighet til familiens navn.
2. Swee elsket å se på naturen – på fjellene, trærne og sjøen. Alltid når hun så skjønnheten i verden, tenkte hun på Guds majestet og storhet, han som er Skaperen av alle ting. Det å se på naturen fikk Swee til å tenke på Guds herlighet.

Skjenket

1. Paulo takker Gud hver dag for sin kjærlige familie, sin gode helse og for alle gode ting

Gud har gitt ham. Paulo er takknemlig for de mange gavene som Gud har skjenket ham.

2. Uten solen ville jorden vært mørk og kald, og ingenting kunne leve der. Solen skjenker lys og varme til jorden.

Forordnet

1. Kongen ga ordre om at ingen mennesker i landet hans skulle arbeide på den første vårdagen. Den første vårdagen ble forordnet som en fridag.
2. I mange måneder falt det ikke regn i området, og folk fikk beskjed fra landsbyrådet om å begrense bruken av vann. Bestemmelsen ble forordnet av rådet for å spare vann.

D. Historie

En kveld gikk 'Abdu'l-Bahá sammen med noen få bahá'ere i den opplyste byen London. De spaserte langs en gate som på begge sider hadde lysende lamper så langt øyet kunne se. De som var sammen med den elskede Mesteren, følte det som om hjertene deres var blitt ført av sted til en annen verden.

«Jeg er svært tilfreds med dette synet», kommenterte 'Abdu'l-Bahá. «Lys er godt, svært godt. Det var mye mørke i fengselet i 'Akká.»

Den lille gruppen av venner som elsket 'Abdu'l-Bahá, ble triste med tanke på hans fangenskap i fengselsbyen 'Akká der han hadde tilbragt så mange år som fange sammen med faren sin, Bahá'u'lláh. Det var et veldig ugjestfritt sted, og familien hadde hatt det svært vanskelig. «Vi er glade for – å, så fulle av glede over at du er fri», sa de.

Til dette svarte 'Abdu'l-Bahá: Jeg var lykkelig i det fengselet, for de dagene ble tilbragt på tjenestens sti.» Det største fengsel, fortalte han dem, er selvets fengsel. Dere skjønner, hvis vi bare tenker på oss selv og ikke på dem rundt oss – da er vi virkelig fengslet, da lider vi sannelig! 'Abdu'l-Bahá var tilfreds til enhver tid, for han gikk tjenestetien for Gud og menneskeheten. Og selv på de mørkeste dagene som en fange i 'Akká, skinte lyset fra hans urokkelige sjel og ga varme og trøst til andre.

E. Lek: «Skulptøren»

Lat som du er en skulptør og barna vil hjelpe deg med å lage kunstverket ditt. Be et barn om å komme frem foran de andre og holde en stilling som du vil demonstrere – for eksempel å bøye seg ned med armene ut til siden. Be så en og en eller noen få om gangen om å komme frem og vis stillinger som de skal etterligne. Når alle barna har fått sin stilling, ber du dem komme sammen og lage kunstverket. Så føyer du deg selv til gruppen som den siste delen.

Du kan fortsette leken ved å dele barna inn i par. La hvert par bytte på der den ene er skulptøren og den andre holder en stilling som skulptøren ber om.

Kanskje kommer du på andre varianter av denne leken også. Du kunne for eksempel rope ut spørsmål som: «Kan dere være et gjerde?» eller «Kan dere være en hage?» Barna ville så respondere med å ordne seg i den ønskede formasjonen.

F. Fargelegging: Tegning 15

G. Avslutningsbønner

LEKSJON 16

A. Å fremsi og lære bønner utenat

I løpet av denne timen bør barna kunne huske utenat den bønningen som ble introdusert i Leksjon 13, og som du kan repetere med dem etter åpningsbønnene.

B. Sanger (inkludert repetisjon av tidligere sanger)

Vi er blomster

E

Vi er blomster (vi er blomster) i en hage (i en hage)

A

H7

Vi er blader (vi er blader) på en gren (på en gren)

E

Kom bli med oss (kom bli med oss)

A

Am

E

H7

E

Prøv å skape enighet, det er livets vei for deg og meg.

Vi er dråper (vi er dråper)

I oseanet (i oseanet)

Vi er bølger (vi er bølger)

på et hav (på et hav)

Kom bli med oss (kom bli med oss)

Prøv å skape enighet, det er livets vei for deg og meg.

Hele jorden (hele jorden)

Er kun ett land (er kun ett land)

Alle folk (alle folk)

En søskenflokk (en søskenflokk)

Kom bli med oss (kom bli med oss)

Prøv å skape enighet, det er livets vei for deg og meg

C. Utenatlæring av sitater

Ideene nedenfor vil hjelpe deg med å introdusere temaet for timen, vennlighet, og sitatet som barna skal lære utenat.

Gud skapte hele menneskeheten slik at alle kan leve sammen som en familie. Dersom vi skal gjøre dette, kan vi ikke la forskjeller komme mellom oss. I stedet bør vi omgås mennesker av enhver religion, nasjon og bakgrunn med kjærlighet og vennlighet i hjertene våre. For å hjelpe oss til å huske dette, la oss lære utenat følgende sitat av Bahá'u'lláh:

«Velsignet er den som omgås alle mennesker i en ånd av den største vennlighet og kjærlighet.»¹¹⁷

Omgås

1. Spurver og finker er to slags fugler som holder til i skog og mark og som ofte ses sammen. Disse to fugleslagene omgås ofte.
2. Familien til Dina er mye sammen med naboene. De omgås hverandre.

D. Historie

Dere vet fra noen av våre tidligere historier at da 'Abdu'l-Bahá først kom til 'Akká, var det mange mennesker der som behandlet ham dårlig. De var slemme mot bahá'iene og ville ikke snakke med dem. Snart oppdaget de imidlertid at bahá'iene var vennlige og kjærlige, og etter hvert begynte de aller fleste innbyggerne å vise dem vennlighet tilbake. Men det var noen få som forble sinte og hatefulle.

En dag var det en mann som ennå bar mye hat til 'Abdu'l-Bahá i hjertet sitt, som hørte andre prise 'Abdu'l-Bahás storhet og godhet. Mannen ble rasende. Han sa med sint stemme at han ville vise dem at denne personen de alle viste ære, ikke var så spesiell likevel. Og han gikk av sted med brennende hat i hjertet sitt. Han visste at 'Abdu'l-Bahá ofte befant seg i bønn i moskeen på denne tiden, og han styrtet dit for å legge hånd på den elskede Mesteren. Men 'Abdu'l-Bahá så på mannen med sinnsro og verdighet. Han minnet ham om Guds lære som sier at vi skal være storsinnede mot alle gjester, også dem som er forskjellige fra oss. Med dette innså mannen at 'Abdu'l-Bahá og bahá'iene virkelig var gjester i 'Akká, hans hjem. Og at han som en storsinnet vert burde ta imot dem med kjærlighet og behandle dem med godhet.

E. Lek: «Den skjulte egenskapen»

Be barna om å danne en sirkel der hvert barn holder hendene formet som en kopp foran seg. Stå i midten og hold en liten gjenstand som en stein i hånda. Gjenstanden representerer en egenskap, for eksempel «vennlighet». Mens du går rundt langs sirkelen, lar du hånden din bevege seg over hendene til hvert enkelt barn mens du sier: «John er vennlig», «Isabella er vennlig», «Dervi er vennlig», og så videre. Hvert barn lukker hendene sine som om du har gitt ham eller henne gjenstanden. Du skal faktisk legge gjenstanden i hendene til et av barna. Når du har gått rundt hele sirkelen, forsøker et av barna å gjette hvem som har gjenstanden ved for eksempel å si: «Kenji er veldig vennlig.» Da må Kenji åpne hendene sine og vise om

“Kilden til mot og styrke er å utbre Guds ord
og å være standhaftig i hans kjærlyghet”

Jeg forteller sannheten uansett
selv om det ikke alltid er lett
Jeg trosser frykt med modighet
Finner mot i Guds kjærlyghet

Kilden til mot og styrke er å utbre Guds ord
og å være standhaftig i hans kjærlyghet

A			A	Dm
Standhaftig	standhaftig	standhaftig -	i hans kjærlyghet	

C. Utenatlering av sitater

Følgende utsagn vil hjelpe deg i presentasjonen av temaet for timen og sitatet som skal læres utenat.

Å ha mot betyr å stå for det som er riktig selv om vi er de eneste som gjør det, å forsvare dem som trenger vår hjelp selv om det er ubehagelig for oss. Det krever mot å møte vanskeligheter i livet med ro og velvilje. Vi får mot fra vår kjærlyghet til Gud og vårt ønske om å glede ham fremfor alle andre. For å hjelpe oss med å huske at vi bør møte alle situasjoner i livet med mot, la oss lære utenat følgende sitat:

«Kilden til mot og styrke er å utbre Guds ord og å være standhaftig i hans kjærlyghet.»¹⁹

Kilde

1. Kyongmi bor i en landsby i en dal. Vannet i landsbyen kommer fra snøsmeltingen på fjelltoppene i nærheten. Kilden til landsbyens vann er snøen i fjellene.
2. Fru Putters har tre kjærlyge og veloppdragne barn. Barna hennes er en kilde til glede for henne.

Utbre

1. To av Shoas venner begynte å diskutere og ble veldig sinte på hverandre. Shoa hjalp hver av dem til å forstå den andres synspunkter, slik at det ble fred. Shoa utbrer alltid fred og forståelse blant vennene sine.
2. En sykepleier besøker klassen for å lære barna om mat som er god for helsen. Sykepleieren utbrer informasjon om å spise sunt.

Standhaftig

1. Promilla visste at hun ville bli lege. Hun jobbet alltid hardt da hun gikk på skolen, og etter mange år med vanskelig arbeid nådde hun målet sitt. Hun var standhaftig i innsatsen sin for å bli lege.
2. Zvondai reiste til en avsides landsby for å hjelpe til med å starte en ny skole. Selv om han savnet familien sin og støtte på mange vanskeligheter, var han standhaftig og ble i landsbyen i mange år mens han lærte opp lærere og arbeidet med barna.

D. Historie

'Ali-'Askar var en kjøpmann i Persia. Da han ble bahá'i, ble han dårlig behandlet av dem som var motstandere av troen. I løpet av kort tid mistet han alt han eide. Likevel ble ikke 'Ali-'Askar motløs. Da han forsto at han ikke kunne leve i hjemlandet sitt, bestemte han seg for å flytte til Adrianopel, en by i et naboland.

I Adrianopel greide han å skaffe seg noen få handelsvarer selv om han fortsatt eide lite. Men før han fikk solgt en eneste vare, ble han angrepet av tyver som tok alt han eide, og enda en gang var han uten noe som helst.

Ikke lenge etter ble tyvene fengslet, og den store formuen de hadde skaffet seg ved å stjele fra mange mennesker, ble beslaglagt. En av de lokale myndighetspersonene ble blendet av rikdommen og fikk en idé om hvordan han skulle beholde formuen for seg selv. Han kalte 'Ali-'Askar til kontoret sitt og forklarte ham følgende:

«'Ali-'Askar», sa han. «Disse tyvene er veldig rike. I min rapport til myndighetene skrev jeg at verdien av det de stjal fra deg var svært høy. Derfor må du møte i retten og bevitne at det jeg skrev er sant.» På denne måten tenkte embetsmannen at alle pengene ville bli returnert til 'Ali-'Askar, og så kunne de to dele det mellom seg.

'Ali-'Askar visste at han aldri kunne følge en slik plan. «Ærede khán», svarte han. «Det de tok fra meg var ikke mye verdt. Hvordan kan jeg rapportere noe som ikke er sant? Når de spør meg, vil jeg si det akkurat slik det er. Dette, og bare dette, anser jeg som min plikt.»

Enda en gang prøvde embetsmannen å overbevise 'Ali-'Askar: «Vi har en gyllen mulighet her», sa embetsmannen. «Vi kan begge tjene på det. Ikke la en slik enestående mulighet gå fra deg!»

Men 'Ali-'Askar nektet enda en gang og sa: «Khán, hvordan kunne jeg gjøre det opp med Gud? La meg være. Jeg skal fortelle sannheten og intet annet enn sannheten.»

Nå ble embetsmannen sint. Hvis 'Ali-'Askar ikke ville være med på det han hadde ønsket ut, ville all planleggingen være til ingen nytte, og han ville miste den store formuen som nå var innen rekkevidde. Derfor begynte han å true 'Ali-'Askar og håpet at han kunne skremme ham til å samarbeide. «Jeg vil sette deg i fengsel», sa han. «Jeg vil få deg landsforvist; det fins ikke den straff jeg vil spare deg for.» Så sa han til 'Ali-'Askar at hvis han ikke samtykket, ville han sende ham tilbake til Persia.

'Ali-'Askar bare smilte. «Jináb-i-Khan», sa han. «Gjør med meg hva du vil. Jeg vil ikke vende ryggen til det som er rett.»

E. Lek: «Ja eller nei»

Begynn leken med å be barna om å lage en stor sirkel med deg i midten. Forklar så til barna at du skal komme med noen utsagn. Noen av dem vil være riktige, noen vil ikke være riktige. Si til dem at dersom utsagnet er riktig, skal de rope «ja» og hoppe innover i sirkelen. Dersom det ikke er riktig, skal de rope «nei» og hoppe baklengs.

Alle utsagnene dine bør baseres på ting som barna lett kan observere. Her er noen eksempler på «ja»-utsagn: «Solen sender ut sollys.» «Trær vokser fra frø.» «Fjell er høye.» Du kunne også lage utsagn basert på barnas klær, som for eksempel: «Sera har på seg ei blå skjorte», eller på det de ser rundt seg, som: «Det er to benker der borte.»

Noen få eksempler på «nei»-utsagn er: «Regn faller oppover.» «Fisker flyr.» «Steiner går på føtter.» Igjen kunne du bruke omgivelsene til å lage uriktige utsagn. Husk at du bør ha flere korrekte utsagn enn ukorrekte, slik at barna mot slutten av leken er sammen med deg i sentrum av sirkelen.

F. Fargelegging: Tegning 17

G. Avslutningsbønner

LEKSJON 18

A. Å fremsi og lære bønner utenat

Etter åpningsbønnene, bør barna bruke litt tid på å lære utenat den bønningen som ble introdusert i forrige time.

B. Sanger (inkludert repetisjon av tidligere sanger)

Tillit til Gud

Dm C Em6 Dm

Mist aldri tillit til Gud

Dm C Em6 Dm

Mist aldri tillit til Gud

Dm Em6 Bb A Asus4

Vær alltid åpen for Guds nåde

Bb Asus4 Bb A Asus4

Den slutter aldri å strømme over oss sjeler

C. Utenatføring av sitater

Nedenfor er noen ideer du kan bruke for å presentere sitatet som barna skal lære utenat i denne timen.

Guds kjærlighet er alltid med oss. Han overlater oss aldri til oss selv og lover å hjelpe oss gjennom livet. Selv om vi ikke vet hva som vil hende fra en dag til den neste, har vi tillit til Gud og husker at hans gaver er overalt omkring oss. Og derfor er vi fulle av håp når vi ser mot fremtiden, sikre på at vi vil motta en del av hans uendelige velsignelser. Med hjerter fulle av håp, forventer vi hele tiden en flom av Guds gaver over oss. For å hjelpe oss å huske hvor viktig det er å være full av håp, la oss lære utenat disse ordene av 'Abdu'l-Bahá:

«Tap aldri din fortrosthing til Gud. Vær alltid håpefull, for Guds gaver slutter aldri å strømme over mennesket. ...»¹²⁰

Fortrosthing

1. Edward hadde et problem og gikk til Hung Wei for hjelp. Edward vet at Hung Wei vil gjøre alt han kan for å hjelpe ham. Edward har fortrosthing til Hung Wei.
2. Nirmala vil reparere taket på huset sitt, men kan ikke gjøre det alene. Nimalas venner tilbyr å komme neste dag for å hjelpe henne. Hun har fortrosthing til at de vil komme slik de har lovet, og gjør alt klart.

Håpefull

1. Iosefina plantet et frø på et solfylt sted og vannet det hver dag. Hun så frem til at det skulle spire. Mina var håpefull om at frøet en dag ville bli en stor plante.
2. Magnes gode venn Anton flyttet til en annen by. Magne savnet vennen sin, men han var håpefull om at de snart ville se hverandre igjen.

Gaver

1. Hver kveld når Lilian ber, tenker hun på alle de tingene hun er så heldig å ha. Hun tenker på foreldrene sine, vennene, lærerne sine og til og med sengen hun sover i. Lilian er alltid takknemlig for alle gavene hun har fått.
2. Reza har mange venner og slektninger som elsker ham og hjelper ham til å utvikle seg og vokse. Deres kjærlighet og støtte er en gave som Reza er takknemlig for.

Slutte

1. Når Tahir skrur igjen kranen, kommer det ikke mer vann ut. Vannet slutter å renne.
2. Selv på overskyede dager blir jorden oppvarmet av solen. Solstrålene slutter aldri å treffe jorden.

D. Historie

Det var en gang en hjemløs mann som bodde alene ved bredden av elven Themsen i London.

Han var svært trist og hadde mistet alt håp om lykke i livet. En dag gikk han forbi en butikk, og et bilde i en avis fanget blikket hans. Det var 'Abdu'l-Bahás ansikt. Mannen sto som forsteinet og stirret på ansiktet. Han hadde aldri sett 'Abdu'l-Bahá før og visste ikke hvem han var, men han var sikker på at han måtte møte ham. Adressen til et hus sto i avisen, så mannen begynte å gå og håpet å finne ham der. Det var svært langt, nesten fem mil, men han fortsatte å gå til han kom til huset.

Mannen var trøtt og sulten da han endelig kom frem, og fruen i huset inviterte ham inn, ga ham mat og lot ham hvile en stund. Mens han hvilte, fortalte han historien sin til kvinnen og spurte henne om 'Abdu'l-Bahá var der.

«Vil han treffe meg?» spurte han. «Til og med meg?»

Akkurat idet kvinnen svarte at hun var sikker på at 'Abdu'l-Bahá ville treffe ham, sto Mesteren selv i døren. Mannen reiste seg, og 'Abdu'l-Bahá strakte ut armene for å ta imot ham. Det var som om mannen var en gammel venn som 'Abdu'l-Bahá lenge hadde ventet på. Han ønsket ham velkommen med kjærlighet og medfølelse og ba ham sette seg ved siden av ham.

'Abdu'l-Bahá som alltid visste hvordan han kunne bringe tapt glede tilbake i menneskehjertene, begynte så å snakke til mannen. Han oppmuntret ham til å gi slipp på sorgen sin og minnet ham om at han var rik i Guds Rike! Etter hvert som 'Abdu'l-Bahá overøste mannen med medfølelse, begynte hans trøstende ord å helbrede hjertet hans og gi ham styrke. Litt etter litt forsvant tristheten. Før han dro, sa mannen til 'Abdu'l-Bahá at han aldri ville la fattigdommen gjøre ham trist igjen. I stedet ville han finne seg arbeid på markene og tjene penger så han kunne kjøpe et jordstykke, og der ville han dyrke fioler som han kunne selge på markedet. Fra 'Abdu'l-Bahá lærte mannen å ha full tillit til Gud og til at Gud ville bekrefte og velsigne innsatsens hans. Hans fortvilelse var blitt forvandlet til håp.

E. Lek: «Regnmakeren»

La barna stå i ring rundt deg, og introduser leken ved å be barna forestille seg at de er i ørkenen og lengter etter regn. Gni håndflatene mot hverandre, og si at når du ser på hver av dem, skal de gjøre det samme. Etter at du har gått helt rundt og alle gnir håndflatene mot hverandre, ber du dem om å fortsette helt til du ser på hver av dem med en ny bevegelse som de skal etterligne. Så knipser du med fingrene som den neste bevegelsen, deretter klapper du i hendene, så slår du deg på lårene og til slutt tramper du med føttene. Lyden som alle barna lager vil i begynnelsen minne om de første små regndråpene, og et kraftig tordenvær på slutten.

F. Fargelegging: Tegning 18

G. Avslutningsbønner

LEKSJON 19

A. Å fremsi og lære bønner utenat

Begynn som vanlig timen med bønner. Du kan så hjelpe barna med å fortsette å lære den bønningen som ble presentert i Leksjon 17.

B. Sanger (inkludert repetisjon av tidligere sanger)

Pålitelighet

C F F C
Pålitelighet, er å gjøre- det jeg sier -at jeg skal

F F C
-Om det er vanskelig, -gjør jeg det -i alle fall

G C G C
Det er pålitelighet Det er pålitelighet

Dm Am G G C
Du kan stole på meg, når jeg gjør -det -jeg sier jeg skal gjøre

G C D G7
Du kan stole på meg, og det gjør meg glad, tjohei!

C F F C
Pålitelighet, er å gjøre- det jeg sier -at jeg skal

F F C
-Om det er vanskelig, -gjør jeg det -i alle fall

G C G C
Det er pålitelighet Det er pålitelighet

C. Utenatlæring av sitater

I denne timen skal barna lære et sitat om pålitelighet, og du kan introdusere temaet på følgende måte:

En av de fremste egenskapene i Guds øyne er pålitelighet. En pålitelig person er sannferdig og ærlig og er en som holder ord. Vi bør ikke si én ting og gjøre noe annet. Våre handlinger bør alltid reflektere våre ord. Når vi er pålitelige, kan andre være sikre

på at vi gjør vårt beste for å oppfylle våre forpliktelser og utføre våre oppgaver. Slik vil mennesker være i stand til å arbeide sammen i harmoni, idet de vet at alle vil gjøre sin del. For å hjelpe oss å huske hvor viktig pålitelighet er, la oss lære utenat følgende sitat:

«Pålitelighet er den største portal som fører til ro og sikkerhet for folket.»¹²¹

Pålitelighet

1. Athos lovet moren sin at han ville hjelpe henne med å lage middag. Da vennene hans kom og ville ha ham med ut og leke, husket Athos hva han hadde lovet moren og sa til vennene at han skulle leke med dem en annen gang. Athos fremviste egenskapen pålitelighet.
2. Sunita gikk til butikken for å kjøpe noen ting til familien sin, men hun oppdaget at hun ikke hadde nok penger med seg til å betale for alt de trengte. Hun spurte butikkeieren om hun kunne komme med resten av pengene neste dag. Eieren sa at det var greit, for hun visste at Sunita var pålitelig og kom til å betale for tingene slik hun hadde lovet.

Ro

1. Hver gang Emilio skal ta en vanskelig avgjørelse, prøver han å finne et stille sted for å tenke og meditere. Han går til en stille hage i nærheten, og i roen der kan han finne klarhet i sinn og hjerte.
2. Etter at den kraftige stormen hadde gitt seg, ble alt uvanlig stille. Fred og ro etterfulgte stormen.

Sikkerhet

1. Når en dyreunge blir redd, vil den ofte løpe tilbake til moren for å beskytte seg. Moren gir sikkerhet til sitt avkom.
2. Turgåeren gikk bort fra stien og gikk seg vill i skogen. Da han ikke kom tilbake, gikk speiderne fra landsbyen ut for å lete etter ham. Han følte sikkerhet da de fant ham og visste at de ville lede ham trygt tilbake.

D. Historie

For mange år siden, i troens første dager, fantes det bare noen få bahá'ier som var spedt ut over i mange land. De møtte mange vanskeligheter og ofte skrev de til 'Abdu'l-Bahá i Det hellige land om nyheter og spørsmål. Brevene deres reiste langt før de nådde ham, og han besvarte hvert eneste ett med mye kjærlighet og omsorg. De oppmuntrende ordene hans styrket dem og gledet hjertene deres, og derfor var det viktig at denne strømmen av kommunikasjon ikke ble avbrutt.

I området bodde det på den tiden en bahá'í som het Muḥammad-Taqí. Han hadde kommet fra Persia mange år tidligere som en ung mann og hadde startet en liten butikk. Gradvis ble han kjent for sin urokkelige pålitelighet. Så pålitelig var han at

all post til 'Abdu'l-Bahá i Det hellige land og svarene som ble sendt til andre land, var innom hjemmet til Muhammad-Taquí. Alle visste at de kunne stole på at hver eneste postforsendelse ble levert raskt og sikkert.

Men så satte fiendene av troen seg opp mot 'Abdu'l-Bahá. De ble sjalu på kjærligheten og respekten som folk viste ham. De håpet å få ham landsforvist, eller enda verre, å få ham henrettet. Spioner ble plassert rundt huset hans, og han ble holdt under konstant oppsikt. Så fornøyd fiendene hans ville vært om de kunne stoppe denne strømmen av korrespondanse og bryte forbindelsen mellom 'Abdu'l-Bahá og de hengivne bahá'iene i andre land – og enda bedre hvis de kunne stjele noen dokumenter som kunne brukes til å villedde myndighetene!

'Abdu'l-Bahá lot seg imidlertid ikke avskrekke. Han kunne ofte bli sett sent på kveld der han satt i lampelyset og skrev, for han hadde sikret en trygg måte posten kunne mottas og sendes på. Hva tror du han gjorde?

'Abdu'l-Bahá forsto jo at fiendene hans skjønnte hvor viktig arbeidet til Muhammad-Taquí var. De ville uten tvil prøve å få tak i posten som ble sendt via ham. Så 'Abdu'l-Bahá sendte Muhammad-Taquí til et sted i nærheten i et naboland der han var utenfor fare. Deretter var det andre, som fiendene hans ikke mistenkte, som bar all posten inn og ut av Det hellige land til Muhammad-Taquí. Og fra sitt trygge sted, fortsatte han trofast å motta og sende post, og sviktet aldri den tilliten som 'Abdu'l-Bahá hadde til ham. Slik var det at selv i de mørkeste stundene ble kommunikasjonen med Det hellige land aldri avbrutt, og veiledning fortsatte å nå vennene på de mest avsidesliggende steder.

E. Lek: «En guide»

Del barna inn i par og be hvert par om å holde hverandre i hendene. Gi ett barn i hvert par bind for øynene og be det andre barnet om å lede ham eller henne forsiktig rundt, slik at de ikke snubler. For å gjøre det vanskeligere, kan den som har bind for øynene, bli ledet rundt hindringer slik som trestammer, grøfter, steiner og bildekk. Når det er etablert et tillitsforhold mellom partnerne på denne måten, kan barnet som har bind for øynene, ledes kun med verbal instruksjon. I det tilfelle bør guiden følge tett etter for å støtte barnet dersom det snubler.

Et alternativ til leken ovenfor, er at alle barna får bind for øynene og danner en lang rekke som ledes av deg eller ett av barna.

F. Fargelegging: Tegning 19

G. Avslutningsbønner

LEKSJON 20

A. Å fremsi og lære bønner utenat

Etter at du og noen av barna har fremsagt åpningsbønner, gjennomgår dere bønnen som de har øvd på de siste tre gangene.

«Vær oppglødd, o folk, ved heten i Guds kjærlighet, så dere kan oppgløde andres hjerter.»¹²²

Oppglødd

1. Huset var kaldt, så Aksels far bestemte seg for å gjøre opp ild. Han la store kubber i ovnen og satte fyr på noen små kvister i bunnen. Veden glødet snart, og ilden varmet rommet.
2. En forsker kom til skolen og fortalte elevene mange interessante ting om hva som skjer i verdensrommet. De begynte å stille henne forskjellige spørsmål etter foredraget. Hun hadde gjort elevene oppglødd etter å vite mer om verden.

D. Historie

Thomas Breakwell var en ung engelsk mann som hadde en viktig stilling i et bomullsspinneri langt sør i USA og tilbrakte feriene sine i Europa. En dag på vei til Europa sommeren 1901, møtte han en kvinne på et dampskip og begynte å snakke med henne om åndelige ting. Da de kom til Paris, tok kvinnen ham med seg for å møte en venninne av henne som bodde i en leilighet i byen og som hun visste hadde lignende interesser. Den unge kvinnen ønsket dem velkommen, og de tre snakket sammen en stund. Før han dro, spurte Breakwell vertinnen sin om han kunne komme tilbake og snakke mer. Hun inviterte ham til å komme tilbake neste formiddag.

Da han kom, la den unge damen merke til at øynene hans strålte og at stemmen hans var full av følelser. Hun ba ham sette seg. Breakwell så ivrig på henne et øyeblikk og fortalte henne så om en merkelig opplevelse. Etter at han hadde gått dagen før, hadde han vandret alene langs en gate i den varme og tunge kveldsluften. Det var ikke et blad som rørte seg rundt ham. Så plutselig kom det en kraftig vind, og det virket som om den førte med seg de glade nyhetene om et nytt budskap fra Gud.

Den unge kvinnen ba ham være rolig, for du skjønner at hun visste om det budskapet som Breakwell henviste til. I løpet av de neste tre dagene, gjennom mange timer, fortalte hun ham alt hun visste om bahá'í-troen – dens historie og læresetninger – og om 'Abdu'l-Bahá, det fullkomne eksempelet på disse læresetningene, som levde i fengselsbyen 'Akká i Det hellige land.

På slutten av disse tre dagene var Breakwells hjerte så fylt av glede og håp at han ikke ønsket noe annet enn å reise til 'Akká og besøke 'Abdu'l-Bahá. Det hadde seg slik at det var en annen ung mann som allerede hadde planlagt å reise til Det hellige land i samme hensikt, og som var svært glad for å få følge av Breakwell. Så en beskjed ble sendt til 'Abdu'l-Bahá med spørsmål om han kunne få komme, og ikke lenge etter var de på vei.

Da de to mennene kom til 'Abdu'l-Bahás hjem, ble de ført inn i et rom hvor flere andre menn var samlet. Breakwell så seg rundt og ble svært bekymret. Det var ingen i rommet som hjertet hans ble tiltrukket av, og han tenkte at 'Abdu'l-Bahá måtte være blant dem som var til stede, så han fryktet at han ikke var i stand til å kjenne igjen dette himmelske Vesen som han hadde fått vite om i Paris. Fortvilet satte han seg ned. I det samme åpnet en dør seg, og Breakwell kikket opp. Han så et strålende lys som

'Abdu'l-Bahás skikkelse trådte frem fra. Han visste med en gang at hans kjæreste ønske var blitt oppfylt.

Breakwell tilbrakte to vidunderlige dager i 'Abdu'l-Bahás nærvær, og den flammen som var blitt tent i hjertet hans ble sterkere og sterkere. Da Breakwell fortalte 'Abdu'l-Bahá om jobben sin i bomullsspinneriet, hvor barn måtte arbeide, rådet 'Abdu'l-Bahá ham til å si opp stillingen sin, noe han gjorde uten å nøle. Etter at besøket var over, reiste han tilbake til Paris med en glødende ånd. I resten av sitt korte liv brant han som et klart lys og delte lyset som var tent i hjertet hans, med alle han møtte. Da han gikk bort, åpenbarte 'Abdu'l-Bahá en tavle til ære for ham, og den inneholder følgende vers: «O Breakwell, o min kjære! Du har tent en flamme i den lampe som tilhører skaren i det høye, du har satt din fot i Abhá-paradiset, du har funnet ly i skyggen av Det velsignede tre, du har oppnådd å møte ham i den himmelske havn.»

E. Lek: «Hjelp de syke»

Velg ett av barna som later som om han eller hun er «den syke pasienten». To andre barn holder godt tak i hverandres underarmer for å lage en stol. Avhengig av barnas størrelse og ferdigheter, kan du få dem til å danne en stol på en annen måte. I det tilfelle får du begge barna til å holde om sitt eget høyre håndledd med venstre hånd og den andres venstre håndledd med sin høyre hånd.

De andre barna skal nå hjelpe det syke barnet opp i stolen. Velg et tre eller et annet sted som helsesenter, og be de to barna som danner en stol om å bære det syke barnet dit.

Dersom det er en større gruppe, kan barna får beskjed om å danne en bære ved å stille seg på to rekker som står vendt mot hverandre. De bøyer albue og tar tak i underarmene til den som står midt imot. Det syke barnet kan da ligge på baren og bæres til helsesenteret. Minn barna om at alle må samarbeide dersom de skal få «pasienten» trygt til helsesenteret. «Dersom vi lar den syke personen falle», kunne du si, «vil han eller hun bli skadet, og vi ville alle bli triste. Men hvis vi kommer til helsesenteret uten problemer, kan vi være glade og fornøyde fordi vi har hjulpet vennen vår.»

F. Fargelegging: Tegning 20

G. Avslutningsbønner

LEKSJON 21

A. Å fremsi og lære bønner utenat

For denne og de neste tre gangene kan du fremsi en bønn som du kan utenat, for å åpne hver time, for eksempel bønner som er foreslått i Del 19. Etter at du og noen av barna har fremsagt åpningsbønner, kan du presentere bønner nedenfor for dem – den siste som de skal lære utenat på dette trinnet.

«O du gode Herre! Jeg er et lite barn, gjør meg opphøyet ved å gi meg adgang til ditt rike. Jeg er jordisk, gjør meg himmelsk; jeg er fra verden fornedet, la meg

tilhøre riket foroven; jeg er grå, la meg bli strålende; jeg er verdslig, gjør meg åndelig, og la meg få fremvise dine uendelige gaver.

Du er den sterke, den allkjærlige.»¹²³

B. Sanger (inkludert repetisjon av tidligere sanger)

O Tilværelsens sønn!

C Dm7 G G7
O tilværelsens sønn!

C Am Dm
Du er Min lampe

G G7 C
og Mitt lys er i deg

F G C Dm
Lån din stråleglans fra dette

C Dm G G7
og søk ingen annen enn Meg

C Am Dm G
For jeg har skapt deg rik

G7 C Am F G G7 C
og gavmildt utøst Min gunst over deg

C. Utenatføring av sitater

I denne timen skal barna lære utenat et sitat om egenskapen stråleglans, som du kan presentere på følgende måte:

Lyset fra Guds kjærlighet slutter aldri å opplyse hjertene våre. Etter hvert som dette lyset blir sterkere og sterkere, utstråler hjertene våre hans kjærlighet. Lyset fra kunnskapen om Gud – kunnskapen om hans storhet, om hans herlighet – gjør øynene våre klarere. Og gjennom vår hjelpsomhet og våre vennlige ord, skinner kjærlighetens og kunnskapens lys. De som er rundt oss, blir berørt av gleden vi utstråler. For å hjelpe oss med å huske på viktigheten av egenskapen stråleglans, la oss lære utenat følgende sitat:

«O tilværelsens sønn! Du er min lampe og mitt lys er i deg. Lån din stråleglans fra dette og søk ingen annen enn meg. For jeg har skapt deg rik og gavmildt utøst min gunst over deg.»¹²⁴

Stråleglans

1. Da Tyrell våknet, var rommet fylt av solskinn. Han var glad for å bli hilst av solens stråleglans.
2. Fru Santos elsker alle som sin egen familie. Hun er alltid gavmild, vennlig og hjelpsom mot andre. Kjærligheten i hennes hjerte kan føles av alle menneskene hun møter og gir dem glede. Alle blir berørt av hennes stråleglans.

Søke

1. Når en fugleunge klekkes ut, vil moren lete etter noe å mate den med. Moren søker etter mat til den nye ungen.
2. Skolen inviterte alle elevene på en spesiell tur. For å få være med, måtte de få lov av foreldrene sine. Alle elevene ble bedt om å søke tillatelse hos sine foreldre til å få være med på turen.

D. Historie

Dorothy Baker, som du sannsynligvis en dag vil lære mer om, hadde æren av å møte 'Abdu'l-Bahá som ung jente. Det var Dorothys bestemor som tok henne med for å møte 'Abdu'l-Bahá under reisene hans i Vesten. Hun kom til et hus der hun aldri hadde vært før, og gikk inn i et fullsatt rom. Mange personer snakket lavt og ærbødig mens de ventet på at 'Abdu'l-Bahá skulle snakke. Mesteren smilte idet Dorothy og bestemoren hennes kom inn, og gjorde tegn til den unge jenta at hun skulle sitte nær ham. Ivrig, men litt skjelvende gikk hun gjennom rommet. Uten å se opp fra gulvet, gikk hun forsiktig forbi alle de andre gjestene for å nå frem til skammelen nær føttene hans.

Idet 'Abdu'l-Bahá begynte å snakke, satt hun med blikket vendt ned og stirret på de svarte skoene sine. Hun hadde ikke mot til å se på ham. Men snart var frykten hennes borte. Hun ble tiltrukket av varmen av 'Abdu'l-Bahás kjærlige nærvær. Utstrålingen hans var magnetisk. Uten en gang å legge merke til at hun hadde flyttet på seg, oppdaget Dorothy at hun hadde vendt seg mot ham, med albuene på knærne og haken i hendene, mens hun stirret på 'Abdu'l-Bahás lysende ansikt.

Dorothy husket aldri hva 'Abdu'l-Bahá snakket om den dagen. Alt hun kunne huske var det vennlige ansikt hans, den melodiske stemmen hans og varmen av nærværet hans. Det var som om de kjærlige øynene hans fortalte henne om Guds åndelige verdener. Guds kjærlighet som var tent i hjertet hennes, vokste seg etter hvert så sterk at hun bestemte seg for å skrive til 'Abdu'l-Bahá. Hun tryglet om at hun måtte få lov til å tjene ham og hans fars, Bahá'u'lláhs, Sak. I sitt svar til Dorothy, lovpriste 'Abdu'l-Bahá målet hennes og forsikret henne om Guds gaver og uttrykte håpet om at hun ville lykkes i sitt sterke ønske. Og Dorothy viet virkelig hele livet sitt til å tjene Gud og menneskeheten.

E. Lek: «Toveis etterligning»

Del barna i par som er vendt mot hverandre. Be ett av barna i hvert par om å gjøre enkle, fysiske bevegelser, mens det andre barnet skal etterligne (speile) bevegelsene. Etter

noen minutter kan barna bytte roller. Du kan også be dem speile ansiktsuttrykk i stedet for bevegelser. Be så et barn i hvert par om å stå bak den andre. Når den som står foran, beveger seg, skal den som står bak følge bevegelsene som en skygge.

F. Fargelegging: Tegning 21

G. Avslutningsbønner

LEKSJON 22

A. Å fremsi og lære bønner utenat

Etter åpningsbønnene, kan barna fortsette å lære utenat bønnen som ble introdusert i forrige time.

B. Sanger (inkludert repetisjon av tidligere sanger)

Jeg vil føle glede

Am

Nå vil jeg fortelle deg

E7

om vår tro, den viser vei

Dm

Vi lar gjerninger, ikke ord

Am

E7 Am

fortelle hvem som helst om hva det er vi tror.

Am

Jeg vil føle glede, jeg vil være sterk,

å tjene Gud er mitt fremste verk,

Dm

Am

så jeg må lyde Herrens lov,

E7

Am

ja, jeg må lyde Herrens lov.

(fortsetter på neste side)

Lytt til hva vi vil ha sagt
her blant verdens pomp og prakt.
Folk er lei av tomme ord.
De vil at du skal leve slik du tror.

Jeg vil føle glede, jeg vil være sterk,
å tjene Gud er mitt fremste verk,
så jeg må lyde Herrens lov,
ja, jeg må lyde Herrens lov.

C. Utenatføring av sitater

Barna skal lære utenat sitatet nedenfor i denne timen som er fokusert på temaet trofasthet. Her er noen ideer som kan hjelpe deg med å introdusere det:

En trofast sjel glemmer aldri alle gavene som Gud har gitt den. Den slutter aldri å elske Gud. Det er av trofasthet mot ham at vi alltid gjør vårt beste for å følge hans lære og adlyde hans lover selv om det blir vanskelig. Så derfor gjør vi vårt beste for å tjene andre og gjøre verdifulle handlinger, uten annen tanke enn å oppnå hans velbehag. For den trofaste sjel finnes det ingen større glede enn å strebe etter å glede Gud. La oss lære utenat dette sitatet av Bahá'u'lláh:

«Lykkelig er den trofaste som er iført den høye bestrebelses kledning og har reist seg for å tjene denne Sak.»¹²⁵

Iført

1. Mae har en fin kjole som hun bare tar på seg ved spesielle anledninger. Hun tok på seg kjolen til folkemøtet. Mae var iført sin spesielle kjole.
2. Natalia er vennlig mot alle. Gud har iført sjelen hennes vennlighet.

Kledning

1. Noen steder må dommere ha på seg en hvit parykk og en lang svart kappe i rettssalen. De må bære full dommer-kledning.
2. Før han forlater palasset, tar prinsen på seg kappen og kronen sin. Han tar på seg sin kongelige kledning.
3. Jakob fremsier bønner hver morgen før han forlater huset. Bønnene er som en kledning som omgir sjelen. De styrker og beskytter ham i løpet av dagen.

Bestrebelse

1. Elevene bestemte seg for å plante trær rundt skolen. Lokalsamfunnet støttet bestrebelsene deres ved å skaffe dem småplanter og jord.
2. Pierre og Arlene bestemte seg for å klatre opp til toppen av fjellet. De visste at denne bestrebelsen ville være vanskelig å gjennomføre, men de var fast bestemt på å forsøke.

D. Historie

Da 'Abdu'l-Bahá var en ung gutt, hadde familien hans som var en del av adelen i Persia, en tjener som het Isfandiyár. Han var svært lojal mot familien, og de hadde stor tiltro til ham. Da myndighetene på grunn av fordommer og uvitenhet fikk 'Abdu'l-Bahás kjære far, Bahá'u'lláh, arrestert, ble alle eiendelene til familien tatt fra dem. De hadde ingenting igjen, og alle som sto nær Bahá'u'lláh var i fare. Likevel fortsatte Isfandiyár å passe på familien. 'Abdu'l-Bahás mor visste at mange embetsmenn lette etter Isfandiyár, så hun ba ham inntrengende om å forlate byen. Men Isfandiyár ville ikke dra.

«Jeg kan ikke dra», sa han, og forklarte at han skyldte penger til mange kjøpmenn for varer han hadde kjøpt. «Hvordan kan jeg dra?» spurte han. «De vil si at Bahá'u'lláhs tjener har kjøpt og brukt kjøpmennenes varer og forsyninger uten å betale for dem. Uten at jeg betaler alt jeg skylder, kan jeg ikke dra. Men hvis de tar meg, er det ingenting å bry seg om. Hvis de straffer meg, gjør det ingen skade. Hvis de dreper meg, må dere ikke sørge. Men å dra av sted er umulig. Jeg må bli her til jeg har betalt alt jeg skylder.»

I en måned gikk Isfandiyár rundt i gater og basarer og solgte små ting han eide. Da han hadde betalt det siste han skyldte, gikk han til familien og sa farvel, for han visste at han ikke kunne være hos dem lenger. En minister i regjeringen sa seg villig til å ta ham under sin beskyttelse i denne farlige tiden.

Mange måneder senere ble Bahá'u'lláh løslatt fra fengselet, og han og familien hans ble landsforvist fra Persia av myndighetene. De dro til Baghdád, en storby i nabolandet. Isfandiyár som alltid var trofast mot Bahá'u'lláh, reiste til Baghdád for å spørre om han atter en gang kunne tjene i hans hus. Bahá'u'lláh sa til ham: «Da du forlot oss, var det en persisk minister som ga deg et sted å bo når ingen andre kunne gi deg beskyttelse. Fordi han ga deg ly og beskyttet deg, må du være trofast mot ham. Hvis det er greit for ham at du går, kan du komme til oss, men hvis han ikke vil at du skal dra, må du ikke forlate ham.»

Isfandiyár var naturligvis så rettskaffen, så pålitelig og trofast at ministeren ikke ville at han skulle reise. «Å Isfandiyár!» utbrøt han. «Jeg vil ikke at du skal reise, men hvis det er det du ønsker, la det bli som du vil.» Men Isfandiyár husket Bahá'u'lláhs ord. Han ble i tjeneste hos ministeren til ministeren en tid senere gikk bort og Isfandiyár atter vendte tilbake til den familien han elsket så høyt, og han tjente 'Abdu'l-Bahá resten av sitt liv.

E. Lek: «Hvem banker på min dør?»

Et barn får bind for øynene og setter seg ned på en benk med ryggen til de andre. Pek på et annet barn. Han eller hun går opp til barnet som har bind for øynene og banker på benken. Barnet som sitter, sier: «Hvem banker på min dør?» Den andre fordreier stemmen sin og svarer: «Det er meg!» Barnet som sitter, forsøker å gjette hvem det er som banker. Han eller hun kan gjette tre ganger, og så er det et annet barns tur til å få bind for øynene. Du kan gjerne nevne for barna at dersom barnet med bind for øynene skal høre godt, er det viktig at resten av klassen er veldig stille.

F. Fargelegging: Tegning 22

G. Avslutningsbønner

LEKSJON 23

A. Å fremsi og lære bønner utenat

Du kan åpne timen med bønner og deretter hjelpe barna med å fortsette å lære utenat bønningen som ble introdusert i Leksjon 21.

B. Sanger (inkludert repetisjon av tidligere sanger)

Tålmodighetens venn

C G
Mens vi venter si en bønn

G C
Mens vi venter si en bønn

C F
Mens vi venter si en bønn

F C G
Vi er tålmodighetens venn

C. Utenatføring av sitater

I denne timen skal barna lære utenat et sitat som er knyttet til tålmodighet, som du kan presentere på følgende måte:

Tålmodighet er en av de mest verdifulle egenskapene vi kan ha. Uten tålmodighet oppnår vi lite her i livet. I studiene våre, i arbeidet vårt, i familien vår, i vennskapene våre med andre, i bestrebelsene våre på å vokse åndelig er tålmodighet nødvendig. Ikke alle ting i livet kan gjøres raskt. Mange ting må gjøres litt etter litt, dag etter dag. Når vi utviser tålmodighet, prøver vi ikke å skynde oss for å gjøre slike ting som krever tid. Vi må være tålmodige med andre og oss selv fordi vi alle lærer og vokser. For å hjelpe oss i bestrebelsene våre på å oppnå tålmodighet, la oss lære følgende sitat utenat:

«Han vil i sannhet øke belønningen for dem som tålmodig holder ut.»¹²⁶

Belønning

1. Fru Anderson var veldig fornøyd med det utmerkede forskningsprosjektet som elevene hennes forberedte. Som en belønning, tok hun dem med til et akvarium i nærheten.
2. Alena brukte tid hver dag for å lære å spille gitar. Da hun spilte en fin sang for lillebroren sin, var det gledesstrålende ansiktet hans all den belønning hun trengte for innsatsen sin.

Holde ut

1. Aliya og familien hennes flyttet til et sted langt borte. De første månedene hadde de mange vanskeligheter. Men ved hjelp av de snille naboene sine, ble de i stand til å holde ut disse vanskelighetene, og nå er de veldig lykkelige i sitt nye hjem.
2. Hugh ble syk. Han hadde store smerter, men han klaget ikke. Han holdt tålmodig ut sin lidelse.

D. Historie

Li Xin var veldig glad i fersken. Hver dag hadde han med seg en fersken på skolen og spiste den i lunsjpausen. Han nøt hver bit, men han kastet alltid steinen med frøet inni.

En dag lærte klassen til Li Xins om frø. Dette ga Li Xin en idé. Han ville plante et frø fra ferskenen sin og hjelpe den til å vokse til et tre! I lunsjpausen tok han vare på ferskensteinen og pakket den inn i et stykke papir. Etter at skolen var slutt, skyndte han seg hjem og ba faren om å hjelpe ham å finne en plass hvor han kunne begynne å dyrke treet sitt. Faren minnet ham på at han måtte vente på at steinen skulle tørke ut før han kunne få ut frøet. Li Xin ville plante frøet med en gang. «Li Xin», sa faren, «hvis du ikke har tålmodighet til å la steinen tørke ut, hvordan kan du da ha tålmodighet til å vente på at frøet skal spire?» Så Li Xin la steinen til tork.

Noen dager senere klarte Li Xin endelig å knuse steinen og ta ut frøet. Moren hans viste ham et hjørne i hagen hvor treet kunne vokse seg stort. Li Xin grov et lite hull og plantet frøet før han dekket det til med en haug med fuktig jord. Han smilte av begeistring. Treet hans var endelig på vei!

Hver dag gikk Li Xin bort til jordhaugen og håpet å se et tegn på at frøet hadde spirt. Men mange uker gikk uten at det dukket opp noen spire, og Li Xin ble motløs. Moren hans så Li Xins bekymring og spurte hva som var galt. «Frøet mitt spirer ikke», sa Li Xin. «Jeg lurer på om jeg noen gang vil få et tre.» «Dette frøet skal jo vokse mye», sa moren hans. «På den måten ligner det mye på deg. Da du var født, var du bitte liten, og alt du gjorde var å spise og sove. Og se på deg nå! Du er en ung gutt som går og snakker og tenker selv! Dette treet kan trenge mange år på å vokse, men hvis du stiller godt med det, vil du en dag kunne sitte i skyggen av det og spise fruktene.» Da Li Xin tenkte på dette, fikk han håp igjen. Han visste fra skolen at et frø måtte forandre seg mye til og med før det kunne bli en spire.

Så en vårdag gikk Li Xin for å se på haugen som han alltid gjorde, og til sin store begeistring så han en grønn liten spire som stakk opp av jorda! Treet hans vokste! Han sprang til naboen som var bonde og fortalte henne den spennende nyheten. Hun ga ham råd om hvordan han skulle stelle treet når det var så ungt og sårbart, og han lyttet til hvert ord hun sa og var ivrig etter å pleie det så godt han kunne. «Snart kan jeg gi deg mange ferskener som takk for de gode rådene dine», sa Li Xin. Men naboen bare smilte. «Li Xin, husker du hvor tålmodig du måtte være mens du ventet på at steinen skulle tørke?» Li Xin nikket. «Og husker du at du måtte være enda mer tålmodig mens du ventet på at frøet skulle spire?» Li Xin husket også dette. «Det vil ta enda lenger tid før spiren din blir et tre», sa naboen, «og en god stund etter det før det bærer frukt. Det kan ta år før treet vil bære noen ferskener du kan spise.»

Og slik stelte Li Xin treet og tok vare på det mens det vokste fra en spire til et lite tre, og fra et lite tre til et større tre. Litt etter litt ble det høyere og bredere, akkurat som han selv. Og så en dag da Li Xin kom hjem fra skolen, så han at de første ferskenene begynte å vokse frem der hvor blomstene hadde vært før. Enda en gang følte han den samme gleden i hjertet sitt som da frøet spirte. Og enda en gang visste han at han måtte være tålmodig. For det ville ennå gå en stund før ferskenene ville bli modne og klare til å spises.

E. Lek: «Finn lederen»

La et av barna få bind for øynene og vende seg bort fra de andre. Pek deretter stille på et annet barn som skal være «lederen». Før det første barnet blir bedt om å komme tilbake til gruppen, hjelp de andre til å øve på å følge handlingene til «lederen». For eksempel hvis han eller hun klapper, skal alle de andre gjøre det samme. Det første barnet kan nå fjerne bindet og slutte seg til gruppen igjen. Han eller hun må se nøye og prøve å finne ut hvem som fungerer som «leder». Samtidig bør de andre gjøre sitt beste for ikke å se for nøye eller for ofte på lederen, for det vil avsløre hvem det er. Barna kan bytte på å være «lederen» eller den som gjetter.

F. Fargelegging: Tegning 23

G. Avslutningsbønner

LEKSJON 24

A. Å fremsi og lære bønner utenat

Begynn som alltid timen med bønner og gjennomgå deretter med barna den ene som de har lært å si utenat i de siste timene.

B. Sanger (inkludert repetisjon av tidligere sanger)

Standhaftig i vår Herres Sak

G C D G
Gå frem gå frem - bær lyset frem stå rak

G C D G
Stå fast stå fast - fast i vår tro på Gud

Refreng:

G C D G
Når børen føles tung - så stoler vi på Gud

G C D G
Når stormen vil ta tak - så holder vi stø kurs

Tjen Gud tjen Gud - Han våker over oss
Stå fast stå fast- Fast i vår tro på Gud

Refreng: Når børen føles tung...

Bring lys bring lys - La hjertet brenne varmt
Stå fast stå fast - Fast i vår tro på Gud

Refreng: Når børen føles tung...

Med hjertene vendt mot Gud - Vi stoler på Hans hjelp
Vår kjærlighet er sterk - Vi følger Hans bud

Refreng: Når børen føles tung...

C. Utenatføring av sitater

Ideene nedenfor er ment å hjelpe deg med å presentere sitatet som barna skal lære utenat i denne aller siste timen som fokuserer på temaet standhaftighet.

En av de viktigste egenskapene til en person som virkelig elsker Gud, er standhaftighet. Uansett hva som hender i livet, husker vi alltid Gud og vår kjærlighet til ham. Derfor kan ingenting som andre sier eller gjør mot oss, endre vår tro på ham. Vi elsker ham og adlyder hans lover og læresetninger. For å huske hvor viktig det er å være standhaftig til enhver tid, la oss lære utenat følgende sitat av Bahá'u'lláh:

«Overmåte opphøyet vil din stilling bli, hvis du forblir standhaftig i din Herres Sak.»¹²⁷

Overmåte

1. Hagene var vakrere enn noen som Xavier noen gang hadde sett. Han kunne ikke tenke seg en mer overmåte vakker hage.
2. Keletos mor bakte en veldig spesiell kake til familien. De spiste den med stor glede og sa at den smakte overmåte godt.

Opphøyet

1. Hver natt før hun sovner, ber Martha og føler seg nær Gud. Når hun legger seg til å sove, er hennes ånd opphøyet.
2. På møtet holdt Kumar et foredrag om verdensfred og menneskehetens godhet. Kumar snakket om opphøyet ting.

Forbli standhaftig

1. Vennen til Rosemary sier at stjernene er små lamper som svever rundt på himmelen, men Rosemary har lært at hver stjerne egentlig er en sol som er langt, langt unna. Rosemary forandrer ikke mening. Hun forblir standhaftig i det hun tror er sant.
2. Noen fortalte Mona at det ikke er viktig å be hver dag, men hun fortsatte å be fordi hun visste at det å be var en av Guds lover. Mona forble standhaftig i å følge loven om bønn.

D. Historie

Kanskje vet du at Bahíyyih Khánum var 'Abdu'l-Bahás yngre søster. Hun var omtrent seks år gammel da deres elskede far Bahá'u'lláh ble arrestert og sendt i fengsel av en urettferdig regjering. Du husker fra en annen historie at familien hennes var en del av adelsstanden. Men da faren ble arrestert, ble alle eiendelene til familien tatt fra dem. Landområdene, husene, møblene, tingene deres – alt dette ble borte. Familien ble etterlatt nesten uten noe som helst og hadde ikke engang mat de kunne spise. Da hun og hennes eldre bror, 'Abdu'l-Bahá var sultne og det ikke var noe brød å gi dem, tømte moren litt mel i hendene deres for å spise i stedet.

Etter en tid ble faren løslatt og tvunget av myndighetene til å forlate hjemlandet sitt. Bahíyyih Khánum og familien hennes dro da av sted i bitende vinterkulde på vei til byen Baghdád i et naboland. For å komme frem til den byen, måtte de krysse store, snøkleddede fjell. Reisen var farefylt, og de hadde ikke nok forsyninger til turen. Klærne deres klarte ikke å beskytte dem mot snøen og kulden. Kun ved hjelp av noen muldyr beveget de seg langsomt langs de høye fjelltoppene. Ofte måtte de slå leir i ødemarken. Men Gud beskyttet dem, og ved hans ufeilbarlige hjelp ankom de trygt til Baghdád etter tre måneder. Bahíyyih Khánum skulle aldri vende tilbake til landet der hun var født.

Hele resten av sitt liv delte Bahíyyih Khanum sin fars lidelser og landsforvisninger. Til slutt forviste myndighetene Bahá'u'lláh til fengselsbyen 'Akká der hun og familien bodde blant de mest uønskede kriminelle. Da faren som hun elsket så høyt forlot denne verden, støttet Bahíyyih Khánum Khanum trofast sin elskede bror, 'Abdu'l-Bahá, som var blitt utnevnt til leder for sin fars tro. Og mange år senere, da 'Abdu'l-Bahá også gikk over i den neste verden, ble Bahíyyih Khanum den største støtten og den sterkeste forsvareren for hans barnebarn, unge Shoghi Effendi som var blitt utpekt til troens Beskytter av 'Abdu'l-Bahá.

Bahíyyih Khánum var nå en gammel kvinne. Livet hennes hadde vært fylt av opprør og omveltninger. Det gikk fra motgang til motgang, fra elendighet til elendighet. Men hennes ånd forble fast, og hjertet hennes var alltid fylt av Guds kjærlighet. Hun var standhaftig og sterk helt til sitt livs siste dager.

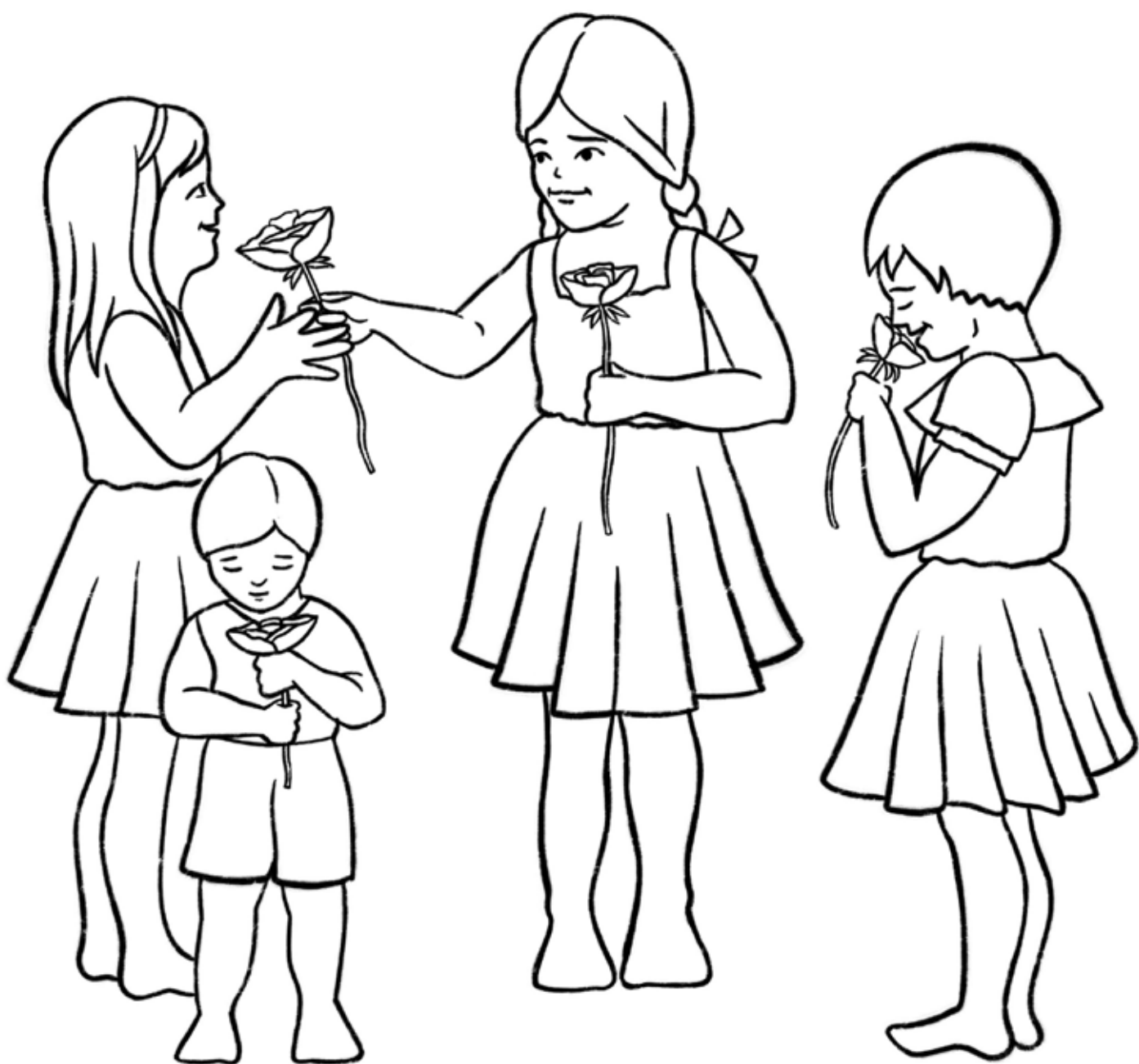
E. Lek: «En hjelpende hånd»

Be barna om å danne par og holde partneren i hånda. Få dem først til å gå rundt i par med åpne øyne. De bør begynne med små skritt, og så skal skrittene gradvis bli lenger og lenger. Hvert par skal passe på så de ikke kommer borti noen. Så skal den ene i hvert par

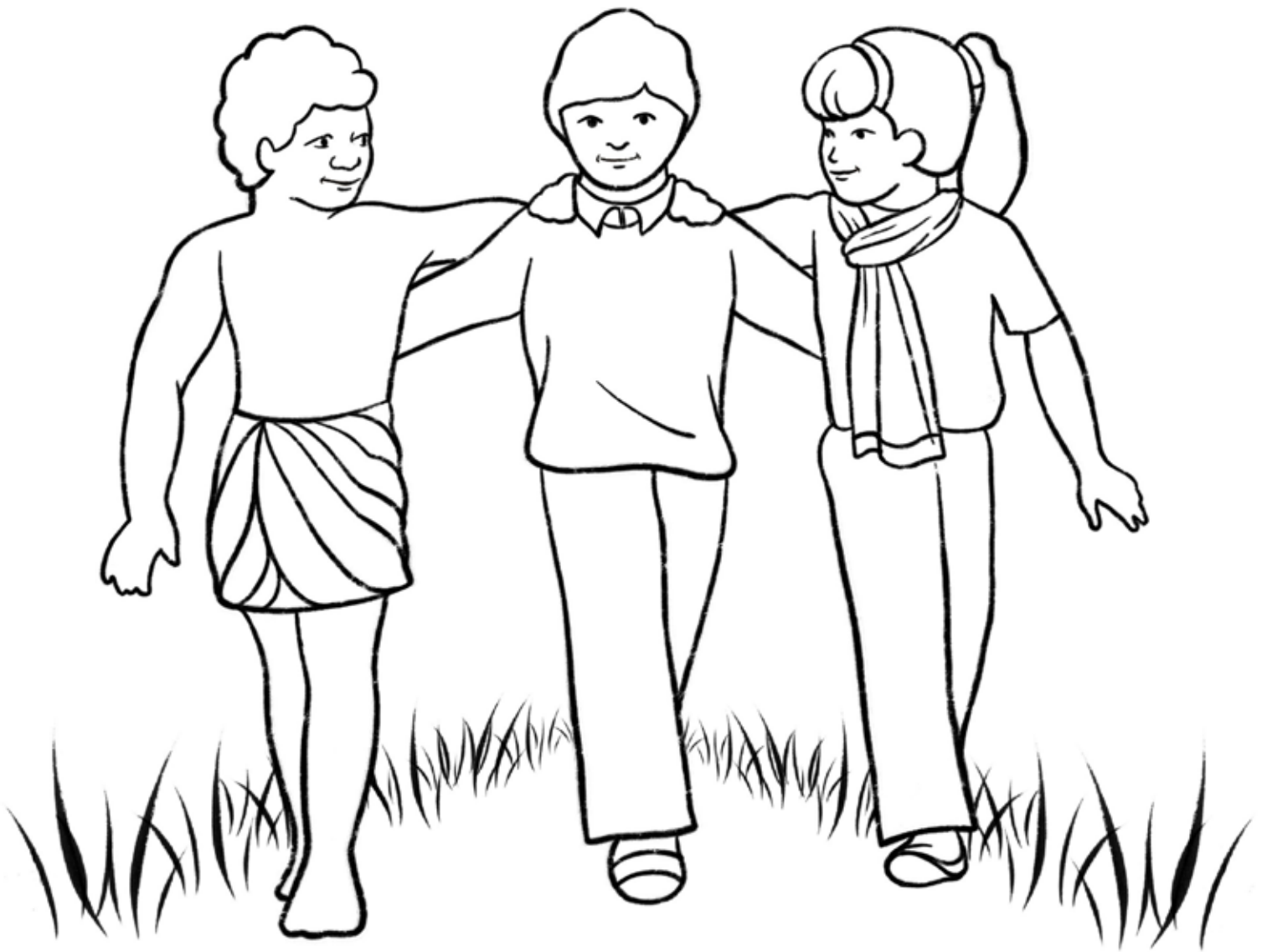
lukke øynene, og de skal gjenta øvelsen med å gå rundt. For at de nå skal unngå å komme borti hverandre, må det andre barnet lede vennen sin. Si til dem at de bare må bruke signaler som gis ved berøring. Du bør hjelpe dem med å finne frem til signaler før de begynner – for eksempel kan ett trykk med hånden bety «stopp», to «gå tilbake», tre «snu mot høyre» og fire «snu mot venstre».

F. Fargelegging: Tegning 24

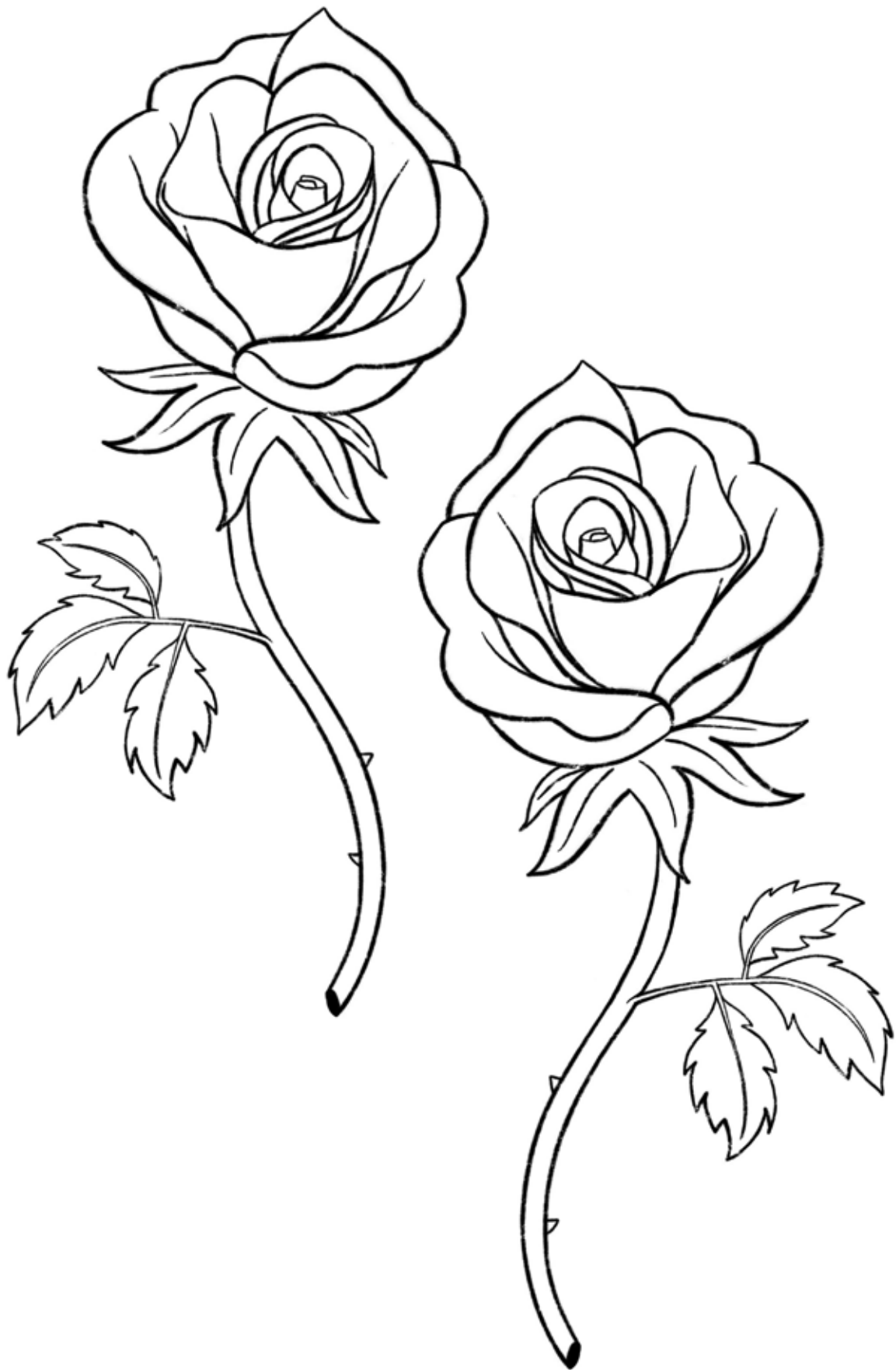
G. Avslutningsbønner

«O Åndens sønn! Mitt første råd er dette; ha et rent, godt og strålende hjerte ...»

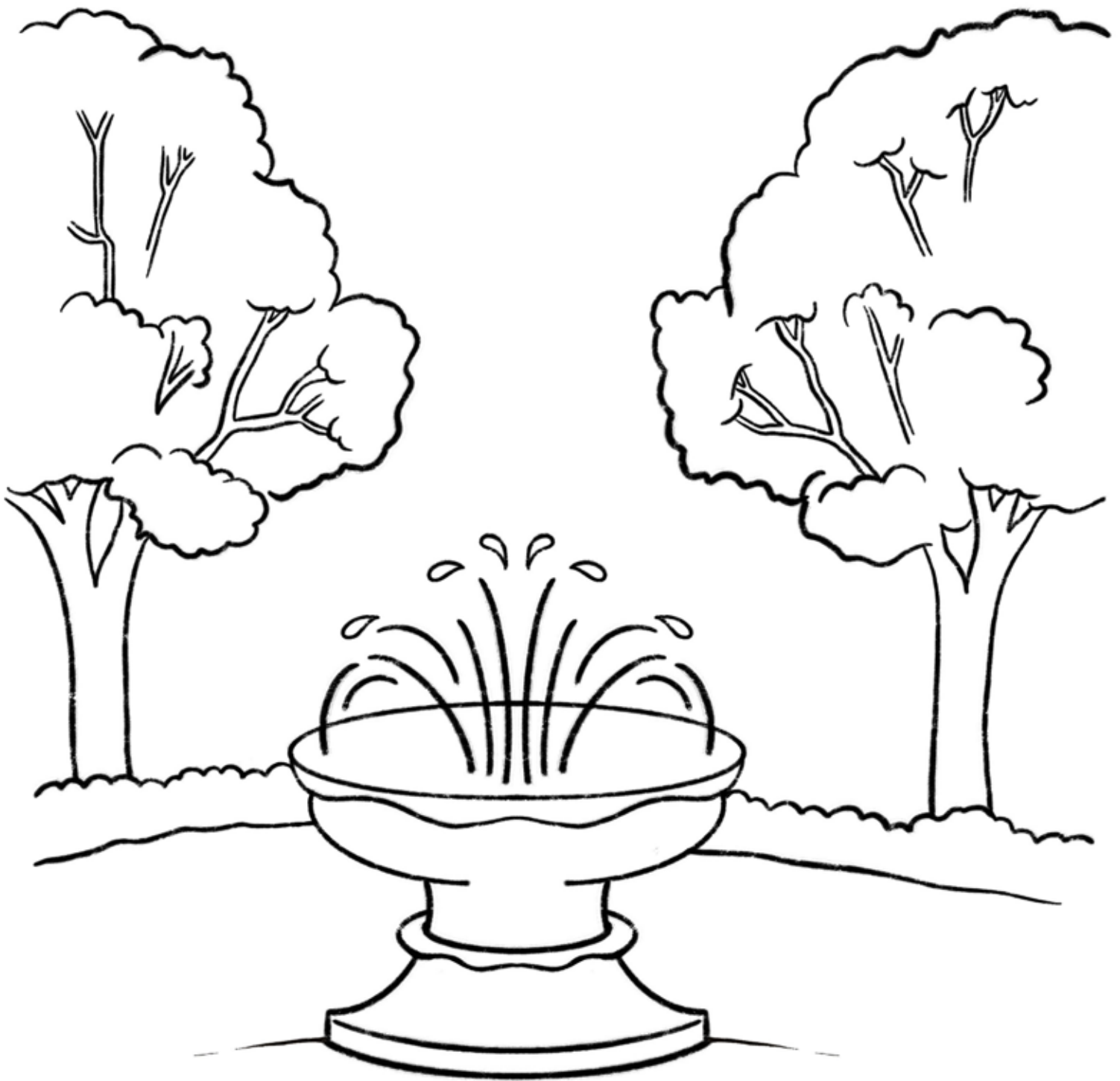
«Vandre på rettferdighetens sti, for den er i sannhet den strake sti.»

«O venn! Plant i hjertets have kun kjærlighetens rose ...»

«Sannferdighet er grunnlaget for alle menneskelige dyder.»

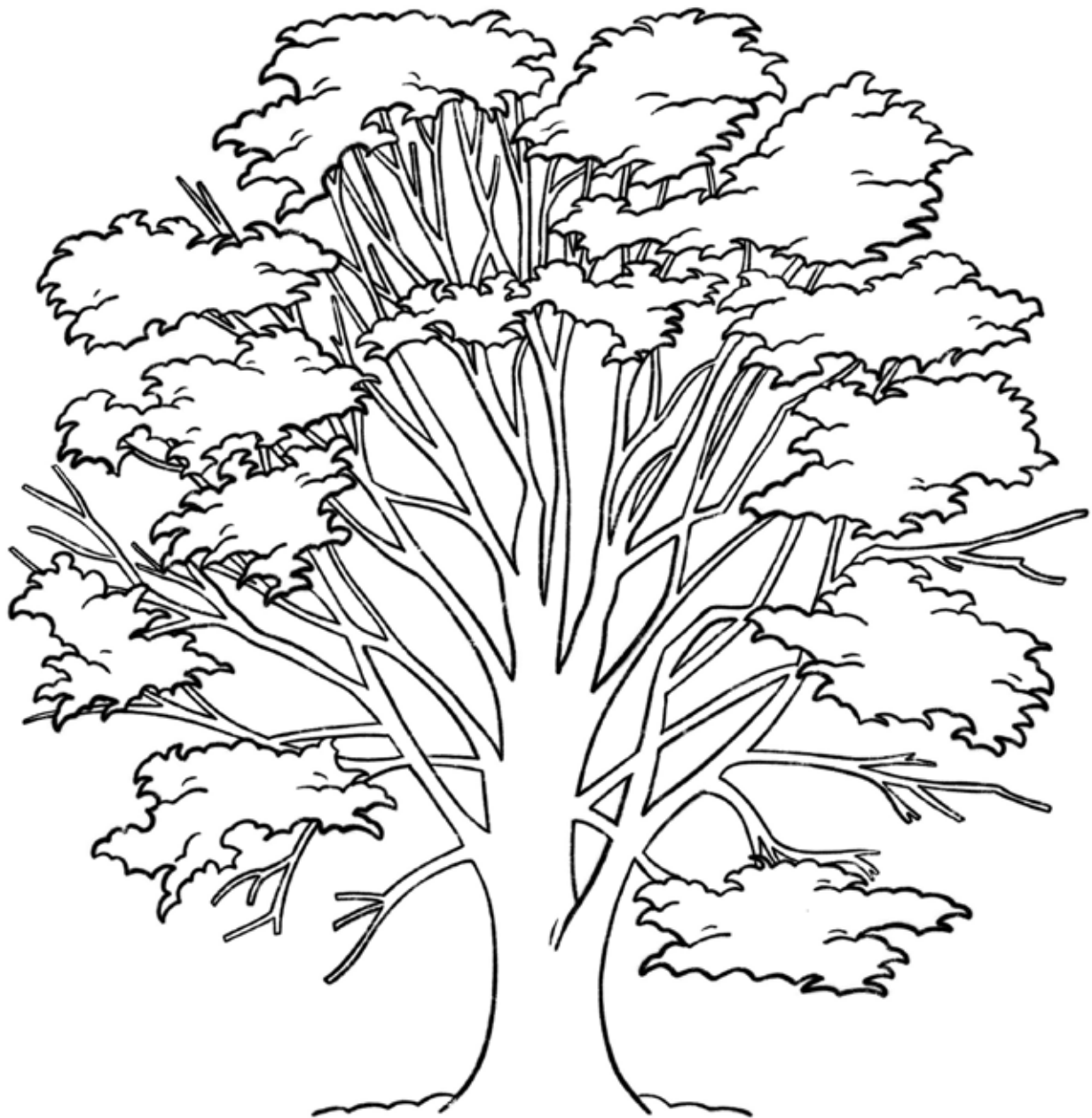
«Å gi og å være gavmild hører til mine kjennetegn; vel er det med den som smykker seg med mine egenskaper.»

«Velsignet er den som foretrekker sin bror fremfor seg selv.»

«O menneskebarn! Fryd deg over ditt hjertes lykke, så at du kan bli verdig til å møte meg og gjenspeile min skjønnhet.»

«Vi bør til alle tider tilkjenne vår sannferdighet og oppriktighet ...»

**«O menneskebarn! Vær ydmyk overfor meg,
så jeg av kjærlig nåde kan komme til deg.»**

**«Vær du lykkelig og takknemlig. Reis deg for å takke Gud,
så din takknemlighet kan bidra til økte gaver.»**

«... la deres pryd være tilgivelse og barmhjertighet og det som gleder hjertene hos Guds nære yndlinger.»

**«Smykk deres tunger, o folk, med sannferdighet,
og pryd sjelen med ærlighetens smykke.»**

«Guds rike er grunnlagt på rimelighet og rettferdighet, og også på barmhjertighet, medfølelse og vennlighet overfor enhver levende sjel.»

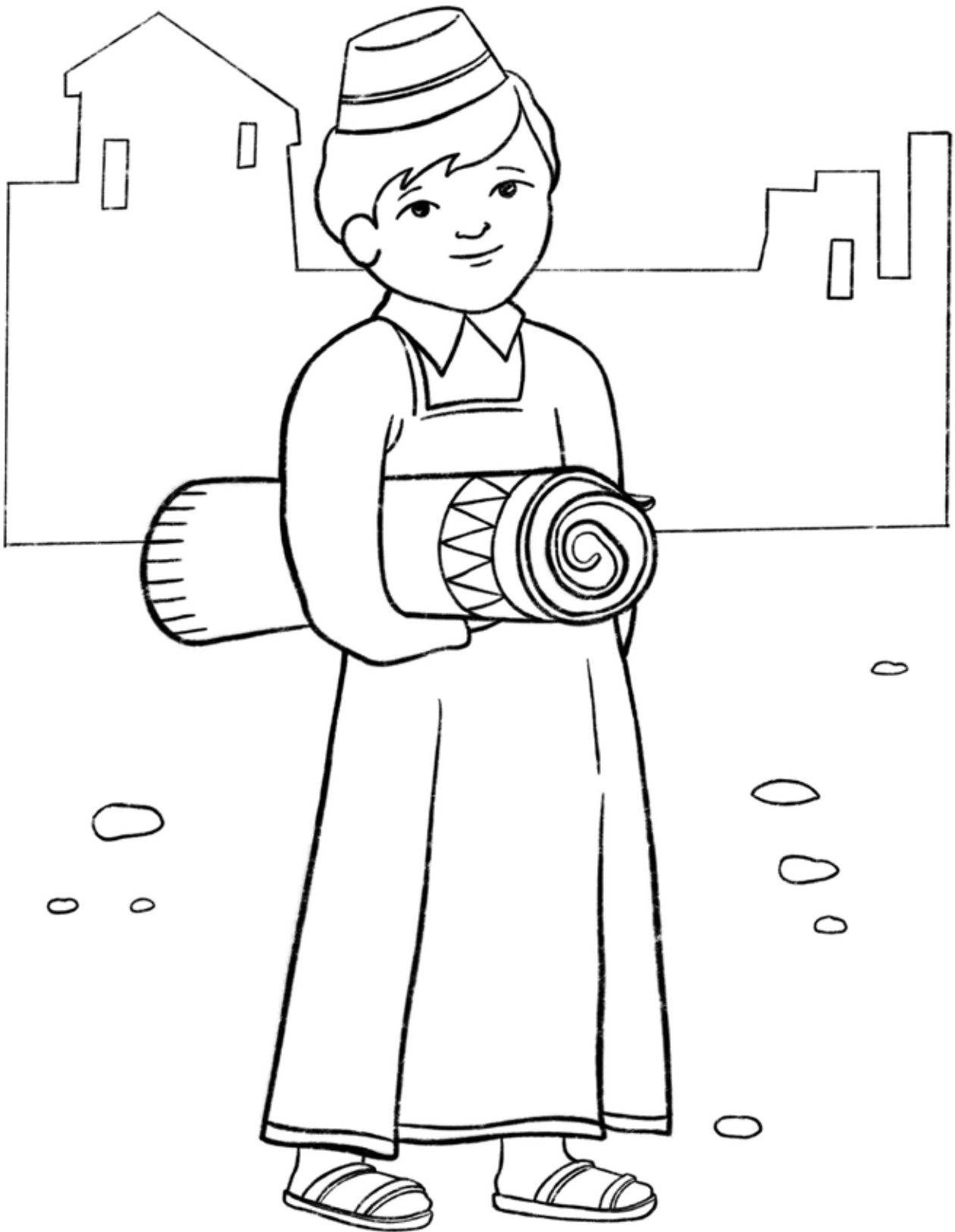
**«Vit at din sanne pryd består i kjærlichkeit til Gud
og i at du er løst fra alt uten ham ...»**

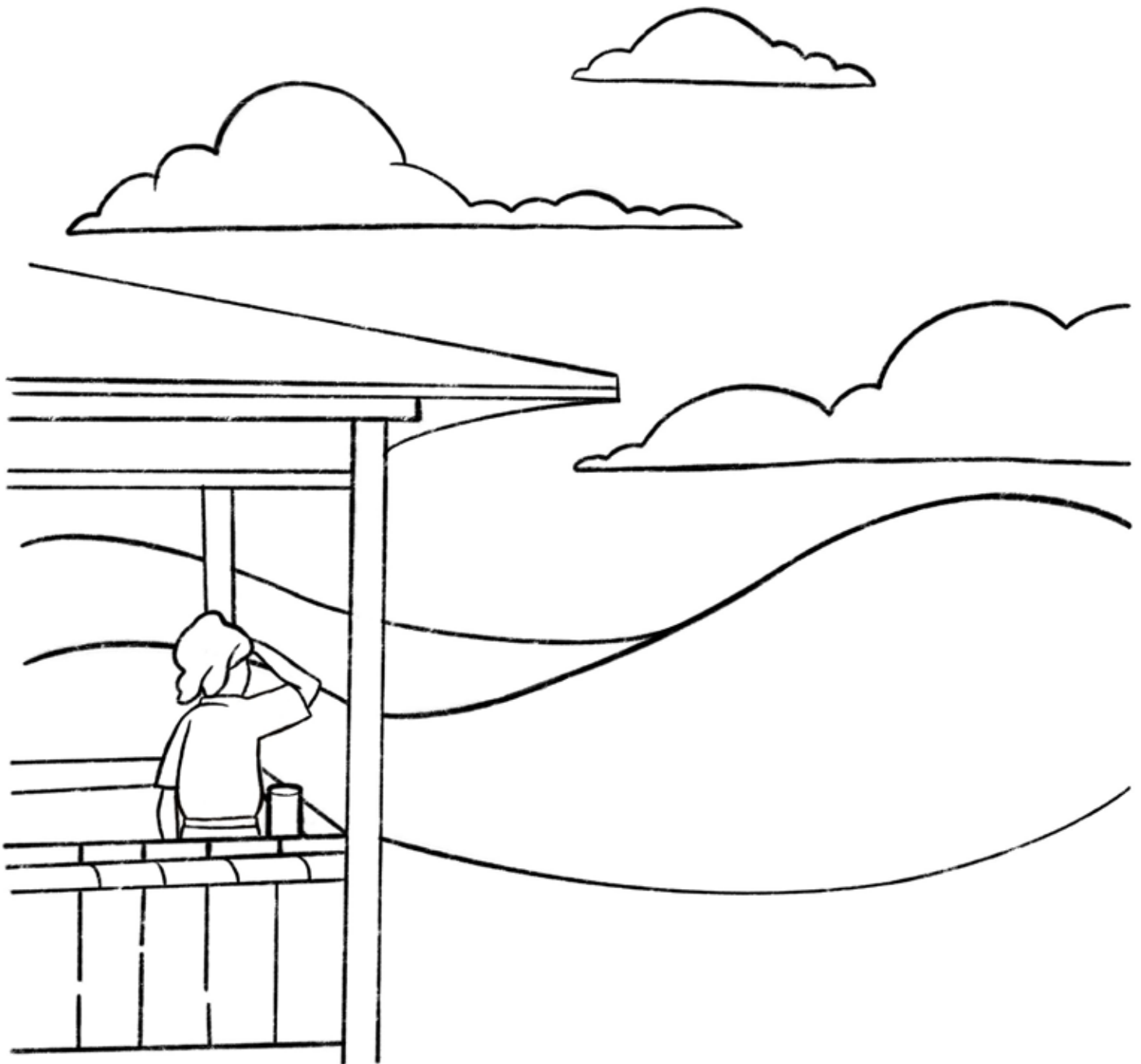
**«Kilden til all ære er å ta imot hva enn Herren har skjenket,
og å være tilfreds med det som Gud har forordnet.»**

**«Velsignet er den som omgås alle mennesker
i en ånd av den største vennlighet og kjærlighet.»**

**«Kilden til mot og styrke er å utbre Guds ord
og å være standhaftig i hans kjærighet.»**

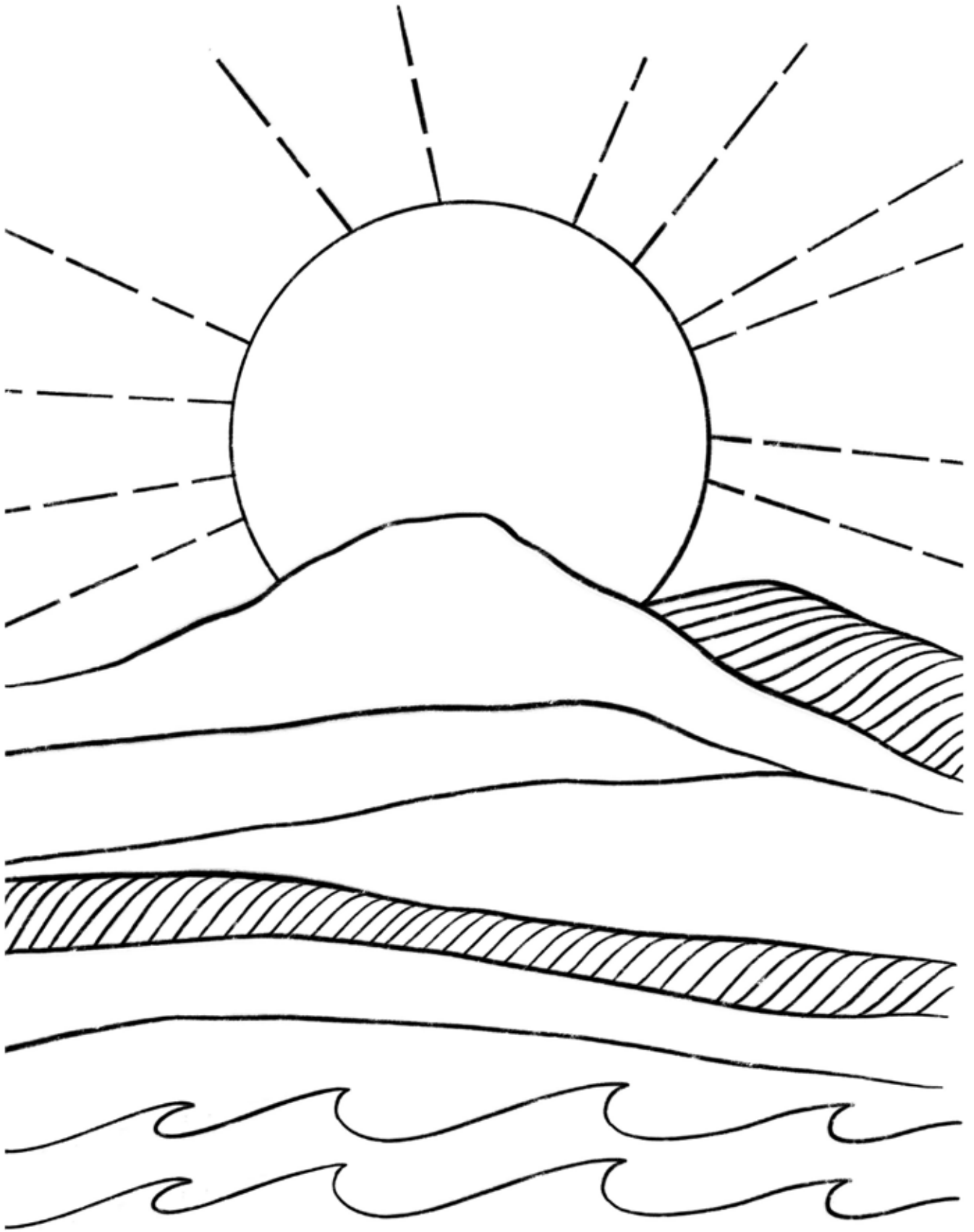
**«Tap aldri din fortrøstning til Gud. Vær alltid håpefull,
for Guds gaver slutter aldri å strømme over mennesket.»**

«Pålitelighet er den største portal som fører til ro og sikkerhet for folket.»

**«Vær oppglødd, o folk, ved heten i Guds kjærlighet,
så dere kan oppgløde andres hjerter.»**

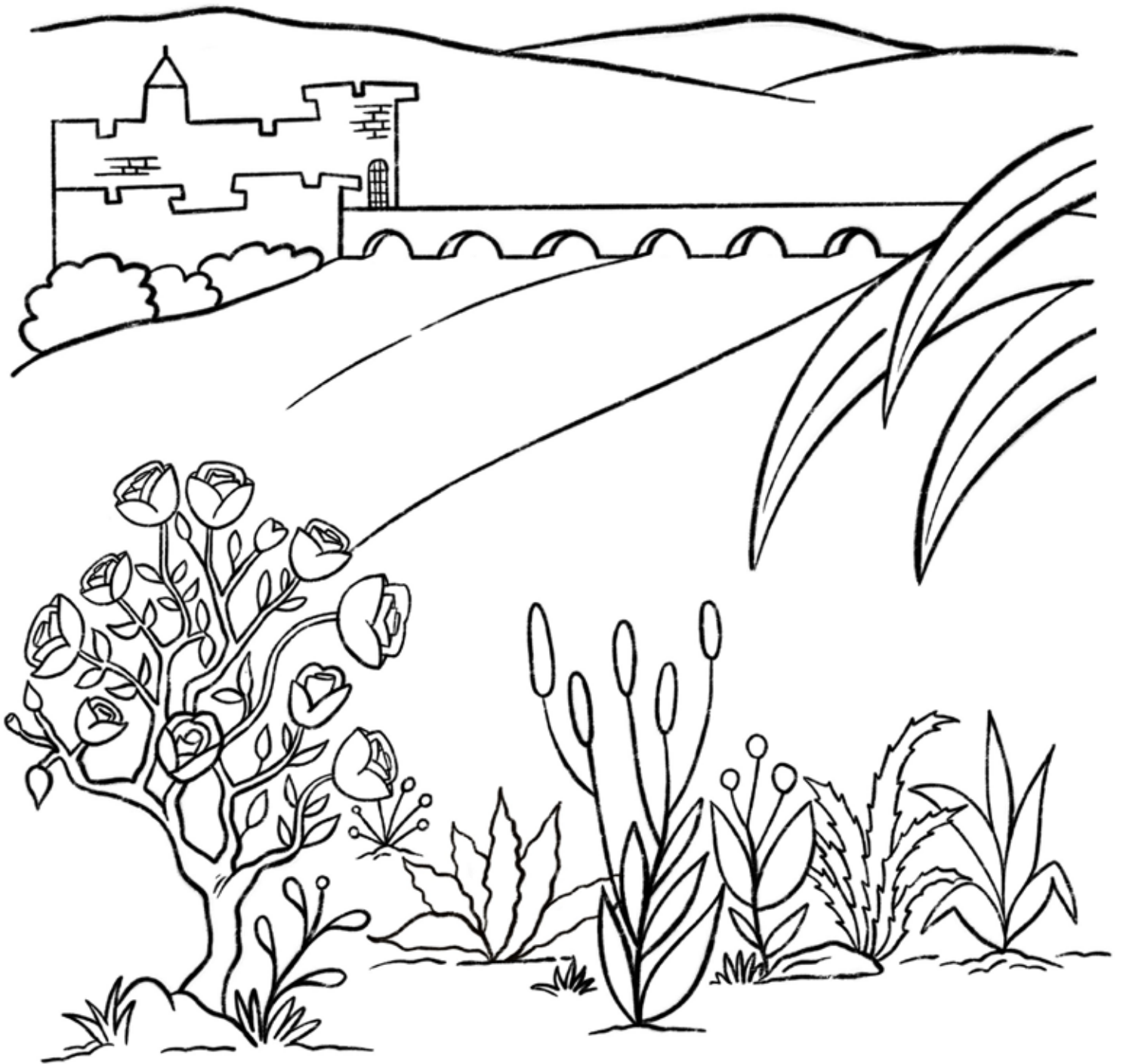
**«O tilværelsens sønn! Du er min lampe og mitt lys er i deg.
Lån din stråleglans fra dette og søk ingen annen enn meg.»**

**«Lykkelig er den trofaste som er iført den høye bestrebelses kledning
og har reist seg for å tjene denne Sak.»**

«Han vil i sannhet øke belønningen for dem som tålmodig holder ut.»

«Overmåte opphøyet vil din stilling bli, hvis du forblir standhaftig i din Herres Sak.»

REFERANSER

1. 'Abdu'l-Bahá, i *Bahá'í bønner* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2011), s. 22.
2. *ibid.*, s. 20.
3. *Bahá'u'lláhs Tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2017), nr. 6.25, s. 67.
4. Bahá'u'lláh, sitert av Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006, opplag fra 2018), avsn. 42, s. 41.
5. *Bahá'u'lláhs Tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas*, nr. 3.23, s. 67.
6. Bahá'u'lláh, *De skjulte ord* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2. opplag utgitt i samarbeid med Gyldendal Norsk Forlag, 1988), arabisk nr. 2, s. 8. [med mindre endringer]
7. *Bahá'u'lláhs Tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas*, nr. 10.5, s. 159.
8. Fra et brev av 'Abdu'l-Bahá. (autorisert oversettelse)
9. *ibid.*
10. 'Abdu'l-Bahá, i *Ord til ettertanke* (Oslo: Bahá'í Forlag, 1994), s. 162.
11. Bahá'u'lláh, i *ibid.*, s. 192.
12. 'Abdu'l-Bahá, sitert av Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice*, avsn. 40, s. 39.
13. 'Abdu'l-Bahá, i "Trustworthiness: A Cardinal Bahá'í Virtue", utarbeidet av Forskningsavdelingen ved Det Universelle Rettfærdighetens Hus, utgitt i *The Compilation of Compilations* (Maryborough: Bahá'í Publications Australia, 1991), bind. 2, nr. 2053, s. 338; 'Abdu'l-Bahá, <https://www.bahai.no/karakter-og-oppfoersel/sannferdighet-troverdighet-og-rettfærdighet>].
14. 'Abdu'l-Bahá, i *Bahá'í Prayers: A Selection of Prayers Revealed by Bahá'u'lláh, the Báb, and 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2002, opplag fra 2017), s. 28.
15. 'Abdu'l-Bahá, i *Bahá'í bønner*, s. 21.
16. *Bahá'u'lláhs Tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas*, nr. 9.4, s. 140.
17. *Ibid.*, nr. 10.15, s. 160.
18. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, opplag fra 2015), nr. 206.13, s. 357.
19. *ibid.*, nr. 199.6, s. 334–35.
20. Fra en tale holdt 1. juli 1912, utgitt i *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), avsn. 1, s. 304.
21. 'Abdu'l-Bahá, i *Bahá'í bønner*, s. 250.
22. Fra en tale holdt av 'Abdu'l-Bahá 3. september 1912, utgitt i *The Promulgation of Universal Peace*, avsn. 29, s. 441.
23. Fra en tavle av Bahá'u'lláh, utgitt i *Enhetens tabernakel* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2020), s. 67.
24. Bahá'u'lláh, *Minnedager* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2017), 42.8 s. 199.
25. Fra en tale holdt 22. november 2011, utgitt i *'Abdu'l-Bahás visdom* (Oslo: Bahá'í Forlag, 1974), s. 69.
26. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, nr. 16.5, s. 51–52.
27. *The Summons of the Lord of Hosts: Tablets of Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2006), nr. 5.51, s. 301.
28. *Bahá'u'lláhs Tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas*, nr. 4.23, s. 37.
29. *The Summons of the Lord of Hosts*, nr. 3.17, s. 249.

30. Fra en tale holdt av 'Abdu'l-Bahá 5. mai 1912, utgitt i *The Promulgation of Universal Peace*, avsn. 3, s. 127.
31. Bahá'u'lláh, i *Bahá'í bøtter*, s. 204.
32. *ibid.*, s. 3.
33. *Bahá'u'lláhs Tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas*, nr. 6.19, s. 64.
34. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1983, opplag fra 2017), LXXXII, avsn. 3, s. 180–81.
35. *ibid.*, V, avsn. 2, s. 6–7; Noe i *Ord til ettertanke*, s. 141.
36. 'Abdu'l-Bahá, *The Secret of Divine Civilization* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2007, 2016 printing), avsn. 130, s. 93.
37. *De skjulte ord*, arabisk nr. 70, s. 26. [med mindre endringer]
38. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXXIX, avsn. 2, s. 316.
39. *ibid.*, CXXXIX, avsn. 4, s. 343.
40. Fra en tale holdt av 'Abdu'l-Bahá 23. april 1912, utgitt i *The Promulgation of Universal Peace*, avsn. 5, s. 69.
41. Bahá'u'lláh, i *Ord til ettertanke* s. 373.
42. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, XV, avsn. 1, s. 39.
43. Fra en tale holdt av 'Abdu'l-Bahá 5. mai 1912, utgitt i *The Promulgation of Universal Peace*, avsn. 4, s. 128.
44. 'Abdu'l-Bahá, i *Ord til ettertanke*, s. 15.
45. *Bahá'u'lláhs Tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas*, nr. 6.3, s. 57.
46. Bahá'u'lláh, *Epistle to the Son of the Wolf* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, opplag fra 2016), s. 23.
47. Bahá'u'lláh, i "Trustworthiness", utgitt i *The Compilation of Compilations*, bind. 2, nr. 2037, s. 334.
48. 'Abdu'l-Bahá, i "Bahá'í Prayers and Tablets for Children: A Compilation Prepared by the Research Department of the Universal House of Justice", nr. 11, publisert på Bahá'í Reference Library (www.bahai.org).
49. *ibid.*, nr. 10.
50. Fra en tale holdt av 'Abdu'l-Bahá 14. april 1912, utgitt i *The Promulgation of Universal Peace*, avsn. 9, s. 17.
51. *Abdul Baha on Divine Philosophy* (Boston: The Tudor Press, 1918), s. 41–42.
52. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, nr. 35.8, s. 104.
53. *ibid.*, nr. 7.4, s. 33.
54. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXXI, avsn. 6, s. 291.
55. Bahá'u'lláh, i *Ord til ettertanke*, s. 379.
56. *Bahá'u'lláhs Tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas*, nr. 10.8, s. 160.
57. Bahá'u'lláh, i *The Bahá'í World: Første bind, 1925–1926* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1926, opplag fra 1980), s. 42.
58. *De skjulte ord*, arabisk nr. 40, s. 18. [med mindre endringer]
59. *Ibid.*, persisk nr. 50, s. 49.
60. Fra en tavle av 'Abdu'l-Bahá. (autorisert oversettelse)
61. Bahá'u'lláh, i *Ord til ettertanke*, s. 363. [med mindre endringer]

62. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, nr. 1.7, s. 8.
63. Fra en tale holdt av 'Abdu'l-Bahá 12. mai 1912, utgitt i *The Promulgation of Universal Peace*, avsn. 8, s. 166.
64. Fra en tale holdt 16. og 17. oktober 1911, utgitt i *Paris Talks: Addresses Given by 'Abdu'l-Bahá in 1911* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2006, 2016 printing), nr. 1.7, s. 6.
65. 'Abdu'l-Bahá, i *Bahá'í bøtter*, s. 217.
66. Bahá'u'lláh i *ibid.*, s. 53.
67. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, nr. 179.1, s. 285.
68. Fra en tale holdt av 'Abdu'l-Bahá 10. november 1912, utgitt i *The Promulgation of Universal Peace*, avsn. 8, s. 599.
69. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CLIII, avsn. 1, s. 366–67.
70. *De skjulte ord*, persisk nr. 21, s. 38. [med mindre endringer]
71. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, nr. 178.1, s. 284.
72. Fra en tale holdt 21. november 1911, utgitt i *Paris Talks*, nr. 34.8, s. 133.
73. Bahá'u'lláh, i «Trustworthiness», utgitt i *The Compilation of Compilations*, bind 2, nr. 2013, s. 327.
74. Bahá'u'lláh, i *ibid.*, nr. 2024, s. 330.
75. Bahá'u'lláh, i *ibid.*, nr. 2027, s. 330.
76. Bahá'u'lláh, i «Guidelines for Teaching», utarbeidet av Forskningsavdelingen ved Det Universelle Rettferdighetens Hus, utgitt i *The Compilation of Compilations*, bind. 2, nr. 1898, p. 293.
77. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, XV, avsn. 6, s. 41.
78. *The Summons of the Lord of Hosts*, nr. 1.145, s. 114–15.
79. Bahá'u'lláh, *De syv daler* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2016), s. 17.
80. Bahá'u'lláh, i *Bahá'í bøtter*, s. 207.
81. 'Abdu'l-Bahá, i *Daglige refleksjoner og historier for barn* nr. 1 (Oslo: Bahá'í Forlag, 2021), s. 26.
82. 'Abdu'l-Bahá, *Flere tavler, utdrag og taler av 'Abdu'l-Bahá*, (Oslo: Bahá'í Forlag, 2021), nettversjon, s. 3.
83. Bahá'u'lláh, i *Kitáb-i-Aqdas: Den helligste bok* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2008), avsn. 70, s. 42.
84. Fra en tale holdt av 'Abdu'l-Bahá 23. november 1911, utgitt i *'Abdu'l-Bahás visdom*, s. 72.
85. Fra en tale holdt av 'Abdu'l-Bahá 12. april 1912, utgitt i *The Promulgation of Universal Peace*, avsn. 2, s. 10.
86. *Enhetens tabernakel* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2020), 3.16, s. 57.
87. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, nr. 141.4, s. 228.
88. *ibid.*, nr. 1.4, s. 6.
89. *De skjulte ord*, arabisk nr. 48, s. 20. [med mindre endringer]
90. Bahá'u'lláh, i *Ord til ettertanke*, s. 381.
91. *The Summons of the Lord of Hosts*, nr. 2.30, s. 229.
92. *Bahá'u'lláhs Tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas*, nr. 14.11, s. 218.
93. Bahá'u'lláh, i *Ord til ettertanke*, s. 129.
94. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CLXI, avsn. 1, s. 384.

95. *ibid.*, CXLIII, avsn. 1, s. 353–54.
96. Bahá'u'lláh, *The Kitáb-i-Íqán: The Book of Certitude* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2003, 2018 printing), avsn. 146, s. 123–24.
97. Fra en tale holdt av 'Abdu'l-Bahá 23. november 1912, utgitt i *The Promulgation of Universal Peace*, avsn. 4, s. 632.
98. 'Abdu'l-Bahá, i *Bahá'í bøtter*, s. 20.
99. *De skjulte ord*, arabisk nr. 1.
100. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXVIII, avsn. 1, s. 283.
101. *De skjulte ord*, persisk nr. 3.
102. 'Abdu'l-Bahá, sitert av Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice*, avsn. 40, s. 39.
103. 'Abdu'l-Bahá, i *Bahá'í bøtter*, s. 21.
104. *De skjulte ord*, persisk nr. 49.
105. *Bahá'u'lláhs Tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas*, nr. 6.37, s. 72.
106. *De skjulte ord*, arabisk nr. 36. [med mindre endringer]
107. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, nr. 225.30, s. 407.
108. Bahá'u'lláh, i *Bahá'í bøtter*, s. 3.
109. *De skjulte ord*, arabisk nr. 42. [med mindre endringer]
110. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1915, opplag fra 1940), bind 2, s. 483. (autorisert oversettelse)
111. *Bahá'u'lláhs Tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas*, nr. 9.5, s. 141.
112. Bahá'u'lláh, sitert i *Bahá'u'lláh* (Bahá'í forlag 2. opplag 2017) s. 18.
113. 'Abdu'l-Bahá, i «Bahá'í Prayers and Tablets for Children», nr. 10.
114. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, nr. 138.1, s. 220.
115. *The Summons of the Lord of Hosts*, nr. 1.119, s. 93.
116. *Bahá'u'lláhs Tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas*, nr. 10.4, s. 159.
117. Bahá'u'lláh, sitert i *Bahá'u'lláh*, s. 19.
118. Bahá'u'lláh i *Bahá'í bøtter*, s. 53.
119. *Bahá'u'lláhs Tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas*, nr. 10.10, s. 160.
120. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, nr. 178.1, s. 284.
121. *Bahá'u'lláhs Tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas*, nr. 4.16, s. 35.
122. Fra et brev av Bahá'u'lláh. (autorisert oversettelse)
123. 'Abdu'l-Bahá, i *Daglige refleksjoner og historier for barn* nr. 1, s. 26.
124. *De skjulte ord*, arabisk nr. 11. [med mindre endringer]
125. *Bahá'u'lláhs Tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas*, nr. 17, s. 263.
126. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, LXVI, avsn. 10, s. 146.
127. *Glimt fra Bahá'u'lláhs skrifter* (Nasjonalt Åndelig Råd for Bahá'ier i Norge 1987), CXV avsn. 13, s. 183.